

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΕ΄

Τετάρτη 21 Δεκεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2889
2. Άδεια απουσίας της Βουλευτή κ. Β. Αλεξανδρίδου, σελ. 2878
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Μαρκόπουλου Αττικής, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Κορίνθου και το 1ο Γυμνάσιο Αιγίου, σελ. 2865,2872,2878,2881,2883
4. Ειδική Ημερήσια Διάταξη.
Συζήτηση επί της Εκθέσεως της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών, η οποία συνοδεύεται από την έκθεση της υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών, σύμφωνα με το άρθρο 43 Α΄, παράγραφος 6 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 2861-2889

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 22 Δεκεμβρίου 2011, σελ. 2866

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.
Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας το οποίο τροποποιεί τη Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και το Πρωτόκολλο που υπεγράφησαν στη Βέρνη στις 16 Ιουνίου 1983", σελ. 2887

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ Φ.,

σελ. 2861-2864

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,

σελ. 2868-2878

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,

σελ. 2864-2868

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,

σελ. 2878-2889

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,

σελ. 2887

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ. ,

σελ. 2884,2885

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β. ,

σελ. 2876

ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. ,

σελ. 2883

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. ,

σελ. 2870

ΓΚΕΡΕΚΟΥ Α. ,

σελ. 2862,2888

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,

σελ. 2880

ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. ,

σελ. 2875,2876

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 2876,2878

ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,

σελ. 2868

ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. ,

σελ. 2866

ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,

σελ. 2872,2873

ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α. ,

σελ.2878

ΝΑΚΟΣ Α. ,

σελ. 2864

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ,

σελ. 2888

ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ Φ. ,

σελ. 2861

ΣΙΟΥΦΑΣ Δ. ,

σελ. 2874

ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,

σελ. 2886

ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,

σελ. 2881

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΕ'

Τετάρτη 21 Δεκεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 21 Δεκεμβρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.32' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση επί της εκθέσεως της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών, η οποία συνοδεύεται από την έκθεση της υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών, σύμφωνα με το άρθρο 43Α', παράγραφος 6, του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 137, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή με τη διαδικασία της γενικευμένης συζήτησης επερώτησης.

Κατ' εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 5, του άρθρου 65 του Κανονισμού της Βουλής, μπορεί να υπάρξει κατάλογος κατά προτεραιότητα ομιλητών, που θα οριστούν από τα κόμματα ως εξής: Τρεις Βουλευτές από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, τρεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, ανά ένας Βουλευτής από τις άλλες τρεις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, καθώς και ένας από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, ο πρώτος Ανεξάρτητος Βουλευτής, που θα εγγραφεί πρώτος με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Επίσης τα κόμματα, πέραν των ανωτέρω, εφόσον το επιθυμούν, μπορούν να δώσουν κατάλογο ομιλητών, οι οποίοι θα προηγηθούν εκείνων που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Όποιος άλλος συνάδελφος Βουλευτής επιθυμεί να ομιλήσει, εγγράφεται με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το πέρας της αγορεύσεως των δύο πρώτων ομιλητών.

Οι πέντε πρώτοι ομιλητές, ένας από κάθε κόμμα, λαμβάνουν το λόγο για δεκαπέντε λεπτά και οι λοιποί πέντε, δύο από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, δύο από τη Νέα Δημοκρατία και ένας από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, λαμβάνουν το λόγο για οκτώ λεπτά.

Στη συνέχεια καταρτίζεται ενιαίος κατάλογος ομιλητών με εναλλαγή των ομιλητών και κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων, πέντε Βουλευτές από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, τέσσερεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, ένας Βουλευτής από τα μικρά κόμματα και ένας Βουλευτής από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, με διπλή εκπροσώπηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Οι Βουλευτές που θα εγγραφούν στον κατάλογο, θα λάβουν το λόγο για πέντε λεπτά, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, εάν ζητήσουν να πάρουν το λόγο, είναι αυτός που προβλέπεται από το άρθρο 97 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής.

Οι αρμόδιοι Υπουργοί, που εκπροσωπούν την Κυβέρνηση, θα μιλήσουν για δεκαοκτώ λεπτά.

Οι αναπληρωτές των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δώδεκα λεπτά. Εάν, όμως, προηγηθεί ομιλία Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο αναπληρωτής του θα περιοριστεί στο χρόνο της δευτερολογίας, δηλαδή θα λάβει το λόγο για έξι λεπτά.

Εφόσον η Βουλή αποδεχθεί αυτήν την πρόταση, σας γνωστοποιώ ότι τα κόμματα έχουν υποδείξει: το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, την κ. Άντζελα Γκερέκου και τους κυρίους Γεώργιο Αρβανιτίδη και Δημήτριο Τσιρώνη, η Νέα Δημοκρατία τους κυρίους Αθανάσιο Νάκο, Γρηγόριο Αποστολάκο και Αργύριο Ντινόπουλο, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει ορίσει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός τον κ. Παύλο Μαρκάκη και ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς τον κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη.

Τέλος θα πρότεινα η συνεδρίαση να λήξει στις 15.00', εφόσον υπάρχει μεγάλος αριθμός Βουλευτών. Αν εξαντληθεί ο κατάλογος ενωρίτερα, η συνεδρίαση βέβαια θα λήξει ενωρίτερα.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Πριν δώσω το λόγο στην κ. Γκερέκου, θα ήθελα να πω δύο λόγια για τη σημερινή συνεδρίαση επί της εκθέσεως της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών, η οποία όπως είπα συνοδεύεται και από την έκθεση της υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών.

Εισηγήθηκα στη Διάσκεψη των Προέδρων, την περασμένη εβδομάδα, η συζήτηση αυτή να γίνει στην Ολομέλεια λόγω του μειζονος θέματος, που είναι αυτό της περιφερειακής ανάπτυξης, δηλαδή τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική περιφέρεια, με βάση και τα θέματα που εξέτασε και η Επιτροπή Περιφερειών –για μεγάλο, μάλιστα, χρονικό διάστημα όλους τους προηγούμενους μήνες- και τα περιλαμβάνει ως παρατηρήσεις, επιστημονικές και προτάσεις στις ανωτέρω εκθέσεις, γιατί πιστεύω ότι το σχέδιο εξόδου από την κρίση που αντιμετωπίζει η χώρα μας, συνδέεται άρρηκτα με την περιφερειακή πολιτική, η οποία πρέπει να συνιστά βασικό εργαλείο για την οικονομική ανάπτυξη, αλλά και για την κοινωνική συνοχή της χώρας.

Η λειτουργική ανασυγκρότηση και αναδιάρθρωση του κράτους μέσω της παροχής στην περιφέρεια ενός διαφορετικού

ρόλου, που μέχρι τώρα δεν έχει, δηλαδή μέσω της παροχής ενός δυναμικού ρόλου τόσο στη διαδικασία της λήψης των αποφάσεων όσο και στο σχεδιασμό της περαιτέρω αναπτυξιακής πορείας, συμβάλλει καθοριστικά στην αναθεώρηση του αναπτυξιακού μοντέλου και ταυτόχρονα κάτι τέτοιο ανανεώνει και τις προσδοκίες μας, για την ανάταξη της οικονομίας, της περιφέρειας και κατ'επέκταση ολόκληρης της χώρας.

Όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές και αυτοί που εκλέγονται στα μεγάλα αστικά κέντρα, αλλά ιδιαίτερα εμείς, που εκλεγόμαστε στην περιφέρεια, γνωρίζουμε ότι δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη, εάν δεν προχωρήσουμε σε ένα διαφορετικό τρόπο λειτουργίας συνολικά του κράτους, εάν δεν κάνουμε πράξη την ουσιαστική αποκέντρωση –επαναλαμβάνω– στο σχεδιασμό και στη λήψη των αποφάσεων, αλλά κυρίως, εάν δεν δώσουμε και τα μέσα στην περιφέρεια, για την υλοποίηση των αποφάσεων αυτών.

Λόγω της σημασίας των ανωτέρω ζητημάτων κρίναμε ότι είναι απαραίτητη, όχι μόνο η ενημέρωση όλων των Βουλευτών για τα πορίσματα αυτών των εκθέσεων και την πορεία της εν εξελίξει διοικητικής μεταρρύθμισης στον τόπο μας, αλλά και ότι θα πρέπει να δοθεί ο λόγος σε σας και σε όλους όσοι συμμετέχετε σε αυτήν την Επιτροπή Περιφερειών και στην υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών, αλλά και σε όλους τους συναδέλφους που θέλουν να πάρουν το λόγο και να καταθέσουν εδώ τις απόψεις τους.

Η Αίθουσα αυτή θα πρέπει να αποτελεί πάντα, όπως είπαμε, το χώρο ελεύθερου διαλόγου, κατάθεσης προτάσεων, επισημάνσεων, κριτικής για ό,τι δεν έγινε ή για ό,τι θα έπρεπε να γίνει διαφορετικά και δεν θα πρέπει αυτός ο διάλογος που διεξάγεται απόλυτα ελεύθερα, σε αυτήν την Αίθουσα, να περιορίζεται μόνο στο νομοθετικό έργο ή μόνο στον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Θα πρέπει να έχουμε τη δυνατότητα να συζητούμε θέματα, που πολλές φορές, είναι ακόμα πιο σημαντικά από κάποια ίσως νομοσχέδια και ένα από τα θέματα αυτά είναι η πορεία της περιφερειακής ανάπτυξης και πώς θα επιτύχουμε στη χώρα μας μια ουσιαστική περιφερειακή ανάπτυξη, επ' ωφελεία των πολιτών της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις λίγες επισημάνσεις ολοκληρώνω τη δική μου αρχική τοποθέτηση.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Αγγελική Γκερέκου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε μία από τις τελευταίες συνεδριάσεις της Ολομέλειας της Βουλής για το 2011, βρισκόμαστε σήμερα εδώ, για να συζητήσουμε το κείμενο της έκθεσης των πεπραγμένων της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών και οφείλουμε να πούμε πραγματικά, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτή η διαδικασία της συζήτησης είναι μια εξαιρετική πρωτοβουλία.

Υπό την ιδιότητα της Πρόεδρου της Επιτροπής, θα προσπαθήσω να κάνω ένα σύντομο απολογισμό του έργου της, εστιάζοντας ταυτόχρονα σε κάποια σημεία, τα οποία θεωρώ ιδιαίτερο ενδιαφέροντος.

Διαδικαστικά, θα ήθελα βέβαια να πω ότι το μεγαλύτερο τμήμα των εργασιών της επιτροπής, η έκθεση πεπραγμένων που συζητάμε σήμερα, έγινε υπό την Προεδρία του καλού συναδέλφου, κ. Παπαγεωργίου, τον οποίο διαδέχτηκα στη θέση αυτή, τον περασμένο Αύγουστο.

Για τους συναδέλφους που δεν συμμετέχουν στη συγκεκριμένη επιτροπή, ως μέλη της, να πω ότι με βάση τον Κανονισμό της Βουλής, το αντικείμενό της είναι η ενημέρωση της Βουλής για θέματα λειτουργίας των περιφερειακών οργάνων και η παρακολούθηση ζητημάτων, που σχετίζονται με την πολιτική περιφερειακής ανάπτυξης. Να σημειώσω επίσης εδώ, ότι στο πλαίσιο της Επιτροπής Περιφερειών, λειτουργεί υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών, στην οποία συμμετέχει το 1/3 των μελών της Επιτροπής Περιφερειών.

Το αντικείμενο αυτής της εξαιρετικά σημαντικής υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών, σε γενικές γραμμές, είναι η μελέτη των ιδιαίτερων προβλημάτων των περιοχών αυτών, αλλά και συγκριτικών πλεονεκτημάτων –θα έλεγα– και η δημιουργία ενός πλαισίου διαλόγου πάνω σε όλα τα επιμέρους αναπτυξιακά θέματα, που αφορούν περιοχές με νησιωτικά και ορεινά χαρα-

κτηριστικά.

Συνοπτικά, στην Επιτροπή Περιφερειών συζητήθηκαν τα θέματα της περιφερειακής ανάπτυξης, μέσω του ΕΣΠΑ και του επενδυτικού νόμου, η νέα περιφερειακή διοίκηση και η πορεία εφαρμογής του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», η κατάσταση των περιφερειών με βάση τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, ζητήματα που αφορούσαν τις περιφέρειες κεντρικής Μακεδονίας, δυτικής Ελλάδας και Αττικής και θέματα που σχετίζονται με τη λειτουργία του έντυπου και ηλεκτρονικού περιφερειακού Τύπου.

Αντιστοίχως, στην υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών, τα θέματα που συζητήθηκαν, ήταν η ανάπτυξη των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών των νησιών και ιδιαίτερα της Κρήτης, τα προβλήματα ανάπτυξης των ορεινών περιοχών της Ηπείρου και τέλος οι τρόποι ανάδειξης της νησιωτικής και ορεινής ταυτότητας κάθε περιοχής, ένα θέμα στο οποίο θα αναφερθώ και στη συνέχεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στην ιδιαίτερα δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα, όλοι μας συζητάμε τρόπους και προτάσεις εξόδου από την κρίση και περίπου όλοι μας συμφωνούμε ότι απαιτείται να αναδείξουμε και να εφαρμόσουμε ένα νέο μοντέλο και μία νέα λογική ανάπτυξης για τη χώρα. Σε κάθε περίπτωση, η ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας, η πραγματική αποκέντρωση, η ανακατανομή αρμοδιοτήτων και κονδυλίων μεταξύ αστικών κέντρων και περιφέρειας, αλλά και η ουσιαστική ανάδειξη της τοπικής περιφερειακής ταυτότητας κάθε επιμέρους περιοχής αποτελούν τα κεντρικά στοιχεία πάνω στα οποία πρέπει να στηριχθεί αυτό το νέο αναπτυξιακό μοντέλο που αναζητούμε.

Η ανάπτυξη της περιφέρειας της χώρας μας δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν ένα επιπλέον βάρος, αλλά σαν μία πηγή λύσεων, πράγματι στο συνολικό πρόβλημα της χώρας. Όλα τα δεδομένα που έχουμε σήμερα, συνηγούνται στο ότι πρέπει να στραφούμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σε ό,τι αφορά τα καθαρά επενδυτικά θέματα ανάπτυξης στην περιφέρεια, κατανοούμε όλοι μας την κρίσιμότητα ζητημάτων, τα οποία σχετίζονται με την πρόοδο και την απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ. Όσο κι αν έχουμε αυξηθεί –κι έχει γίνει αυτό– τα ποσοστά της απορροφητικότητας σε σχέση με το παρελθόν, είναι πολλά ακόμα αυτά που μπορούν να γίνουν, για να αξιοποιήσουμε όλες τις δυνατότητες που έχουμε.

Όμως, θα πρέπει να επισημάνω εδώ, ότι το πρόβλημα των ενισχύσεων που προέρχονται από τα κονδύλια των ταμείων της περιφερειακής συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι εξαιρετικά περίπλοκο και κυρίως είναι κάτι που θα μας απασχολήσει έντονα και σοβαρά για το άμεσο μέλλον. Ο λόγος για τον οποίο το επισημαίνω αυτό, είναι γιατί υπό την ιδιότητα της Προέδρου αυτής της Επιτροπής, συμμετείχα στη διακοινοβουλευτική συνδιάσκεψη μεταξύ του Ευρωκοινοβουλίου και των Επιτροπών Περιφερειών των εθνικών Κοινοβουλίων, την οποία διοργάνωσε η Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τον περασμένο Οκτώβριο στις Βρυξέλλες.

Κατά το διάστημα αυτό, όπως γνωρίζετε, βρίσκεται σε εξέλιξη η διαβούλευση για το νέο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, το οποίο θα έχει διάρκεια από τη λήξη του ΕΣΠΑ μέχρι το 2020. Εκεί τα πράγματα απαιτούν πολλή προσοχή, γιατί υπάρχουν ορισμένα σημεία τα οποία μπορεί να εξελιχθούν με μη επωφελητή τρόπο για τη χώρα μας.

Για παράδειγμα, ένα από αυτά τα σημεία, είναι η εισαγωγή μακροοικονομικών κριτηρίων, τα οποία χώρες, όπως εμείς, που βρισκόμαστε εντός μηχανισμών στήριξης, υπάρχει το ενδεχόμενο να μας αφήσουν περίπου αυτομάτως, εκτός ή επίσης η δημιουργία μίας νέας ενδιάμεσης κατηγορίας μεταβλητών περιφερειών, στις οποίες πρέπει να πιέσουμε, για να ενταχθούν και όλες όσες είναι νησιωτικές ή ορεινές, χωρίς να πληρούν την αναγκαία ποσόστωση επί του μέσου όρου του ευρωπαϊκού ΑΕΠ, όπως αρχικά προβλέπεται, ή τέλος, ο σαφής καθορισμός της νησιωτικότητας που μας ενδιαφέρει κυρίως, αλλά και της ορεινότητας συγκεκριμένων περιφερειών ούτως ώστε, αυτές να τύχουν ιδιαίτερης ενίσχυσης και προνομιακής αντιμετώπισης. Ακριβώς αυτό είναι και το δεύτερο θέμα απ' όσα απασχόλησαν την Επιτροπή Περιφερειών, αλλά και την υποεπιτροπή Ορεινών και Νησιωτικών περιοχών και στο οποίο θα ήθελα να σταθώ για ένα λεπτό παραπάνω:

η ανάδειξη της νησιωτικής ή ορεινής ταυτότητας μιας περιφέρειας.

Εδώ δεν πρόκειται απλά για μία καλή ιδέα ή μία θεωρητική συζήτηση. Πρόκειται για μία αναγκαία προτεραιότητα. Εκ των πραγμάτων, η νησιωτικότητα κυρίως, αλλά και η ορεινότητα, είναι ζητήματα που μας αφορούν άμεσα και σε μεγάλο βαθμό ως χώρα. Οι νησιωτικές και ορεινές μας περιοχές είναι ιδιαίτερα μεγάλο και πολύτιμο κεφάλαιο για τη χώρα μας. Στην επιτροπή συζητήσαμε αναλυτικά, όλες τις παραμέτρους που συνθέτουν αυτού του είδους τις ταυτότητες και επισημάναμε τόσο τα προβλήματα όσο και τις δυνατότητες. Οι δυνατότητες είναι ιδιαίτερα μεγάλες.

Όταν μιλάμε για ανάδειξη τοπικής ταυτότητας, στην ουσία μιλάμε για τον κεντρικό αναπτυξιακό άξονα κάθε περιοχής. Η ανάπτυξη αυτή μπορεί να είναι πολυεπίπεδη: οικονομική, πολιτιστική, τουριστική, παραγωγική και οποιαδήποτε άλλη μορφή προόδου μπορεί να έχει ένα μέρος, η οποία θα οδηγήσει στην παραγωγή εσόδων και στη βελτίωση, βεβαίως, της ποιότητας ζωής των κατοίκων του. Το ένα, όμως, δεν είναι ξεκομμένο από το άλλο. Η ανάδειξη της πολιτιστικής ταυτότητας δεν μπορεί να είναι άσχετη από την ανάπτυξη της τουριστικής επιχειρηματικότητας μιας περιοχής. Η ενίσχυση του πρωτογενούς τομέα δεν μπορεί να μη σχετίζεται με την τόνωση της τοπικής οικονομίας.

Έχουμε, λοιπόν, ανάγκη να εντοπίσουμε, να αναδείξουμε, αλλά και να επενδύσουμε πάνω σ' αυτούς τους κεντρικούς τοπικούς άξονες. Να επενδύσουμε δηλαδή, στις τοπικές ταυτότητες, να αναδείξουμε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε περιοχής και βεβαίως να μιλήσουμε και να αναδείξουμε ό,τι έχει να κάνει με την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας. Αυτές, λοιπόν, οι τοπικές περιφερειακές ταυτότητες θα μας συνθέσουν μία νέα ισχυρή, εθνική ταυτότητα, που τόσο πολύ ανάγκη έχει η χώρα μας.

Η παρουσία των φορέων της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης στις συνεδριάσεις της επιτροπής, μας βεβαίωσαν το παραπάνω σκεπτικό, όπως και το γεγονός ότι ανάπτυξη, βεβαίως, χωρίς υποδομές, δεν μπορεί να υφίσταται.

Πιστεύω ότι είναι δική μας ευθύνη όλες αυτές τις προτάσεις και τα βασικά συμπεράσματα που προέκυψαν από αυτές τις συζητήσεις, όχι απλά να τα καταγράψουμε στην έκθεση, όπως έχει ήδη γίνει, αλλά να τα ακούσουμε ουσιαστικά και να προχωρήσουμε σε πρακτικές ενέργειες. Εδώ υπάρχουν συγκεκριμένα προβλήματα και θέματα για τα οποία πρέπει να ληφθούν αποφάσεις, αλλά και νομοθετικές πρωτοβουλίες. Επίσης δεν μπορούμε να μη μιλήσουμε για τον περιφερειακό Τύπο, που τόσο πολύ συζητήθηκε στην επιτροπή μας.

Μιλάμε, λοιπόν, για προβλήματα που αυτήν τη στιγμή, αντιμετωπίζει ο περιφερειακός Τύπος, τα οποία είναι τεράστια. Δεν χρειάζεται να έχει επιπλέον μία μόνο στάση τιμωρητική και λεκτική, χρειάζεται να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο διαφάνειας, νομιμότητας, αλλά και ενίσχυσης. Αυτό πρέπει να γίνει το συντομότερο δυνατόν. Βεβαίως, γι' αυτό θα σας μιλήσει διεξοδικά ο συνάδελφος που έχει επιμεληθεί την εισήγηση στην έκθεση, ο κ. Κεδίκογλου.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι αποτελεσματικά θα μπορούσαμε να αναζητήσουμε τρόπους ενίσχυσης του πρωτογενούς τομέα των περιφερειών, εξορθολογίζοντας τη σχέση κόστους μεταξύ παραγωγής και πώλησης, η οποία είναι απαγορευτική, να προωθήσουμε έργα οδικής σύνδεσης των απομακρυσμένων περιοχών με τις κεντρικές αρτηρίες της χώρας, αλλά και ένα συνολικό σχεδιασμό συγκοινωνιακής σύνδεσης όλων των περιοχών -οδικά, αεροπορικά, αεροπορικά- να συζητήσουμε νομοθετικά την εισαγωγή του περίφημου πλέον, μεταφορικού ισοδύναμου, ώστε να μην υπάρχει άνιση μεταχείριση μεταξύ των κατοίκων των νησιωτικών και των ηπειρωτικών περιοχών, να δρομολογήσουμε έργα υποδομής μικρής και μεσαίας κλίμακας, ικανά να αναδείξουν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε επιμέρους περιοχής, στο πεδίο της τουριστικής αξιοποίησης και της ενίσχυσης της τουριστικής επιχειρηματικότητας, να ενισχύσουμε τις πρωτοβάθμιες υπηρεσίες υγείας στις δυσπρόσιτες περιοχές, με τη δημιουργία υποδομών και την παροχή κινήτρων στο ιατρικό προσωπικό, να θεσπίσουμε την ισότιμη φορολογική αντιμετώπιση όλων των πε-

ριφερειών της χώρας, κυρίως στο επίπεδο του καθορισμού του ΦΠΑ.

Ο αριθμός των θεμάτων και των προτάσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά μεγάλος και ο χρόνος περιορισμένος, για να αναφερθούν όλες. Υπάρχουν πολλά που μπορεί να γίνουν, αλλά δεν μπορούν να γίνουν από μόνα τους ούτε μπορούν να γίνουν μόνο με διαπιστώσεις, χωρίς να υπάρχει καμμία πρακτική ενέργεια ή πρωτοβουλία στη συνέχεια.

Κεντρικό, όμως, ζήτημα για την περιφερειακή ανάπτυξη, είναι η διοικητική δομή. Πλέον, έχουμε στη χώρα μας μία νέα διοικητική δομή, με βάση το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Αναμφισβήτητη υπήρχε ανάγκη για την αλλαγή αυτή. Η πολυδιάσπαση και η διοικητική κατάτμηση που οδηγούσαν στη σπατάλη, την αναποτελεσματικότητα και τη στασιμότητα, αντικαταστάθηκαν από μία πιο συνεκτική, αλλά και πιο ευέλικτη δομή, με κύριους πόλους, τους μεγάλους και ισχυρούς δήμους και τις ακόμα ισχυρότερες περιφέρειες.

Υπάρχουν προβλήματα; Είναι λογικό και αναμενόμενο να υπάρχουν. Δεν έχουν μπει ακόμα τα πράγματα σ' έναν πλήρη και κανονικό λειτουργικό ρυθμό; Ενδεχομένως ναι. Παρατηρούνται ζητήματα για τα οποία πρέπει να γίνουν αλλαγές ή και διορθώσεις στον αρχικό σχεδιασμό; Δεν νομίζω ότι υπάρχει κανενός είδους ταμπού στο να γίνουν διορθωτικές κινήσεις σε ζητήματα, τα οποία η πράξη έχει αποδείξει, ότι λειτουργούν προβληματικά.

Η ουσία όμως κατά τη γνώμη μου είναι ότι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι μία τεράστια διοικητική αλλαγή, η οποία έχει τη δυσμενή τύχη να συμπίσει με τη χειρότερη οικονομική κρίση της χώρας εδώ και δεκαετίες. Προσωπικά πιστεύω ότι άλλες θα ήταν οι δυνατότητες του και οι προοπτικές του, εάν τα πράγματα στη χώρα ήταν σε κανονικότερους ρυθμούς. Επομένως το ότι η αλλαγή αυτή οδικείται από τη συγκυρία είναι -νομίζω- αναμφισβήτητο.

Από την άλλη μεριά όμως, δεν πρέπει να τα ρίχνουμε όλα στη συγκυρία. Το μέγεθος και η έκταση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» απαιτούν πίστη στην επιτυχία του εγχειρήματος απ' όσους υπηρετούν στις κρίσιμες αυτές θέσεις αυτοδιοίκησης. Για το λόγο αυτό είναι εξίσου κομβικής σημασίας για την επιτυχία του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», άρα και για τη συνολική και ισομερή ανάπτυξη της χώρας μας, ο ρόλος των αιρετών προσώπων τόσο σε επίπεδο δήμου όσο και σε επίπεδο περιφέρειας.

Ελπίζω μέσα απ' αυτήν την επιγραμματική παρουσίαση, να μόρρενα να σας δώσω μία συνολική πρώτη εικόνα του έργου της Επιτροπής Περιφερειών. Οι συνάδελφοι εισηγητές που ακολουθούν, θα αναφερθούν λεπτομερέστερα, στα επιμέρους θέματα που συζητήθηκαν στην επιτροπή.

Από πλευράς μου, θέλω πραγματικά, να ευχαριστήσω όλα τα μέλη της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών, αλλά και όσους συμμετείχαν, για την παρουσία, τη συμμετοχή τους στο γόνιμο διάλογο που αναπτύχθηκε, αλλά και τη συμβολή τους στις τελικές εισηγήσεις και προτάσεις.

Παραμένει βέβαια ένα ανοικτό ζήτημα, που είναι η φύση της λειτουργίας της επιτροπής και των υπολοίπων παρόμοιων επιτροπών της Βουλής, οι οποίες δεν είναι κατ' αρχάς νομοθετικές, αλλά γνωμοδοτικές. Θα πρέπει να αναζητήσουμε τρόπους ίσως και μέσα από αλλαγές στον Κανονισμό της Βουλής, για το πώς η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Περιφερειών θα μπορέσει να έχει έναν περισσότερο πρακτικό ρόλο ούτως ώστε τα συμπεράσματα και οι εισηγήσεις της να συναρτώνται πολύ πιο στενά με το νομοθετικό έργο.

Μέχρι να επανεξετάσουμε το ζήτημα αυτό, η επιτροπή συνεχίζει το έργο της, φιλοδοξώντας να μην αποτελεί απλά και μόνο διαπιστωτικό όργανο καταγραφής προβλημάτων, αλλά ένα ουσιαστικό πλαίσιο διαλόγου μέσα από το οποίο μπορούν να προκύψουν ουσιαστικές και πρακτικές λύσεις και αυτό, γιατί το ζήτημα της περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας μας δεν είναι ένα θέμα δευτερεύουσας σημασίας, αλλά η απόλυτη ουσία της αναζήτησης τρόπων για την έξοδο της χώρας μας από την κρίση, με κυρίαρχο και άμεσης προτεραιότητας άξονα, την ισόρροπη ανάπτυξη και κατ' επέκταση, την παραγωγή πλούτου για όλους τους πολίτες της χώρας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κ. Γκερέκου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Τασούλας μάς γνωρίζει ότι στη σημερινή ειδική ημερήσια διάταξη ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από τη Νέα Δημοκρατία, ο Βουλευτής Νομού Χίου κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

Επίσης ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής, ορίζει για τη σημερινή συζήτηση ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, τον Βουλευτή κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Νάκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαραίτητη προϋπόθεση για την ευημερία των πολιτών, την τόνωση της κοινωνικής συνοχής και την ανάπτυξη της χώρας είναι η βιώσιμη ανάπτυξη της περιφέρειας. Σε κάθε σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος δεν νοείται αναπτυξιακή πολιτική, χωρίς την οριζόντια συμβολή και συμμετοχή της περιφέρειας σ' αυτή. Δυστυχώς στην Ελλάδα, οι παραπάνω διαπιστώσεις άργησαν πολύ να καταστούν κοινός τόπος. Χάθηκε πολύτιμος χρόνος και όλοι εμείς, σήμερα, πληρώνουμε τις συνέπειες της ανυπαρξίας περιφερειακής πολιτικής.

Είναι αλήθεια ότι η ιστορική συγκυρία που επέβαλε τη σταδιακή δημιουργία του κράτους από το νότο προς το βορρά, η γειτνίαση έως και πριν από ελάχιστα χρόνια, με χώρες μιας άλλης πολιτικής αντίληψης και οι χωρίς όραμα πολιτικές που εφαρμόστηκαν, οδήγησαν σ' αυτό που αποκαλείται «κράτος των Αθηνών».

Δυστυχώς η δημιουργία και η λειτουργία ενός σύγχρονου και ισχυρού κράτους δεν άφησε να δημιουργηθεί μια σοβαρή περιφερειακή ή τοπική διοίκηση. Η έλλειψη αρμοδιοτήτων σε μια μεγάλη σειρά ζητημάτων, η έλλειψη επαρκών αυτοτελών πόρων και η ως εκ τούτου εξάρτηση από το κεντρικό κράτος δημιούργησαν τοπικές δομές διοίκησης, με περιορισμένες δυνατότητες παρέμβασης στα αναπτυξιακά προβλήματα της περιφέρειας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Επιπλέον, για μεγάλα χρονικά διαστήματα της σύγχρονης ιστορίας μας, είχαμε ελλιπή λειτουργία των θεσμών, καθώς και η πλημμελής εφαρμογή της αρχής της αντιπροσωπευτικότητας οδήγησαν σε συγκεντρώσεις μέσων και ανθρώπων στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

Παράλληλα, οι πόροι των δυο πρώτων κοινοτικών πλαισίων στήριξης, που αποτελούσαν τη χρυσή ευκαιρία για την ανάπτυξη της χώρας και ειδικότερα της περιφέρειας, κατασπαταλήθηκαν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ σε μικρά και ημιτελή έργα, με μικρή προστιθέμενη αξία, καθώς επικράτησε η απαράδεκτη λογική της ικανοποίησης των πολιτικών αναγκών και του πελατεικού συστήματος που κυριαρχούσε.

Για την αντιμετώπιση αυτής της στρέβλωσης έγιναν την τελευταία περίοδο της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, βήματα σημαντικά, τα οποία όμως δεν πρόλαβαν να αποδώσουν καρπούς και δεν στάθηκαν ικανά να δώσουν την απαιτούμενη μεγάλη αναπτυξιακή και οικονομική άνθηση στην περιφέρεια.

Επιπλέον η απουσία οποιασδήποτε περιφερειακής αναπτυξιακής πολιτικής, τη διετία που ακολούθησε και συνεχίζεται μέχρι σήμερα, λειτουργεί ανασταλτικά σε κάθε θετική προσπάθεια που είχε ξεκινήσει.

Ο αναπτυξιακός νόμος του 2004, οι μεγάλοι οδικοί άξονες, όπως η Εγνατία, η χωρίς απώλειες πόρων ολοκλήρωση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ήταν και είναι αναγνωρισμένες θετικές πολιτικές δράσεις. Η κατανομή των πόρων της αυτοδιοίκησης με δείκτες ανάπτυξης έδωσαν ανάσα στους περιφερειακούς δήμους.

Είναι χαρακτηριστικό ότι για πρώτη φορά στην ιστορία, το αναπτυξιακό πρόγραμμα της τοπικής αυτοδιοίκησης «ΘΗΣΕΑΣ» στο 50% του πληθυσμού της χώρας στο κέντρο έδωσε το 10% των πόρων, στηρίζοντας τους δήμους της επαρχίας, με βασικό κρι-

τήριο την υστέρηση στις υποδομές. Με το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» χρηματοδοτήθηκαν και ολοκληρώθηκαν περισσότερα από δεκατρείς χιλιάδες έργα, σε όλη τη χώρα, σε κάθε μικρό και απομακρυσμένο δήμο και νησί της περιφέρειας. Το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» πρωτοποριακό για την εποχή του, αντικειμενικό και δίκαιο, κατένειμε το 20% του συνόλου των πόρων, με αντικειμενικά κριτήρια, σε όλους τους δήμους της χώρας. Με το υπόλοιπο 20% κάλυπτε οριζόντιες δράσεις για έργα διαχείρισης απορριμμάτων, λειψυδρίας, ανάπτυξης και χρήσης του φυσικού αερίου στα σχολεία, φωτοβολταϊκά συστήματα στα μικρά νησιά, συμπράξεις των δήμων με τον ιδιωτικό τομέα και ένα σωρό άλλες παρόμοιες δράσεις.

Για πρώτη φορά οι χρηματοδοτήσεις ανά δήμο, περιφέρεια, νομό και έργο, εμφανίζονταν στο διαδίκτυο. Η διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα και η απλότητα λειτουργίας το έκανε ένα πρόγραμμα αποδεκτό με ενθουσιασμό, από όλους τους ΟΤΑ, μια που η ελλειμματική περιφέρεια γέμισε από μεγάλα και μικρά έργα, που βελτίωσαν την καθημερινότητα του πολίτη. Οι τοπικές κοινωνίες αισθάνθηκαν μετά από χρόνια, ότι τους θυμήθηκαν. Και αυτό είναι κοινή ομολογία των δημάρχων. Ένωσαν κοντά τους την κεντρική εξουσία. Η τοπική αυτοδιοίκηση σε αगाστή συνεργασία μαζί της άρχισε να παράγει έργο.

Με τον ίδιο τρόπο λειτούργησε και ο θεσμός της μερικής απασχόλησης και οι συμπράξεις ιδιωτών και δημοσίου, καθώς και το πρόγραμμα διαχείρισης στερεών αποβλήτων της χώρας.

Θα σταθώ λίγο σ' αυτό το τελευταίο, γιατί αποτελεί ωρολογιακή βόμβα για το περιβάλλον και τροχοπέδη κατά τη γνώμη μου, για οποιαδήποτε αναπτυξιακή περιβαλλοντική πολιτική. Από την πρώτη στιγμή της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, αναδείξαμε το ξεχασμένο από τις προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ζήτημα. Αναλάβαμε πρωτοβουλία με τη σύσταση διυπουργικής επιτροπής, για την επικουρία των δήμων, στους οποίους ανήκει από χρόνια η αρμοδιότητα. Ανοίξαμε διάλογο με το σύνολο των εμπλεκόμενων, σε ολόκληρη την Ελλάδα, δίνοντας επί τόπου λύσεις.

Εξασφαλίσαμε τη χρηματοδότηση και τις μελέτες που απαιτούνταν από εθνικούς πόρους και με τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα προχωρήσαμε.

Χρηματοδοτήσαμε από το «ΘΗΣΕΑ» έργα για μελέτες ύψους 150.000.000, ώστε να είναι έτοιμα να ενταχθούν στο ΕΣΠΑ.

Αποτέλεσμα της παρέμβασής μας για το περιβάλλον όσον αφορά την ανάπτυξη ήταν ότι στο τέλος της θητείας μας από τρεις χιλιάδες τριάντα έξι παράνομες χωματερές είχαν αποκατασταθεί δύο χιλιάδες διακόσιες ενενήντα μία, ήταν σε διαδικασία άμεσης αποκατάστασης τετρακόσιες είκοσι εννέα και παρέμεναν σε λειτουργία τριακόσιες δεκαέξι μόνο εκεί που δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί τα έργα διάθεσης απορριμμάτων που προέβλεπαν οι δεκατρείς περιφερειακοί σχεδιασμοί της χώρας.

Δυστυχώς έκτοτε δεν έχει σημειωθεί ακόμη καμμία πρόοδος. Το ζήτημα ξεχάστηκε από την κυβέρνηση και οι παράνομες χωματερές έγιναν περισσότερες.

Να σας πω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα; Ακόμα και σήμερα όλη η Πελοπόννησος δεν έχει ούτε ένα χώρο υγειονομικής ταφής. Μόνο ανεξέλεγκτες χωματερές.

Καμμία πρωτοβουλία για τη χωροθέτηση των ΧΥΤΑ εκεί που χρειάζονται. Κανένα πρόγραμμα για τη μετάβαση σε νέους, πιο σύγχρονους τρόπους διαχείρισης απορριμμάτων. Μείναμε στα δεκαεπτά κέντρα διαλογής ανακυκλώσιμου υλικού που κατασκευάσαμε. Κατασκευάζονταν άλλα πέντε το 2009 και ήταν στο στάδιο μελέτης άλλα εννιά. Αλήθεια, πόσα ολοκλήρωσε στη διετία που πέρασε η κυβέρνηση της «πράσινης ανάπτυξης»;

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αντί να συνεχίσει τη θεαματική πρόοδο που πετύχαμε, χρησιμοποιώντας όλα αυτά που βρήκε έτοιμα, δεν έκανε τίποτα. Μετέφερε την αρμοδιότητα με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» στην αιρετή περιφέρεια. Έχασε πολύτιμο χρόνο. Διέκοψε κάθε μορφή χρηματοδότηση γι' αυτόν το σκοπό και άφησε στην τύχη του ένα κορυφαίο ζήτημα περιφερειακής πολιτικής και περιβαλλοντικής ανάγκης.

Στην Αττική είμαστε στο ίδιο σημείο, σαν να μην πέρασε μια μέρα.

Παράλληλα, ο προσανατολισμός του 80% των πόρων του ΕΣΠΑ στην περιφέρεια, που αποφασίστηκε και ξεκίνησε από τη Νέα Δημοκρατία, ήταν η πιο σημαντική επιλογή για τη στήριξη της περιφέρειας.

Δυστυχώς οι παλινωδίες, οι καθυστερήσεις, η ανικανότητα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ που ακολούθησαν, σταμάτησαν αυτήν την ολοκληρωμένη παρέμβαση για την ελληνική περιφέρεια, πάγωσαν την απορρόφηση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ και μας γεμίζουν ανησυχία για την πορεία του τόπου –αυτής της μοναδικής ευκαιρίας- ακόμα και σήμερα που η δική μας συμμετοχή μετά την 1/1/2012 θα είναι στο 5%.

Σήμερα που βρισκόμαστε στην πιο δύσκολη οικονομική συγκυρία για τη χώρα, που η Ελλάδα χρειάζεται κάθε διαθέσιμο ευρώ, σήμερα που η ελληνική περιφέρεια βιώνει τη μεγαλύτερη ύφεση της ιστορίας της, αυτές οι πολιτικές που προανέφερα πρέπει να συνεχιστούν και να ενταθούν, να μπουκώσουν σε μία λογική πιο αποτελεσματική και να δώσουν χειροπιαστά αποτελέσματα στους πολίτες της επαρχίας.

Η καλύτερη αντίληψη των τοπικών προβλημάτων και των ιδιαιτεροτήτων επιβάλλει την άσκηση τοπικών πολιτικών από την αυτοδιοίκηση. Παράλληλα, όμως, επιβάλλεται η συνολική αντίληψη του περιφερειακού προβλήματος και ο συντονισμός των πολιτικών σε εθνικό επίπεδο, ώστε να αποφεύγεται η σπατάλη των πόρων.

Ο συνδυασμός αυτών των πολιτικών αναδεικνύει τις δυναμικές περιοχές και συγχρόνως ενισχύει αποτελεσματικά τις αδύνατες.

Η στήριξη των ιδιαίτερων αναπτυξιακών δυνατοτήτων που αναδεικνύονται από τις τοπικές κοινωνίες, με στοχευμένες πολιτικές του κεντρικού κράτους, είναι ο κανόνας που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα: Στην περιοχή μου, στη Μαγνησία, λειτουργεί από πρόπερι το νέο, σύγχρονο αεροδρόμιο της κεντρικής Ελλάδος, έτοιμο να δώσει ώθηση στην ανάπτυξη. Κανείς, όμως, δεν το ξέρει, διότι δεν υπάρχει προώθηση αυτής της δυνατότητας. Η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, το δυσκίνητο κράτος, αδυνατεί να το αναπτύξει, να αναδείξει τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα, να προσφέρει ανάπτυξη σε όλη την κεντρική Ελλάδα και να ανοίξει το παράθυρο που χρειαζόμαστε προς τον υπόλοιπο κόσμο.

Ας ελπίσουμε ότι η λειτουργία αυτού, όπως και άλλων περιφερειακών αεροδρομίων, σύντομα θα δοθεί σε ιδιώτες, ώστε να καταστούν ανταγωνιστικά, να αναπτυχθούν, να υπάρξει σε τελευταία ανάλυση ενδιαφέρον.

Σήμερα σ' αυτήν την εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρία που βιώνουμε, που τα λάθη του παρελθόντος και οι χωρίς πυξίδα και χωρίς στόχους πολιτική της Κυβέρνησης μας έχουν φέρει στο κατώφλι της οικονομικής καταστροφής, προβάλλει ακόμα πιο επιτακτική ανάγκη, ώστε η αναδιάρθρωση της δομής της οικονομικής ζωής να προτάσσει την αποκέντρωση ως μοχλό της περιφερειακής οργάνωσης και ανάπτυξης.

Η βαθιά παγκόσμια οικονομική κρίση ανάγκασε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να αναβάλει την απαραίτητη διοικητική μεταρρύθμιση. Το εθνικό συμφέρον και ο σεβασμός στους θεσμούς επέβαλε αυτή να έχει ως προϋπόθεση την αναγκαία στήριξη των υποδομών και την ενίσχυση των πόρων της αυτοδιοίκησης. Αντίθετα, το ΠΑΣΟΚ επιχείρησε, ψήφισε μια κουτσουρεμένη διοικητική μεταρρύθμιση, η οποία εξαντλήθηκε στην ανακατανομή των βαθμών της αυτοδιοίκησης, στη γεωγραφική συνένωση των δήμων και στις περικοπές όλων των πόρων.

Δυστυχώς ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» αποτελεί πλέον ξεκάθαρα μια χαμένη ευκαιρία για την περιφέρεια, όπως επιχειρείται και εφαρμόζεται χωρίς επιχειρησιακό σχέδιο και χωρίς αναπτυξιακή διάσταση. Μια επίσκεψη σε ένα μικρό δήμο, μια σύντομη συζήτηση με τον κάθε απελπισμένο από την κατάσταση δήμαρχο θα πείσει τον οποιοδήποτε. Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» δεν έφερε στην ελληνική περιφέρεια αυτά που ευαγγελίζονταν.

Όλο αυτό το διάστημα προσπαθούμε να συμβάλουμε τονίζοντας με κάθε τρόπο ότι η διοικητική μεταρρύθμιση πρέπει -και θα έπρεπε- να στηρίζεται στην ορθολογική αποκέντρωση των εξουσιών, στη δημιουργία αυτοτελών οικονομικά και ενισχυμένων αυτοδιοικήσεων, στη δημιουργία εκσυγχρονισμένων υποδομών,

στην προστασία πολιτών και αιρετών από την αυθαιρεσία και την ενίσχυση, το κυριότερο, των δήμων και περιφερειών για αναπτυξιακά έργα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η ανάπτυξη θα στηριζόταν βάσει του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» στο αποκαλούμενο Πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ», το οποίο θεσμοθετήθηκε -υποτίθεται- για την υποστήριξη των νέων δήμων και περιφερειών, για την ενίσχυση της τοπικής και περιφερειακής ανάπτυξης και την άμβλυνση των περιφερειακών ανισοτήτων. Το πρόγραμμα ήταν μια υπόσχεση όμως χωρίς αντίκρισμα, ήταν μια λευκή επιταγή. Δύο χρόνια μετά την ψήφισή του η κυβέρνηση, αφού σταμάτησε, κατήργησε και δεν πληρώνει και έργα συμβασιοποιημένα του «ΘΗΣΕΑ», δεν προχώρησε ποτέ στην υλοποίηση του Προγράμματος «ΕΛΛΑΔΑ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα με δύο λεπτά ακόμη.

Ακόμη, όμως και αν κάποτε υλοποιηθεί, όπως είναι σχεδιασμένο με τον πρώτο άξονα του να κατευθύνεται στην τεχνική βοήθεια και εκπαίδευση και όχι στα έργα και με το δεύτερο άξονα να χρηματοδοτείται κυρίως από πόρους της αυτοδιοίκησης και όχι από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι βέβαιο ότι δεν θα αποτελέσει στήριγμα για τους νέους καλλικρατικούς δήμους και προφανώς δεν θα ενισχύσει την κρατική ανάπτυξη και δεν θα συμβάλει στην άμβλυνση των περιφερειακών ανισοτήτων.

Σύμφωνα με το προϋπολογισμό του 2011, για να σας φέρω ένα παράδειγμα και είμαι βέβαιος ότι θα είναι λιγότερο ο απολογισμός του 2011, προβλεπόταν χρηματοδότηση για τις αιρετές περιφέρειες για την κατασκευή έργων 87 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, 670 εκατομμύρια έσοδα μείον 583 εκατομμύρια έξοδα για λειτουργικές ανελαστικές δαπάνες, απέμειναν 87 εκατομμύρια, ποσό που αντιστοιχεί στο των εσόδων που είχαν οι νομαρχίες της χώρας το 2009 ή διαφορετικά 1,5 εκατομμύριο αντιστοιχεί σε κάθε παλιά νομαρχία για την κατασκευή έργων. Πόσα αναπτυξιακά έργα μπορεί να κάνει η περιφέρεια με 1,5 εκατομμύριο ευρώ το χρόνο ανά παλιά νομαρχία;

Με αυτήν, όμως, την τακτική της αδιάκριτης περικοπής των θεσμοθετημένων πόρων η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αφ' ενός στερεί από τις τοπικές κοινωνίες μικρά και μεγάλα χρήσιμα έργα, τα οποία δίνουν πνοή στην περιφέρεια, αφ' ετέρου στερεί από τις τοπικές οικονομίες ζωτική χρηματοδότηση για την επιβίωση των τοπικών επιχειρήσεων και του εργατικού δυναμικού. Ουσιαστικά, δηλαδή, η έλλειψη στοχευμένης πολιτικής επιτείνει την ύφεση, αγνοεί την αναγκαιότητα της ύπαρξης αναπτυξιακής διάστασης που πρέπει να συνοδεύει τα μέτρα περιορισμού του ελλείμματος που είναι απαραίτητο και συμβάλλει στο να βυθίζεται η ελληνική περιφέρεια σε μια άνευ προηγουμένου οικονομική ύφεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δρόμος για την ανάπτυξη σήμερα περισσότερο από ποτέ περνάει από την περιφέρεια. Για εμάς η περιφερειακή ανάπτυξη δεν είναι εύκολο και εύχο σύνημα, είναι κεντρική πολιτική επιλογή, είναι μονόδρομος. Είναι, όμως, δρόμος δύσκολος και δρόμος ευθύνης και δεν μπορεί να επηρεάζεται από πολιτικές ή κομματικές σκοπιμότητες από τοπικά μικροσυμφέροντα και συναλλαγές. Απαιτεί προσήλωση στο στόχο και ρεαλισμό. Απαιτεί να εστιάσουμε στις σημερινές, πραγματικές ανάγκες ιδιαίτερα σήμερα που η χώρα βρίσκεται σε αυτήν τη συγκυρία και να απεμπλακούμε από τις κακώς εννοούμενες ισορροπίες του χθες. Αυτό, όμως, είναι έργο της Κυβέρνησης που θα προκύψει από τις προσεχείς εκλογές, είναι έργο που πρέπει να μπει στην πρώτη γραμμή των προτεραιοτήτων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Νάκο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 1ο Γυμνάσιο Μαρκόπουλου Αττικής, το 1ο τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το δελτίο των επίκαιρων ερωτήσεων για την Πέμπτη 22 Δεκεμβρίου 2011, το οποίο έχει ως εξής:

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 336/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ηλία Καρανίκας προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την τροποποίηση του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων για τη Στερεά Ελλάδα.

2. Η με αριθμό 331/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Ζώη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με το Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι».

3. Η με αριθμό 344/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θεόδωρου Ιγνατιάδη προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ποινικοποίηση των αγώνων των αγροτών στη Χαλκιδική.

4. Η με αριθμό 341/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατιδή προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με το αμυντικό σύστημα της χώρας μας.

5. Η με αριθμό 338/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστάσιου Κουράκη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αναβολή των διορισμών μελών του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) και του Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΕΠ) στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 337/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αφροδίτης Παπαθανάση προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την τροποποίηση του χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων για τη Στερεά Ελλάδα.

2. Η με αριθμό 332/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την κατάργηση της εισφοράς των φαρμακοποιών προς τους Συλλόγους τους.

3. Η με αριθμό 345/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλάκου προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων στηρίξης των πατατοπαραγωγών στο Δήμο Αγιάς του Νομού Λάρισας.

4. Η με αριθμό 342/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με το χαρακτηρισμό των οικοπέδων εντός των ορίων οικισμών ως δασικών.

5. Η με αριθμό 339/19-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Μουλόπουλου προς τους Υπουργούς Επικρατείας και Οικονομικών, σχετικά με τον κίνδυνο κλεισίματος της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ».

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλος Μαρκάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε στην Ολομέλεια της Βουλής τις εκθέσεις που συνετάχθησαν και δείχνουν τα πεπραγμένα, αλλά και τα συμπεράσματα δυο σημαντικών επιτροπών: Της Επιτροπής Περιφερειών και της υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών.

Εκτός βέβαια από την καταγραφή του ιστορικού κάθε επιτροπής που συνεστήθησαν τον Οκτώβριο και το Δεκέμβριο 2010 - δηλαδή έχουν συμπληρώσει ένα χρόνο δραστηριότητας- σήμερα οι επιτροπές αυτές εξακολουθούν τη λειτουργία τους με σημερινή Πρόεδρο τη συνάδελφο του ΠΑΣΟΚ, την κ. Άντζελα Γκερέ-

κου. Πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι η μεν Επιτροπή Περιφερειών έχει αντικείμενο την παρακολούθηση και τη λειτουργία των περιφερειακών οργάνων της πολιτείας και μάλιστα, σε θέματα και ζητήματα περιφερειακής ανάπτυξης, δηλαδή, πώς σχεδιάζεται και πώς εφαρμόζεται η πολιτική της ανάπτυξης στην περιφέρεια.

Αμέσως γεννάται και ένα ερώτημα: Για ποια ανάπτυξη και για ποια περιφέρεια μιλάμε; Προφανώς στις σημερινές συγκυρίες κανένας δεν βλέπει ανάπτυξη στη χώρα μας. Ελπίζουμε ότι η ύφεση δεν θα συνεχιστεί για μεγάλο ακόμα χρονικό διάστημα.

Εξίσου, όμως, σοβαρό αντικείμενο είναι και το έργο της υποεπιτροπής των Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών. Ποιο είναι το αντικείμενό της; Είναι να μελετήσει τα προβλήματα των περιοχών αυτών, να κάνει προτάσεις για τη βιώσιμη και οικονομική τους ανάπτυξη, για την προστασία, τη διατήρηση και την προβολή της πολιτιστικής παράδοσης των νησιωτικών και ορεινών περιοχών. Ομοίως φροντίζει για την προστασία του οικιστικού και φυσικού περιβάλλοντος. Φροντίζει επίσης, για τις οικογενειακές επιχειρήσεις που είναι μικρές στην περιφέρεια πώς θα αναπτυχθούν και πώς θα επιτείνουν την ανταγωνιστικότητά τους. Βέβαια, η επιτροπή μπορεί να ασχοληθεί και με προβλήματα που έχουν σχέση με τον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, αλλά και με θέματα τουρισμού των περιοχών αυτών.

Βλέπετε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η θεματολογία είναι πάρα πολύ μεγάλη. Αν σκεφτείτε ότι το μεγαλύτερο μέρος της χώρας μας απαρτίζεται από ορεινές περιοχές και πολλά νησιά μικρά και μεγάλα, τότε το εύρος και το ενδιαφέρον της επιτροπής είναι τεράστιο.

Εδώ θέλω να επαινέσω το ενδιαφέρον των συναδέλφων και του Προέδρου της Επιτροπής αλλά και των προηγούμενων Προέδρων, για να αναδείξουν τα προβλήματα της περιφέρειας. Γεννάται, όμως, το ερώτημα: Είναι δυνατόν το ενδιαφέρον των Βουλευτών των επιτροπών να μπορέσει να ξεπεράσει τα προβλήματα που υπάρχουν; Είναι δυνατόν, δηλαδή, να νομοθετήσει αυτή η επιτροπή; Είναι δυνατόν να εξαλείψει εγγενείς αδυναμίες; Είναι δυνατόν να νικήσει τη σημερινή δυσκολία, τη σημερινή οικονομική κρίση; Είναι δυνατόν, ακόμη, να μπορέσει να νικήσει νομοθετήματα που δεν είχαν τις αποδόσεις, τα αποτελέσματα και τους αρχικούς στόχους για τους οποίους θεοπίστηκαν;

Θα μου επιτρέψετε να κάνω μία σειρά διαπιστώσεων, να υποβάλω μία σειρά προτάσεων που θα βελτιώσουν τη θεματολογία της επιτροπής και θα αναδείξουν θέματα και προβλήματα που είναι υπαρκτά, με στόχο τη διόρθωση και του νομοθετικού έργου, αλλά και την πληρέστερη γνώση όλων των πτυχών και των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι της επαρχιακής Ελλάδος.

Θα αρχίσω φυσικά από το διοικητικό περιβάλλον, μέσα στο οποίο δραστηριοποιείται η ελληνική περιφέρεια. Πρέπει, επομένως, να δούμε τη διοικητική μεταρρύθμιση, αυτήν που ψηφίσαμε στη Βουλή, το Πρόγραμμα «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», όχι με μία ματιά αντιπολιτευτική ή κακόπιστης κριτικής. Εξάλλου, αυτά εξαντλήθηκαν, συζητήθηκαν και ελέχθησαν κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Θέλω, επίσης, να πω και να προλάβω τυχόν αντιδράσεις, ότι η διοικητική μεταρρύθμιση ήταν απαίτηση σχεδόν όλων των κομμάτων. Όμως, σήμερα όχι μόνο δικαιούμαστε, αλλά είμαστε και υποχρεωμένοι να κάνουμε μία αποτίμηση της διοικητικής μεταρρύθμισης, το πώς διαμορφώνεται σήμερα η διοικητική πραγματικότητα στην επαρχία, στην περιφέρεια.

Τι θα πει ένας πολίτης σήμερα στην επαρχία; Πότε ήταν καλύτερα, πριν από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» ή σήμερα; Τι θα σας πει σήμερα ένας εν ενεργεία δήμαρχος; Είναι ευχαριστημένος με τα μέσα που έχει και ασκεί την τοπική εξουσία; Πώς ασκεί τα καθήκοντά του σήμερα ένας περιφερειάρχης; Είναι αυτό που του είπαν ότι θα είναι, ότι θα είναι δηλαδή δεκατρείς μικροί πρωθυπουργοί;

Θέλετε, επίσης, να ρωτήσουμε τους υπαλλήλους ή ακόμη και τους αιρετούς τι γνώμη έχουν για τους υπαλλήλους; Είμαι σίγουρος ότι όλοι είναι δυσαρεστημένοι και τελικά υπάρχει ένα ερώτημα: Πώς θα πετύχουμε την ανάπτυξη στην περιφέρεια με όλα αυτά τα προβλήματα; Εγώ να δεχθώ καλόπιστα πως είναι νωρίς ακόμη, για να κριθεί ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Όμως, ως υποθέσουμε

ότι εξυγιούνται οικονομικά οι δήμοι. Ας υποθέσουμε ότι οι περιφερειάρχες άρχισαν να συμμετέχουν ουσιαστικά στη διαμόρφωση του ΕΣΠΑ. Ρωτάμε: Έχουν αυτοί οι φορείς της αυτοδιοίκησης το στελεχικό δυναμικό, ώστε να προχωρήσουν στην ανάπτυξη της περιφέρειας;

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, το υπαλληλικό στελεχικό δυναμικό είναι σε ημιδιάλυση, είναι σχεδόν παράλυτο. Υπάρχουν αλλοπρόσβαλλες και αναπαιτούμενες μετακινήσεις προσωπικού από νομαρχίες σε περιφέρειες, από περιφέρειες σε δήμους. Διαλύθηκαν ή διαλύονται τεχνικές υπηρεσίες, όπως η Τεχνική Υπηρεσία Δήμων και Κοινοτήτων και άλλες.

Άλλο πρόβλημα. Μειώνονται οι αποδοχές των υπαλλήλων, υπάρχει αβεβαιότητα με τις απολύσεις και υπάρχει και το θέμα της εφεδρείας. Στόχος των περισσότερων στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης είναι να βγουν στη σύνταξη. Πρόσφατα ψηφίστηκε το μισθολόγιο-βαθμολόγιο. Όλα αυτά, ανεξάρτητα από το εάν συμφωνεί κανείς ή διαφωνεί, είναι μαζεμένα και έχουν δυσμενή αποτελέσματα. Πού θα στηριχθούν, λοιπόν, οι δήμοι, οι περιφέρειες, για να προχωρήσουν σε ωριμάνσεις έργων και ολοκλήρωση των διαδικασιών και να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που τους δίνονται για ανάπτυξη;

Εγώ θα προχωρήσω και σε μία άλλη διαπίστωση. Και οι μηχανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν κάνει δύσκολες και γραφειοκρατικές τις διαδικασίες ελέγχου και απορρόφησης πιστώσεων. Ο συνδυασμός, όμως, όλων αυτών των δυσκολιών κάνει τον κίνδυνο απώλειας κοινοτικών πόρων πιο ορατό.

Σήμερα απ' όλους έχει ομολογηθεί ότι ο μόνος τρόπος ανάπτυξης και το μόνο χρηματοδοτικό εργαλείο είναι οι πόροι του ΕΣΠΑ. Και, όμως, υπάρχει κίνδυνος σημαντικών καθυστερήσεων και, άρα, απώλεια σημαντικών πόρων, τουλάχιστον για δύο χιλιάδες έργα, συνολικού προϋπολογισμού 11 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Σήμερα στα προγράμματα του ΕΣΠΑ υπάρχουν τρεις χιλιάδες δικαιούχοι τελικοί. Η αξιολόγηση που έγινε, απέδειξε ότι εκατόν δέκα τελικοί δικαιούχοι συγκεντρώνουν βαθμό κάτω από τη βάση, δημιουργώντας έτσι κίνδυνο απώλειας πόρων, ακόμη και για τον κανόνα της αυτόματης αποδέσμευσης των τριών ετών, δηλαδή του γνωστού ν+3.

Η μελέτη της Ειδικής Γραμματείας του ΕΣΠΑ μάς οδηγεί σε συμπεράσματα για τις αιτίες που μας έφτασαν σε αυτό το σημείο. Ένα σημαντικό πρόβλημα είναι ο πολύ υψηλός μέσος χρόνος υλοποίησης ενός έργου. Από την ένταξη ενός έργου, μέχρι την αίτηση πληρωμής αυτού του έργου απαιτούνται εξακόσιες μέρες, δηλαδή ενάμιση χρόνος. Έχει περάσει, δηλαδή, ο μισός διαθέσιμος χρόνος για την ολοκλήρωση ενός έργου, περιμένοντας μόνο πότε θα ξεκινήσει.

Χρειάζονται εκατόν εξήντα μέρες από την ένταξη του έργου, μέχρι τη δημοπράτηση, χρειάζονται εκατόν ενενήντα μέρες από τη δημοπράτηση, μέχρι την υπογραφή της σύμβασης και διακόσιες δέκα μέρες από τη σύμβαση, μέχρι την πρώτη πληρωμή.

Είχα κάνει αναφορά και κατά τη συζήτηση στον προϋπολογισμό. Πρέπει μαζί με την επανεκκίνηση της οικονομίας της χώρας, να γίνει μια επανεκκίνηση στη Δημόσια Διοίκηση και στον εκσυγχρονισμό της, να ενσωματωθούν δηλαδή όλες οι καλές και αποδοτικές πρακτικές, να ενσωματωθεί η τεχνογνωσία και η μεθοδολογία που εφαρμόζεται στη διοίκηση στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Είναι αρκετά απλό και νομίζω ότι δεν θα πρωτοτυπήσουμε σε αυτόν τον τομέα.

Η αλήθεια είναι ότι οι περιφέρειες παρουσιάζουν διαφορετικές τάσεις και δείκτες ανάπτυξης. Όμως σήμερα έχουν ωριμάσει οι συνθήκες και κάθε περιφέρεια έχει αποδείξει ποια είναι τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα και τα έχει αναδείξει. Έχουν καταγραφεί οι άξονες και οι δράσεις στις οποίες πρέπει να κινηθεί και να υλοποιηθεί.

Η Επιτροπή Περιφερειών τους δίνει τη δυνατότητα να παρουσιάσουν τη μέχρι σήμερα δραστηριότητά τους και να ζητήσουν τη συνδρομή της νομοθετικής εξουσίας, για να λύσουν θέματα που τους είναι εμπόδιο και να συνεχίσουν το έργο τους. Παράλληλα, οι επισημάνσεις και οι παρατηρήσεις των μελών της Επιτροπής Περιφερειών τους οδηγούν σε διορθωτικές κινήσεις, για να μπορέσουν να γίνουν πιο αποτελεσματικοί.

Η επιτροπή, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει καλέσει μέχρι σήμερα τέσσερις περιφερειάρχες και θα πρέπει να συνεχίσει με τη συμμετοχή και των υπολοίπων. Συνήθως μέχρι σήμερα παρουσιάζονται κατά προτίμηση αυτοί που έχουν αναπτυγμένες περιφέρειες, ενώ το βάρος πρέπει να πέσει και στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες, για να αναδείξουμε το πρόβλημα και όχι να το βάζουμε κάτω από το χαλί.

Να περάσουμε τώρα και στην υποεπιτροπή για τις ορεινές και νησιωτικές περιοχές, που φαίνεται μεν υποδεέστερη, αλλά νομίζω ότι είναι πιο σημαντική, γιατί έχει τη δυνατότητα να εντοπίζει θέματα που είναι κοντά στη δομή της ελληνικής περιφέρειας και να αναδεικνύει δύσκολα θέματα, που ενώ τα γνωρίζουμε, συνήθως τα παραμελούμε, γιατί αφορούν μικρούς πληθυσμούς που το χειμώνα γίνονται ακόμα μικρότεροι, γιατί οι κάτοικοι νιώθουν την ανασφάλεια της παραμονής, ενώ το καλοκαίρι -ιδίως οι νησιωτικές περιοχές- ο πληθυσμός τους υπερδιπλασιάζεται, λόγω του εποχικού τουρισμού. Όμως οι κάτοικοι που δεν έχουν τη δυνατότητα να μετακινηθούν για αντικειμενικούς λόγους, έχουν την ανάγκη να απολαμβάνουν στοιχειώδεις ανάγκες, τόσο στην παιδεία όσο και στην υγεία.

Κάθε χρόνο γίνεται αγώνας για να πετύχουμε και να πιέσουμε ακόμα και σαν τοπικοί Βουλευτές, να καλυφθούν στοιχειώδεις ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό στα νησιά και στα απομακρυσμένα ορεινά χωριά.

Σήμερα ακόμη έχουμε πλήρως εξοπλισμένα τεχνολογικά σχολεία χωρίς να υπάρχει ο αντίστοιχος καθηγητής της αντίστοιχης ειδικότητας για να διδάξει και να αξιοποιήσει αυτόν τον εξοπλισμό.

Το ίδιο συμβαίνει και στον τομέα της υγείας. Τα κέντρα υγείας, όπου υπάρχουν, είναι πλέον πεπερασμένα, με σοβαρές ελλείψεις υποδομών και χωρίς την ύπαρξη ιατρών ή υγειονομικού προσωπικού. Αυτός είναι ο κύριος λόγος για την ανασφάλεια που δημιουργείται στο μόνιμο πληθυσμό αυτών των περιοχών.

Ένας άλλος λόγος ανασφάλειας είναι ο τρόπος της συγκοινωνιακής πρόσβασης. Οι μεν ορεινοί όγκοι έχουν ένα κακό συγκοινωνιακό οδικό δίκτυο και αποκλείονται από τις δυσμενείς χειμερινές καιρικές συνθήκες, οι δε νησιωτικοί πληθυσμοί μένουν αποκλεισμένοι από τις αραιές ή ανύπαρκτες ακτοπλοϊκές συνδέσεις με μειωμένα δρομολόγια. Ειδικά δε, τους χειμερινούς μήνες με τα συχνά απαγορευτικά, λόγω των κακών καιρικών συνθηκών, παραμένουν συχνά αποκλεισμένα τα περισσότερα νησιά της Ελλάδας.

Εδώ έχει αναδειχθεί ακόμη μία αδυναμία και δεν έχει βρεθεί ακόμη λύση. Αυτή η αδυναμία είναι διαχείριση των μικρών λιμανιών που δεν έχουν φορέα διαχείρισης, ώστε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα και να αξιοποιηθεί τις ευκαιρίες. Ίσως η δημιουργία ή η έλλειψη Υπουργείου Ναυτιλίας είναι η αιτία. Όμως έχει ωριμάσει η ανάγκη τα μικρά λιμάνια να περάσουν στην αρμοδιότητα των δήμων επ' ωφελεία και των δύο. Και οι δήμοι θα αποκτήσουν τη διαχείριση ενός αναπτυξιακού εργαλείου, ακόμη και έναν πόρο εσόδων, αλλά και τη διαχείριση θα περάσει σε ένα φορέα που έχει κάποιες λειτουργικές υποδομές σε προσωπικό, κάτι που λείπει παντελώς από τα λιμενικά ταμεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνα, κύριε Πρόεδρε.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί μια περίπτωση ρωγμής στο λιμάνι της Σκιάθου. Αυτή η ρωγμή παρουσιάστηκε το χειμώνα του 2010. Το φυσιολογικό θα ήταν να αντιμετωπιστεί το καλοκαίρι του 2011. Λιμεναρχεία και λιμενικά ταμεία άρχισαν τις τοπικές αυτοψίες, έγιναν και αυτοψίες μηχανικών της Περιφέρειας και μέχρι τώρα δεν έγινε τίποτα.

Τελικά, παρ' όλο που υπήρχε χρηματοδότηση, περιμένουν τα τεύχη δημοπράτησης τα οποία έχουν οι τεχνικές υπηρεσίες της Περιφέρειας και γίνεται αγώνας δρόμου να ξεκινήσουν οι διαδικασίες για δημοπράτηση τώρα το χειμώνα, ώστε να επισκευαστεί μέχρι το καλοκαίρι. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, αν μέσα στο μέσο της τουριστικής περιόδου το λιμάνι της Σκιάθου ή ένα αντίστοιχο άλλο λιμάνι αχρηστευτεί, η ζημιά στον τουρισμό για την τοπική κοινωνία θα είναι ανεπανόρθωτη και τότε θα είναι ανώφελο να ψάχνουμε και δεν ενδιαφέρει κανέναν για το ποιος

φταίει.

Έτσι, μέσα από την επιτροπή μπορούν να αναδειχθούν τα προβλήματα αυτά. Όπως είναι και η αυριανή επιτροπή που έχει να κάνει με τα νησιά του Ιονίου με στόχο μια ολοκληρωμένη πολιτική συγκοινωνιών για τις θαλάσσιες συγκοινωνίες, τις λιμενικές και τουριστικές υποδομές, τις αερομεταφορές και για το μεταφορικό ισοδύναμο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το ενδιαφέρον πρέπει να εξαντληθεί, όμως, ισοδύναμα για όλα τα νησιωτικά συμπλέγματα. Έχω πει πολλές φορές και μοιάζει ξεχασμένο το ενδιαφέρον για το σύμπλεγμα των Βορείων Σποράδων, τη Σκιάθο, τη Σκόπελο και την Αλόνησο. Εδώ θα πρέπει να προσθέσω και μια αδικία που γίνεται. Αυτά τα νησιά θεωρούνται τμήμα της χερσαίας Μαγνησίας και ποτέ δεν απολαμβάνουν το ενδιαφέρον που επιδεικνύεται για τα νησιωτικά συμπλέγματα. Το ίδιο συμβαίνει και για τον ορεινό όγκο του Πηλίου. Παρ' όλο που ομολογείται ότι αποτελεί ένα ξεχωριστό και ενδιαφέρον ορεινό κομμάτι της χώρας μας, ποτέ δεν έχει αναπτυχθεί μέσα στη Βουλή το μέγεθος των προβλημάτων και των θεμάτων που απασχολούν τον πληθυσμό του.

Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, πιστεύω ότι το Πήλιο και οι Βόρειες Σποράδες πρέπει να μπουν στον προγραμματισμό της επόμενης περιόδου της επιτροπής ή στην επιτροπή των νησιωτικών και ορεινών περιοχών.

Νομίζω, λοιπόν, ότι οι επιτροπές αυτές σωστά σήμερα παρουσιάζουν το έργο τους στην Ολομέλεια της Βουλής και ελπίζω ότι στην επόμενη περίοδο της Βουλής θα έχουν πιο πλούσιο και πιο δυναμικό έργο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μαρκάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης.
ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι θετικό ότι συζητούμε σήμερα σε μία ανοικτή συζήτηση και στην Ολομέλεια το θέμα που συζητάμε γιατί στα δύο χρόνια και κάτι που είμαι Βουλευτής, αυτό το πράγμα δεν έχει γίνει στην έκθεση καμιάς άλλης επιτροπής. Θα είχε ιδιαίτερη αξία. Απομένει βέβαια σε εμάς και με τον τρόπο που θα συζητήσουμε εδώ, αλλά και με την αξιοποίηση αυτών που θα πούμε μετά από τη συζήτηση στην Ολομέλεια, να αποδείξουμε πόσο χρήσιμο είναι και πόσο πρέπει να επαναλαμβάνεται αυτό για να αποδίδει και όχι για να λέμε σε μία επίφαση δημοκρατίας ότι έχουμε δημοκρατία, αλλά για να την έχουμε πραγματικά. Η δημοκρατία είναι κάτι που πρέπει να είναι αποτελεσματικό, έτσι κι αλλιώς.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι στα θετικά είναι οι ζωντανές παρουσίες και κυβερνητικών και διοικητικών στελεχών, κυρίως όμως αυτοδιοικητικών και στελεχών της περιφέρειας. Αυτό νομίζω ότι φέρνει πιο κοντά την επιτροπή στην πραγματικότητα και θέτει το πρόβλημα. Γιατί εγώ επιμένω πάντοτε ότι τα προβλήματα που τα γνωρίζουμε είναι αυτά που θα λύσουμε, ενώ αυτά που δεν γνωρίζουμε είναι αυτά που δεν θα μπορέσουμε να λύσουμε.

Δύο, τουλάχιστον, φορές αναγκάστηκα να γίνω κακός ή εάν θέλετε να γίνουμε κακοί ως Συναπσισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Η μία φορά ήταν στον ρόλο του Τύπου της περιφέρειας, όταν συζητούσαμε όπου είχαν κληθεί μονόπλευρα μόνο οι ιδιοκτήτες των περιφερειακών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και όχι και οι εργαζόμενοι. Αναγκαστήκαμε ως επιτροπή να κάνουμε και δεύτερη και νομίζω ότι αποκτήσαμε μία ισορροπία, παρά το ότι χάσαμε τη διαδραστικότητα που θα υπήρχε εάν ήταν και οι δύο μαζί ή εάν θέλετε, και μία τρίτη πλευρά μαζί. Το ίδιο έγινε και για την ανάπτυξη στην Υποεπιτροπή των Ορεινών και Νησιωτικών Περιοχών για το θέμα της ανάπτυξης του Ολύμπου. Αυτό ίσως δεν ήταν από την πλευρά μας κάτι απλά εύστοχο, αλλά θέλω να πω ότι εδώ έχουμε συνηθίσει και στη Βουλή και στη χώρα γενικώς να βλέπουμε τα πράγματα με έναν άλλο τρόπο για την ανάπτυξη.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα, που εγώ θέλω να επισημάνω ότι έχουμε, είναι στη φιλοσοφία, στην αντίληψη και μετά στο νομικό πλαίσιο, αλλά και στην εφαρμογή του, όταν αυτό θα γίνει, για το θέμα της περιφερειακής ανάπτυξης και μάλιστα όταν αυτό γίνεται σε μία χώρα όπως η Ελλάδα, η οποία είναι μία χώρα και

ορεινή και νησιωτική. Και εδώ θα ήθελα να πω ότι έχουμε καταθέσει μία πρόταση η οποία λέει να μην υπάρχει μέριμνα και θεραπευτές και μία προστασία για τις ορεινές και για τις νησιωτικές, αλλά να υπάρχουν και για τις ορεινές και νησιωτικές περιοχές, μία τρίτη, δηλαδή, κατηγορία.

Πολλές φορές έχουμε συμφωνήσει στην επιτροπή σε διαπιστώσεις. Θα ήθελα να πω ότι αυτή η συμφωνία δεν αλλάζει την κατάσταση. Το ότι εμείς συμφωνούμε σε μία επιτροπή, δεν λέει τίποτε.

Θα ήθελα να πω ότι χρειάζεται να αλλάξουν πολιτικές. Να επισημάνω βέβαια ότι η επιτροπή δεν είναι αποφασιστική. Μπορεί να συζητούμε, αλλά αυτά που συζητούμε ακόμη και εάν τα πούμε ομόφωνα, δεν εφαρμόζονται. Παρ' όλα αυτά έχει μία ιδιαίτερη σημασία να μη μένουμε στις επιμέρους διαπιστώσεις, αλλά να πούμε ότι χρειάζεται μία άλλη πολιτική για την ανάπτυξη της περιφέρειας και μία άλλη πολιτική για την ανάπτυξη των ορεινών, των νησιωτικών και των ορεινών και νησιωτικών –να συνηθίσω να το λέω και εγώ– περιοχών.

Θα ήθελα να πω ότι πρέπει να αναδειχθούν τα κεντρικά προβλήματα. Γιατί εμείς από την επιτροπή έχουμε την ευκολία και την ευαισθησία παράλληλα να αναδεικνύουμε τοπικά προβλήματα ή περιφερειακά προβλήματα.

Μετά την κρίση και το χρέος υπάρχει και ένα τρίτο πρόβλημα που προστέθηκε σε αυτά, το μνημόνιο. Γιατί εμείς θεωρούμε ότι το μνημόνιο δεν λύνει, αλλά προσθέτει προβλήματα. Δεν αντιμετωπίζει δηλαδή την κρίση και το χρέος, αλλά αντιθέτως βαθαίνει την κρίση και το χρέος της χώρας και κυρίως των ανθρώπων. Πάντως, στη χώρα υπάρχουν σοβαρά προβλήματα που δυσκολεύουν και άλλο τα πράγματα και που κάνουν τη λέξη «ανάπτυξη» να μοιάζει πολλές φορές με ανέκδοτο. Ιδιαίτερα προβλήματα στην υγεία, στην παιδεία, στην απασχόληση. Η ανεργία βλέπετε ότι καλπάζει, ιδιαίτερα στις ορεινές και νησιωτικές περιοχές.

Να πω ότι δεν έχουμε ακόμη αντιμετωπίσει, δεν έχουμε δει το θέμα των ΕΟΖ –όχι των ΑΟΖ– δηλαδή των Ειδικών Οικονομικών Ζωνών. Εγώ θα ήθελα να ξεκινήσουμε όσο γίνεται πιο γρήγορα μία τέτοια συζήτηση στην επιτροπή και να πάρει σαφώς έναν αποτρεπτικό χαρακτήρα και όχι έναν γενικό χαρακτήρα, τι είναι οι ΕΟΖ. Να το πούμε και αυτό, αλλά να πούμε κυρίως ότι θα πρέπει να αποφευχθούν.

(Στο σημείο αυτό τον Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Και καταλαβαίνετε γιατί το λέω. Διότι είδατε ότι σε ορισμένες περιοχές, όπως στην Πελοπόννησο, έχει ήδη ξεκινήσει μια συζήτηση να διευρευνηθεί η δυνατότητα δημιουργίας Ειδικών Οικονομικών Ζωνών.

Εδώ θα ήθελα να αναφέρω μια δήλωση του Γερμανού Υφυπουργού Οικονομίας, του Στέφαν Κάμπερερ, ο οποίος υποστήριξε ότι οι γερμανικές επιχειρήσεις δεν χρειάζονται εγγυήσεις για να επενδύσουν στην Ελλάδα, αλλά να διαμορφωθεί ένα ελκυστικό πλαίσιο προσέλκυσης επενδύσεων. Και θα ήθελα επίσης να πω ότι τα σχέδια πια φαίνονται. Τα βλέπουμε ακόμα και στον Τύπο. Έχουν πάρει μια μορφή, θα έλεγα, μιας προετοιμασίας για μια καταίγδα για τις ΕΟΖ, όπου ούτε περιβαλλοντικά ζητήματα ούτε ζητήματα που αφορούν στην εργασία, στην ασφάλιση κ.λπ., θα υπάρχουν.

Υπάρχει κάτι που το έχω πει πολλές φορές και στην Επιτροπή: Δεν ξέρω αν είμαστε η νοτιότερη χώρα της Ευρώπης ή η βορειότερη της Αφρικής. Με τέτοιες ιστορίες όπως οι ΕΟΖ, η ζυγαριά θα αρχίσει να γέρνει ότι είμαστε μια χώρα της Αφρικής περισσότερο. Γι' αυτό λέω ότι πρέπει να κάνουμε και μια τέτοια συζήτηση.

Ένα άλλο τεράστιο θέμα είναι το θέμα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που οπωσδήποτε είναι ευλογία και είμαστε ίσως το πρώτο κόμμα που έχουμε πάρει θέση υπέρ των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, αλλά είμαστε ίσως και το πρώτο κόμμα που βγαίνουμε ενάντια στον τρόπο με τον οποίο αυτές προωθούνται, όταν δεν υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός. Δεν υπάρχει σχεδιασμός από την αυτοδιοίκηση, είτε από την περιφερειακή είτε από την πρωτοβάθμια, αλλά υπάρχει ο σχεδιασμός μόνο εκείνος που κάνουν τα οικονομικά συμφέροντα. Βλέπουμε

ότι στην Κρήτη δεν γνωρίζουμε αν θα είναι διασυνδεδεμένο το σύστημα αυτό, που σημαίνει ότι αν δεν είναι διασυνδεδεμένο ή θα είναι ελλιπές άρα θα παίρνει ή θα είναι διασυνδεδεμένο για να διώχνει, άρα θα είναι πλεονασματικό. Βλέπουμε ότι δεν διαψεύδονται τα δημοσιεύματα που λένε για μεγάλα πράγματα, όπως ότι θα έχουμε διπλάσια από τις ανάγκες την παραγωγή. Αυτό σημαίνει ότι οι καθρέφτες και οι ανεμογεννήτριες θα πρέπει να είναι τόσες που θα πρέπει ασφαλώς να αλλάξει ο πρωταρχικός σχεδιασμός, ο σχεδιασμός δηλαδή για τον τουρισμό, διότι δεν μπορεί να γίνει και τουρισμός και όλα αυτά με αυτές τις προϋποθέσεις. Εγώ, λοιπόν, λέω ότι αυτά είναι θέματα ενδιάμεσα, αν θέλετε. Εγώ θα πω και τα κεντρικότερα, τα οποία όμως πρέπει να τα συζητήσουμε και πρέπει να συμφωνήσουμε για να βοηθήσουμε να μην ληφθούν τέτοιου είδους αποφάσεις. Τα λέω τώρα αυτά και φαίνονται ίσως αμυντικά, αλλά νομίζω ότι εκεί είμαστε.

Θα πρέπει, λοιπόν, να δούμε για το θέμα της περιφερειακής ανάπτυξης το έλλειμμα φιλοσοφίας και αντίληψης και τα υπόλοιπα, αλλά θα πρέπει να δούμε και την τοπική αυτοδιοίκηση, η οποία βγαίνει από τον γενικό σχεδιασμό της ανάπτυξης όλο και περισσότερο και με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Και θα σας πω ότι όλα αυτά που σας λέω τώρα, είτε με τις ΕΟΖ είτε με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, στην ουσία τι κάνουν; Παραλείπουν, βγάζουν ακόμα περισσότερο απ' έξω και την αυτοδιοίκηση και τις τοπικές κοινωνίες και τις περιφέρειες. Και θα πρέπει να μιλήσουμε για ένα μεγάλο έλλειμμα δημοκρατικού προγραμματισμού που νομίζω ότι χρειάζεται, γιατί είναι πολλοί που λένε ότι «εδώ θέλουμε ανάπτυξη, δεν θέλουμε δημοκρατία». Και εγώ λέω ότι ανάπτυξη χωρίς δημοκρατία σημαίνει ότι αφήνει τον πολύ κόσμο, το λαό δηλαδή, απ' έξω.

Υπάρχει και άλλο θέμα. Είναι το θέμα του ότι αναφέρεται μεν σε άρθρο του Συντάγματος το ότι πρέπει να βοηθούνται οι ορεινές και οι νησιωτικές περιοχές, όμως βλέπουμε ότι δεν λαμβάνονται πρακτικές πρόνοιες για τίποτα από αυτά. Και παρ' ότι είμαστε όλοι στην επιτροπή σύμφωνοι, ομόφωνα σύμφωνοι, δεν γίνεται τίποτα. Νομίζω ότι άλλος ένας λόγος που είναι καλό που συζητάμε στην Ολομέλεια σήμερα είναι και αυτό.

Θα έλεγα ακόμη ότι υπάρχουν πολλά -αλλά εγώ θα αναφέρω ελάχιστα- βασικά ελλείμματα εργαλείων για την ανάπτυξη. Είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που δεν έχει Κτηματολόγιο. Είμαστε η χώρα που δεν έχει Δασολόγιο και είμαστε η χώρα που έχει ένα ποικάμισο αδειανό, έναν χωροταξικό σχεδιασμό που δεν περιέχει τίποτα μέσα σχεδόν σε αυτόν. Όπου συγκεκριμένο-ποιούνται ορισμένα πράγματα, όπως στο χωροταξικό για τον τουρισμό ή σε άλλα χωροταξικά επιμέρους, βλέπετε ότι αυτό βρίσκει αντιμέτωπους όλους και όχι από μία συντεχνιακή αντίληψη, αλλά γιατί προσπαθούν να υπερασπιστούν τον τόπο τους, την περιφέρειά τους.

Υπάρχει, λοιπόν, μια μεγάλη έλλειψη και σε αυτά τα εργαλεία και θα έλεγα ότι, αν ήθελε κάποιος να μιλήσει για το θέμα του ρόλου της ενημέρωσης στην ανάπτυξη, θα έπρεπε να μιλήσει και για το ρόλο του τοπικού και του περιφερειακού Τύπου στην ενημέρωση και την ανάπτυξη της περιφέρειας. Αυτήν τη στιγμή είναι σε εξέλιξη και πρόκειται να διορθωθεί ο ν. 3548/2007 και υπάρχουν προτάσεις και των δημοσιογράφων, αλλά και των ιδιοκτητών των εφημερίδων, οι οποίοι έχουν συγκεκριμένες προτάσεις και θα πρέπει και αυτό να το θεωρήσουμε ότι είναι και θέμα της επιτροπής μας σοβαρό.

Θα ήθελα τώρα να πω ότι παρουσιάστηκαν ορισμένες απόψεις στην επιτροπή και έχουμε συγκεκριμένες διαφωνίες ως κόμμα. Είναι στα όρια του εξοργιστικού, τη στιγμή που την περίοδο 2010-2012, τη μνημονιακή περίοδο, προβλέπεται απώλεια του ΑΕΠ της τάξης του 12% μετά την αναθεώρηση και της ΕΛΣΤΑΤ -γνωρίζοντας ότι για το 2012 η ύφεση θα ξεπεράσει το προβλεπόμενο 2,8%- να έρχονται στο Κοινοβούλιο φιλολογικές εκθέσεις ιδεών για το θέμα της ανάπτυξης. Σας είπα και πριν ότι πολλές φορές μοιάζει με ανέκδοτο.

Μια τέτοια έκθεση αποδίδει και τη σημασία που δίνει η προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά και τούτη στο ζήτημα της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Οι πολιτικές που εφαρμόζονται με επιταγές της τρόικας και των εργοδοτών -κυρίως των μεγαλοεργοδοτών- είναι αυτές που έχουν προκαλέσει αυτήν την ύφεση, η

οποία καταστρέφει την οικονομία, αποδομεί την κοινωνία και καταδικάζει στην απόγνωση και στη μετανάστευση χιλιάδες νέους και νέες.

Η ανεργία στο τρίτο τρίμηνο του 2011 υπολογίζεται στο 17,7%, δηλαδή οκτακόσιες ογδόντα χιλιάδες άτομα και αν σε αυτό το ποσοστό προστεθεί και η συγκαλυμμένη ανεργία, σύμφωνα με το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ, το ποσοστό ανεργίας αγγίζει το 23%, δηλαδή το ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες άτομα. Ειδικότερα σε μία εισήγηση που έγινε στην επιτροπή γίνεται αναφορά για περιφερειακή ανάπτυξη, αλλά δεν λαμβάνει υπ' όψιν ότι η ανεργία, με τα στοιχεία πάλι της ΕΛΣΤΑΤ, στη δυτική Μακεδονία είναι 22,3%, στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη είναι 19% και περίπου το ίδιο σε όλες τις περιφέρειες.

Υπάρχει, λοιπόν, μια έκθεση ιδεών, με την οποία θα μπορούσε κάποιος να συμφωνήσει. Είναι περίπου αυτά που είχε πει και ο κ. Μαγκούφης σε μια μεγάλη εισηγητική έκθεση που είχε κάνει στην επιτροπή. Εμείς λέμε ότι δεν μπορεί η οποιαδήποτε ανάπτυξη να εξετάζεται απομονωμένα από το ζήτημα της διανομής. Οποιαδήποτε ακούσια ή εκούσια απόκρυψη του παράγοντα της διανομής του παραγόμενου πλούτου εξυπηρετεί τα συμφέροντα άλλων -όχι πάντως της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού- δηλαδή του κεφαλαίου και της εργοδοσίας, για να το πούμε καθαρά.

Και η Κυβέρνηση αυτό έχει αποδείξει επανειλημμένα ότι θέλει να πράξει. Το μοντέλο ανάπτυξης που θέλει να επιβάλει, ακολουθώντας τις επιταγές που ακολουθεί, δεν είναι άλλο από αυτό της λεγόμενης εξωστρεφούς μεγάλων επιχειρήσεων που βασίζεται αποκλειστικά στην εσωτερική υποτίμηση, δηλαδή στη μείωση του κόστους εργασίας με κάθε πιθανό τρόπο, έτσι ώστε να καταστήσει τις ελληνικές εξαγωγές πιο ανταγωνιστικές από τις ξένες.

Ο νεοφιλελεύθερος όμως αυτός μύθος ισχυρίζεται πως αφού μειθούν οι μισθοί και οι ασφαλιστικές εισφορές της εργοδοσίας, αφού απορρυθμιστεί η αγορά εργασίας και αφού υποχωρήσει κάθε έννοια κοινωνικού κράτους και πολιτικής, οι επιχειρήσεις θα γίνουν πιο ανταγωνιστικές μέσω των εξαγωγών τους. Θα αυξηθούν, λένε, τα κέρδη και με αυτά τα κέρδη μετά θα γίνουν επανεπενδύσεις και θα δημιουργηθούν νέες θέσεις απασχόλησης, ενώ ταυτόχρονα θα αυξηθούν οι μισθοί. Αυτός είναι ένας μύθος. Αυτός είναι ο κεντρικός μύθος, όμως, στον οποίο στηρίζεται η ανάπτυξη, όπως την θεωρεί η προηγούμενη, αλλά και η τωρινή Κυβέρνηση.

Νομίζω ότι όλες οι διαπιστώσεις που κάναμε στην επιτροπή εμποδίζονται από αυτό. Καλές είναι οι διαπιστώσεις. Εγώ θα συμφωνήσω στις περισσότερες, αλλά αυτά είναι τα επιμέρους. Αν δεν δούμε και το κεντρικό, δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε τίποτα και νομίζω ότι πρέπει να συζητήσουμε για αυτά τα πράγματα πάνω σε αυτήν τη λογική. Αυτό λέμε εμείς. Δεν θέλουμε να το επιβάλουμε, αλλά θέλουμε να πείσουμε, να το συζητήσουμε.

Υπάρχει ένα παράδειγμα, η Κρήτη. Είναι ένα παράδειγμα που το γνωρίζω. Η Κρήτη θεωρείται μια ανεπτυγμένη περιοχή. Παρ' όλα αυτά όμως το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχει η Κρήτη αυτήν τη στιγμή είναι ότι δεν έχει ένα σχέδιο για την ανάπτυξη της. Απόδειξη είναι αυτό που ήδη σας είπα, ότι ενώ η προτεραιότητα είναι ο τουρισμός, έρχονται τα ΕΑΠ εμβόλιμα χωρίς να αποφασίζει κάποιος, ούτε δημοκρατικά ούτε κεντρικά από τη διοίκηση. Επιχειρηματικά συμφέροντα αποφασίζουν και εκτελούν. Τι εκτελούν; Θα δούμε.

Δεν υπάρχει σχέδιο για τη διαχείριση των απορριμμάτων και αυτό που τώρα εμφανίζεται, καταλήγει στην καύση, κάτι δηλαδή που έχει απορριφθεί σε χώρες που το έχουν εφαρμόσει. Δεν υπάρχει ένα σχέδιο για την ολοκληρωμένη διαχείριση των υδατικών πόρων ακόμα και αυτό είναι το κυριότερο ζήτημα. Ο πρωτογενής τομέας πάσχει κυριολεκτικά. Το λάδι δεν κινδυνεύει πια από την τιμή του, αλλά επειδή δεν μαζεύεται κινδυνεύει να πάμε σε ξύλευση του δάσους της ελιάς που είναι το μοναδικό δάσος της Μεσογείου, με όποιες περιβαλλοντικές επιπτώσεις θα έχει αυτό πέραν των υπολοίπων.

Υπάρχει ένα μεγάλο θέμα στον τουρισμό που σήμερα σκοτώνει το συγκριτικό του πλεονέκτημα. Ξέρουμε ότι με όλες τις ελλείψεις που σας έλεγα πριν, όπως των εργαλείων και όταν χτίζουν πάνω στην άμμο, κάποιος δεν μπορεί να έρθει από μια τσιμεντούπολη και να του δώσει πάλι τοιμένο να «απολαύσει».

Επίσης, επειδή πολύς λόγος γίνεται και στην επιτροπή καμμία φορά για το ότι οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων, είτε στα λιμάνια είτε στους αρχαιολογικούς χώρους, όταν είναι είκοσι τρεις μήνες απλήρωτοι, είναι εκείνες που εμποδίζουν τον τουρισμό, θα σας έλεγα ότι έχει παραδείγματα η Κρήτη. Το λέω επειδή είμαι από εκεί, αλλά είναι και χαρακτηριστικό αυτό το παράδειγμα που θα σας πω: Όταν το Μουσείο του Ηρακλείου είναι για έκτο χρόνο κλειστό κανείς δεν φωνάζει, αλλά φωνάζει όταν κάνει απεργία ο ναυτεργάτης!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ την ανοχή σας για ένα-δύο λεπτά ακόμη.

Θα έλεγα ακόμη το εξής. Για ποιον πολιτισμό και για ποιον τουρισμό που θα στηρίζεται πάνω στον πολιτισμό μιλάμε, όταν το Ανάκτορο της Κνωσού, που υποτίθεται ότι είναι το δεύτερο μνημείο που υπάρχει στην χώρα μας, δεν είναι εγγεγραμμένο στον κατάλογο των μνημείων της ανθρωπότητας της UNESCO, διότι τα αυθαίρετα κι όλη αυτή η πολιτική για την ανάπτυξη των αυθαιρέτων, η αυθαίρετη ανάπτυξη δηλαδή, το έχουν πνίξει; Και καλά κάνει η UNESCO και δεν το συμπεριλαμβάνει.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι κρατώ τα θετικά που υπάρχουν στην έκθεση της επιτροπής. Υπάρχουν δηλαδή επιμέρους σημεία όπου συμφωνούμε. Επισημαίνω ξανά την ανάγκη τού να δούμε τα κεντρικά πολιτικά ζητήματα, διότι τα επιμέρους θετικά μπορεί να χάνονται, να διαχέονται και να μην αξίζουν στο τέλος ή να αξίζουν πολύ λιγότερο απ' ό,τι θα μπορούσαν, και ότι θα πρέπει να μιλήσουμε για μια άλλη περιφερειακή ανάπτυξη που θα λαμβάνει υπ' όψη της το χαρακτήρα της χώρας μας, που είναι νησιωτικός με πολλούς ορεινούς όγκους. Και εν πάση περιπτώσει, δεν είμαστε ένα συμπαγές κομμάτι γης, αλλά είμαστε ένα νησιωτικό σύμπλεγμα και έχουμε ιδιαίτερα προβλήματα που θα μπορούσαν να γίνουν απαρχής για πλεονεκτήματα. Επίσης, είμαστε μια χώρα τουριστική, που πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος στο περιβάλλον κι όχι γενικώς στην ανάπτυξη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε ο κύκλος των εισηγητών που διακρίνονται δεκαπέντε λεπτά ομιλίας.

Το λόγο έχει η Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών κ. Φωτεινή Γεννηματά για δεκαοκτώ λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτησή μας αυτή διεξάγεται μέσα σ' ένα ιδιαίτερα δύσκολο περιβάλλον για τον τόπο μας. Λίγες μόλις ημέρες πριν από τα Χριστούγεννα και οι οικονομικές δυσκολίες ταλαιπωρούν χιλιάδες οικογένειες, ενώ η αγωνία για το αύριο είναι το κυρίαρχο συναίσθημα σχεδόν για το σύνολο των πολιτών και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων. Μέσα σ' αυτό ακριβώς το κλίμα η πολιτική και οι πολιτικοί καλούνται να απαντήσουν: Υπάρχει λύση; Υπάρχει προοπτική;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα δύο προηγούμενα χρόνια η προηγούμενη κυβέρνηση προχώρησε σε μια σειρά από μεταρρυθμίσεις. Δεν είναι η ώρα να κάνουμε έναν τέτοιο απολογισμό και δεν το έχω σκοπό. Όμως τώρα είναι η ώρα να μιλήσουμε για την εφαρμογή τους και για την αποτελεσματικότητα όλων αυτών των τομών που έγιναν το προηγούμενο διάστημα.

Πριν όμως φθάσουμε στο θέμα της σημερινής συζήτησης, νομίζω πως έχει αξία να συμφωνήσουμε όλοι πως δεν υπάρχει προοπτική γι' αυτόν τον τόπο, αν δεν χαραχθεί μία συστηματική αναπτυξιακή στρατηγική σε ευρωπαϊκό επίπεδο έτσι ώστε η Ελλάδα με την βοήθεια των εταίρων της να μπορέσει επιτέλους να ξανασταθεί στα πόδια της. Σε διαφορετική περίπτωση, η χώρα μας στην κυριολεξία θα λιώσει μέσα σ' αυτήν την προσπάθεια να μειώσει τις δαπάνες, να μειώσει, να συγκρατήσει και να ελέγξει το έλλειμμα.

Σ' αυτό το σημείο επιστρέφω στο κεντρικό θέμα για το οποίο συζητούμε σήμερα. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό το ότι στο επίπεδο της Ολομέλειας της Βουλής γίνεται μια τέτοια συζήτηση για τα θέματα των περιφερειών, της περιφερειακής ανάπτυξης

και των αναγκών της ελληνικής περιφέρειας.

Επειδή ακριβώς και όλοι οι προηγούμενοι ομιλητές συνειδητοποιούν και παραδέχονται ότι πρέπει να έχουμε μια αναπτυξιακή στρατηγική για την περιφέρεια, το ερώτημα που θα πρέπει να απαντήσουμε σήμερα είναι: με ποιες δυνάμεις, με ποιον τρόπο και στη βάση ποιου μοντέλου μπορούμε να έχουμε πια τα αποτελέσματα που ζητάμε; Στο μοντέλο της διαρκούς κατανάλωσης και της έλλειψης παραγωγικότητας, που το μόνο που κατάρφερε είναι να αυξήσει τον δανεισμό και να εκτινάξει στα ύψη το δημόσιο και ιδιωτικό χρέος;

Στο μοντέλο που στηρίχθηκε σε μια ισχυρή, κεντρική Κυβέρνηση, σε μια ισχυρή, κεντρική διοίκηση, που αντί να απελευθερώσει τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου τις εγκλωβίζει –και εγώ θα πω τις εγκλωβίζει ακόμα σε μεγάλο βαθμό– λόγω του ασφυκτικού εναγκαλισμού και ελέγχου και της γραφειοκρατίας που όλοι γνωρίζουμε ότι τελικά οδηγεί στη διαφθορά και στην αδιαφάνεια;

Όλα αυτά ήταν αποτέλεσμα μιας πεισματικής –θα έλεγα– άρνησης όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων να εγκαταλείψουν ένα μέρος της εξουσίας τους. Ο δρόμος για την αλλαγή του μοντέλου διακυβέρνησης, άνοιξε με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Και λέω «άνοιξε», γιατί παρά το γεγονός ότι συμπληρώνουμε ένα χρόνο από την ανάληψη των καθηκόντων των αιρετών δημάρχων και περιφερειαρχών, η πλήρης εφαρμογή του νέου μοντέλου θέλει αρκετό χρόνο και πολλή δουλειά ακόμα.

Όταν ήμουν Πρόεδρος της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας, συνήθιζα να λέω ότι η αποκέντρωση, η συμμετοχή, η αυτοδιοίκηση, η αξιοποίηση κάθε τοπικής πρωτοβουλίας, είναι ο μοναδικός τρόπος, ο μοναδικός δρόμος για να προχωρήσουμε στην ανάπτυξη.

Σήμερα ως Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών, εξακολουθώ να πιστεύω όχι μόνο ότι η αποκέντρωση είναι μονόδρομος, αλλά ότι παρά τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», παρά αυτήν την τόσο σοβαρή, θεσμική τομή που έγινε, αυτό το τόσο μεγάλο βήμα, έχουμε αργήσει πολύ. Ιδιαίτερο ρόλο μετά τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» στην προσπάθεια για να επιστρέψει ο τόπος στην ανάπτυξη, παίζουν σήμερα οι αιρετές περιφέρειες, οι οποίες καλούνται να προχωρήσουν σε έναν ουσιαστικό σχεδιασμό αξιοποίησης των τοπικών δυνάμεων και των πλεονεκτημάτων κάθε περιοχής, να εκμεταλλευτούν το ΕΣΠΑ, να προχωρήσουν τα ώριμα έργα και ιδίως τέρατα που η εθνική συμμετοχή μειώθηκε στο 5%.

Εδώ θέλω να ανοίξω μια μικρή παρένθεση και να πω ότι πάρα πολλές φορές συζητάμε και οι προηγούμενοι ομιλητές στάθηκαν στις ομιλίες τους στην απορρόφηση. Το θέμα όμως, δεν είναι η απορρόφηση, αυτή καθεαυτή, αλλά η απορρόφηση με ποια έργα κάθε φορά. Δυστυχώς η εμπειρία μου και από τα προηγούμενα χρόνια στην αυτοδιοίκηση και από τα δύο αυτά χρόνια στην Κυβέρνηση λέει ότι ακριβώς επειδή δεν υπήρχαν οι ώριμες μελέτες, για τα έργα που είχαν ανάγκη οι περιοχές, πολλές φορές επιλέχθηκε να προχωρήσουν πράγματα που ήταν ώριμα, χωρίς να είναι αυτά η προτεραιότητα, η ιεράρχηση, για κάθε περιφέρεια. Άρα, έχει σημασία να δούμε πως ναι, το ένα είναι η απορρόφηση, το δεύτερο όμως, είναι για ποια έργα, ποιες είναι οι προτεραιότητες και πού πρέπει να σκύψουμε και ως Κυβέρνηση και ως αυτοδιοίκηση, να ωριμάσουμε μελέτες, για να μπορέσουμε με αυτά τα χρήματα και με αυτές τις δυνατότητες που ανοίγονται, να προχωρήσουμε αυτά που πραγματικά έχει ανάγκη η ελληνική περιφέρεια.

Κάθε περιφέρεια και ένα πρόγραμμα. Και όλα αυτά –και τα δεκατρία προγράμματα– ενταγμένα σε ένα εθνικό αναπτυξιακό σχέδιο, με στόχο την επιστροφή στην ανάπτυξη μέσω της αύξησης της παραγωγικότητας, μέσα από την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών μας πηγών, του τουρισμού, της ιστορίας, της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, του κλίματος για την παραγωγή ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και την ανάδειξη των παραδοσιακών ποιοτικών ελληνικών προϊόντων.

Η αποκέντρωση με αυτοδιοίκηση ήταν –θα έλεγα– ένα όραμα πριν από μερικές δεκαετίες. Κάποιοι άνθρωποι έκαναν τομές, όταν δεν το πίστευε κανείς. Σήμερα έχουν γίνει πάρα πολύ σημαντικά βήματα σε αυτήν την κατεύθυνση. Όμως η αποκέντρωση αυτήν τη στιγμή δεν σημαίνει μόνο ενίσχυση της αυτοδιοίκησης

με αρμοδιότητες και πόρους. Η αποκέντρωση αυτήν τη στιγμή συνδέεται άμεσα με την επιστροφή στην ελληνική περιφέρεια. Και εδώ πρέπει να έχουμε απαντήσεις και λύσεις.

Η δημιουργία μεγάλων αστικών κέντρων δεν μπορεί πια να δώσει λύσεις, δεν μπορεί να προσφέρει θέσεις εργασίας, δεν μπορεί να υπηρετήσει το στόχο για ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο.

Το μεγάλο στοίχημα, λοιπόν, είναι το πώς θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε εκείνο το μοντέλο του δήμου που ταυτόχρονα θα είναι ισχυρό –άρα πρέπει να είναι μεγάλος- αλλά δεν θα χάνει την επαφή του με τον πολίτη και συνεπώς θα μπορεί να είναι δίπλα στον πολίτη, κοντά του, στο χωριό του και να μπορεί εκεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες του, να τον εξυπηρετήσει φιλικά και γρήγορα.

Χρειάζεται, λοιπόν, ένα διοικητικό μοντέλο που θα απαντά στο αναπτυξιακό μοντέλο που έχει σήμερα ανάγκη ο τόπος. Αν θέλουμε να μιλήσουμε ξανά για παραγωγικότητα, θα πρέπει να εγκαταλείψουμε το πρότυπο της Αθήνας και των πολύ μεγάλων πόλεων, όπου το κυρίαρχο μοντέλο ανάπτυξης έως τώρα ήταν η παροχή υπηρεσιών, η οικοδομή, το εμπόριο και δυστυχώς –θα προσθέσω εδώ περισσότερο και από το εμπόριο- το παραεμπόριο.

Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια και εξαιτίας φυσικά της οικονομικής κρίσης υπάρχουν πάρα πολλοί πολίτες που σκέφτονται σοβαρά την επιστροφή στην περιφέρεια, στον τόπο καταγωγής τους, εκεί όπου πιστεύουν πως εκμεταλλεύονται τη γη και το μικρότερο κόστος διαβίωσης θα μπορέσουν να αντέξουν μέσα σε αυτές τις τόσο δύσκολες συνθήκες, εκεί που υπάρχει πεδίο λαμπρό για καινοτομία αλλά και συνεταιριστικές επιχειρηματικές συμπράξεις.

Είναι μεγάλη πρόκληση να μπορέσουμε να μετατρέψουμε αυτήν την ανάγκη των πολιτών σε μια ευκαιρία για τους ίδιους αλλά και για την πατρίδα. Χρειάζεται σχέδιο, χρειάζεται συντονισμός της κεντρικής διοίκησης και της αυτοδιοίκησης. Πρέπει να είναι η πρώτη μας κίνηση, όταν καταφέρουμε να σταθούμε στα πόδια μας, όταν δηλαδή δημιουργήσουμε το πρωτογενές πλεόνασμα.

Όμως, από τώρα, από σήμερα, εμείς αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες και ξεκινάμε συστηματικό διάλογο με τους περιφερειάρχες, για να βρούμε τους τρόπους, με τους οποίους η επιστροφή στην περιφέρεια θα σηματοδοτήσει όχι μια μειωτική και απέλπιδα εξέλιξη, αλλά μια ατομική και συλλογική διέξοδος από αυτήν την κρίση.

Στο στόχο για τη δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος η συμβολή του Υπουργείου Εσωτερικών είναι σημαντική. Αναφέρθηκαν όλα αυτά και στη συζήτηση του προϋπολογισμού. Δεν θέλω να πάρω πολύ χρόνο αναφερόμενη σε αυτά.

Όμως, θέλω να σταθώ στο γεγονός ότι στον προϋπολογισμό του 2012 η προσπάθεια επικεντρώνεται κυρίως στη μείωση του μισθολογικού κόστους και στον εξορθολογισμό των δαπανών της αυτοδιοίκησης. Προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά το θέμα των υπερχρεωμένων δήμων, αλλά να αντιμετωπίσουμε πια οριστικά και τη δημιουργία ελλειμμάτων και χρεών των δήμων στο μέλλον.

Όταν μιλάμε για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», δεν περιοριζόμαστε φυσικά στις περιφέρειες. Οι δήμοι έχουν ήδη αποκτήσει μια σειρά από πολύ σημαντικές αρμοδιότητες, με τις οποίες μπορούν να παρέμβουν αποτελεσματικά στην επίλυση των προβλημάτων των τοπικών κοινωνιών. Ιδιαίτερα μέσα σε αυτές τις συνθήκες της έντονης κρίσης μπορούν να ανακουφίσουν όσους έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, εφαρμόζοντας κυρίως προγράμματα κοινωνικής πολιτικής.

Η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και η βελτίωση της εξυπηρέτησης του πολίτη είναι δυο ουσιαστικοί ρόλοι που αποκτούν οι δήμοι και οι οποίοι μπορούν να λειτουργήσουν συμπληρωματικά και να ενισχύσουν την αναπτυξιακή διάσταση του δεύτερου βαθμού αυτοδιοίκησης που είναι η αιρετή περιφέρεια.

Η επόμενη φάση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» είναι το πώς θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε στο επιτελικό κράτος –γιατί αυτό τελικά είναι το ζητούμενο- η

συγκρότηση του οποίου προϋποθέτει ευρύτερες συνεργασίες και συνααινέσεις με την τροποποίηση και των σχετικών διατάξεων του Συντάγματος, την οποία οφείλουμε τουλάχιστον να δρομολογήσουμε.

Είμαστε ακόμα ένα από τα πιο συγκεντρωτικά κράτη της Ευρώπης και αυτό πρέπει επιτέλους να αλλάξει. Χρειαζόμαστε ένα κράτος με λιγότερα Υπουργεία που θα έχει τον έλεγχο και την εποπτεία των αποκεντρωμένων δομών, ένα κράτος που θα παίζει ρόλο στην εξωτερική πολιτική, στην ασφάλεια, στα δημόσια οικονομικά, στη δικαιοσύνη, αλλά και στον εθνικό σχεδιασμό για την υγεία, για το κοινωνικό κράτος, για την παιδεία και βέβαια με έντονη παρουσία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Ακόμα και τώρα, παρά τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», υπάρχει πολυδιάσπαση ανάμεσα στις αρμοδιότητες των Υπουργείων, των αποκεντρωμένων διοικήσεων, των περιφερειών και των δήμων. Τίποτα ουσιαστικό δεν θα μπορέσει να γίνει, αν δεν λυθεί το βασικό πρόβλημα της αυτοδιοίκησης, που σχετίζεται με την επικάλυψη των αρμοδιοτήτων και τη σοβαρή έλλειψη των πόρων. Είναι ένας συνδυασμός που μας οδήγησε τα προηγούμενα χρόνια στην έλλειψη παραγωγικότητας.

Χρειάζεται, λοιπόν, ένας δεύτερος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» που θα δώσει ένα τέλος στις παράλληλες δομές και θα βάλει τέλος σε αυτήν την «καφκική» γραφειοκρατία της ελληνικής διοίκησης. Για παράδειγμα, τι νόημα έχει να υπάρχουν υγειονομικές περιφέρειες και προνοιακές δομές που διοικούνται από την Αριστοτέλους ή περιφερειακές διευθύνσεις εκπαίδευσης που διοικούνται από το Μαρούσι;

Θα πρέπει, επιτέλους, να απαντήσουμε σε όλα αυτά αν θέλουμε ένα σφιχτό, ευέλικτο, επιτελικό κράτος.

Παράλληλα, χρειάζεται να δούμε τις αδυναμίες που παρατηρήθηκαν στον πρώτο χρόνο εφαρμογής του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Είναι αλήθεια ότι η βασική αδυναμία ήταν ότι η μεταρρύθμιση αυτή, λόγω των γνωστών οικονομικών προβλημάτων, δεν συνοδεύθηκε από τους αναγκαίους πόρους. Αναγκαστήκαμε να προχωρήσουμε με αντίξοες συνθήκες και σήμερα να κάνουμε έναν πραγματικό αγώνα δρόμου γιατί πρέπει σε αυτήν τη μεταρρύθμιση να υπάρξει συνέχεια.

Για το σκοπό αυτό αμέσως τους επόμενους μήνες προτάσσουμε πριν από όλα την επίλυση των θεσμικών προβλημάτων λειτουργίας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, την απλοποίηση των διαδικασιών λειτουργίας –γιατί πρέπει να παρατηρήσουμε εδώ ότι πολλές αρμοδιότητες ανακαταμεμήθηκαν ανάμεσα στους διάφορους βαθμούς, αλλά χωρίς να γίνει απλοποίηση των διαδικασιών, άρα, σήμερα έχει πολύ μεγάλη προτεραιότητα να απλοποιήσουμε διαδικασίες, γιατί αυτό θα έχει άμεσο αντίκτυπο και στο κόστος όλων αυτών των διαδικασιών –την αναδιοργάνωση υπηρεσιών, κυρίως αυτών που έχουν άμεση σχέση με την εξυπηρέτηση του πολίτη, αλλά και, βέβαια, την υλοποίηση μέτρων κοινωνικής πολιτικής.

Αυτήν τη στιγμή δίνουμε ένα μεγάλο αγώνα δρόμου για να στηρίξουμε και να προστατεύσουμε το Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», που τόσα πολλά έχει συνεισφέρει στην ελληνική περιφέρεια και στους ηλικιωμένους, αλλά και στους ανάπηρους.

Όσο κι αν είναι δύσκολες οι συνθήκες, είναι πολύ μεγάλο το στοίχημα του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και δεν πρέπει να το χάσουμε. Θα προχωρήσουμε σε όσες αλλαγές κρίνουμε απαραίτητες, σε όσες αλλαγές κρίνονται σκόπιμες μέσα από την εμπειρία της εφαρμογής του.

Προσωπικά, θα αξιοποιήσω την εμπειρία που έχω αποκτήσει όλο αυτό το προηγούμενο διάστημα στην αυτοδιοίκηση, αλλά και τις προσωπικές σχέσεις που έχω αναπτύξει μέσα από την προηγούμενη θητεία μου, προκειμένου να ξεκινήσω ένα γόνιμο διάλογο, ένα δημιουργικό διάλογο με τους περιφερειάρχες, αλλά και με τους δημάρχους για να αντιμετωπιστεί από όλους τους αιρετούς ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ως μια πραγματική ευκαιρία για την αλλαγή του μοντέλου διακυβέρνησης. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσα από διάλογο, συνεργασία, κοινή δράση. Είμαστε ανοιχτοί σε όλες τις προτάσεις.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό και είναι προτεραιότητα μας να αξιοποιήσουμε αυτήν τη στιγμή τη σύγχρονη τεχνολογία, προκείμενου να φτάσουμε στον ψηφιακό δήμο και στην ψηφιακή πε-

ριφέρεια. Μέσα από το πρόγραμμα ΕΣΠΑ, της δεύτερης φάσης του επιχειρησιακού σχεδίου του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», πρόκειται να διατεθούν περίπου 150 εκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2015 για την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με την οποία επιδιώκεται η βελτίωση ακριβώς των παρεχόμενων υπηρεσιών στον πολίτη, η διαφάνεια, ο έλεγχος στη διαχείριση των οικονομικών πόρων, αλλά και η αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού.

Ταυτόχρονα με τις θεσμικές και διοικητικές παρεμβάσεις, το Υπουργείο Εσωτερικών βοηθάει και συμβάλλει στην προώθηση της απασχόλησης με ένα σημαντικό και μεγάλο πρόγραμμα για την αυτεπιστασία. Πρέπει να δώσουμε σε όλους τους πολίτες να καταλάβουν ότι με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» δεν κάνουμε απλά οικονομία σε πόρους, δεν κάνουμε απλά συνενώσεις, αλλά προσπαθούμε να αλλάξουμε συνολικά τη διοίκηση, προσπαθούμε να αποκεντρώσουμε πολιτικές, προσπαθούμε να αλλάξουμε –αν θέλετε– τη σχέση του πολίτη με το κράτος.

Κάνουμε οικονομία όχι πια μέσα από την κατάργηση οργανισμών και υπηρεσιών, αλλά μέσα από την απλούστευση των διαδικασιών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι μία μεγάλη τομή. Όσοι έχουν υπηρετήσει στους αυτοδιοικητικούς θεσμούς αισθάνονται πραγματικά δικαιωμένοι, γιατί πολλά τα οποία έζησαν, δούλεψαν, προώθησαν, έχουν συμπεριληφθεί μέσα σ' αυτήν την προσπάθεια. Το κρίσιμο σημείο αυτήν τη στιγμή είναι να νοιώσουν και οι πολίτες ότι οι αιρετές περιφέρειες, οι ισχυροί καλλικρατικοί δήμοι, επηρεάζουν σημαντικά την καθημερινότητά τους θετικά, γιατί μόνο τότε η αυτοδιοίκηση θα έχει κατακτήσει το ρόλο της και θα μπορέσει να προχωρήσει ακόμα περισσότερο η αποκέντρωση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσει ο κύκλος των Κοινοβουλευτικών Εκπρωσώπων, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 1ο Γυμνάσιο από το Μαρκόπουλο Αττικής, από το 2ο Τμήμα.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τώρα, το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτής Χίου.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για την περιφερειακή ανάπτυξη σε μία περιοχή που η χώρα βρίσκεται στην κόψη του ξυραφιού και που οι Έλληνες πολίτες βυθίζονται στην απελπισία περισσότερο από ποτέ άλλοτε στο παρελθόν.

Τα μεγέθη είναι χαρακτηριστικά. Το έλλειμμα έχει ξεφύγει, έχει επιβαρυνθεί κατά 2 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το αρχικά προϋπολογισθέν και η ανεργία από πέρυσι έχει ανέβει κατά πέντε μονάδες. Εδώ, θα ήθελα να πω ότι αν είχαμε καταφέρει να τη συγκρατήσουμε, το έλλειμμα θα είχε ελαφρυνθεί κατά 5 δισεκατομμύρια ευρώ, γιατί σύμφωνα με υπολογισμούς, μία μονάδα ανεργίας ισοδυναμεί με επιβάρυνση ελλείμματος κατά ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Αυτό είναι το πλαίσιο που συζητάμε.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό που συνέβη στη χώρα αυτά τα δύο χρόνια δεν ήταν μοιραίο, για να το αποδεχούμε και να σκύψουμε τον αυχένα. Ήταν λάθος! Ήταν ένα λάθος που παραδέχθηκαν κυνικά –και ακόμα συνεχίζουν κανονικά– δύο κορυφαίοι Υπουργοί. Ο κ. Χρυσόχοϊδης μίλησε για καταστροφή που επήλθε σ' αυτή τη διετία και ο κ. Σαχινίδης μόλις προχθές είπε ότι «εν μέρει οι αστοχίες οφείλονται στο ότι το πρόγραμμα ήταν λάθος». Αυτά πρέπει να τα ξεκαθαρίσουμε, για να είμαστε σίγουροι ότι μιλάμε με όρους ακρίβειας. Αυτοί οι Υπουργοί, αλλά και άλλοι πολλοί, δεν βλέπουν την ευθύνη, ούτε και την αναλαμβάνουν,

έστω με ένα «κατάλαβα, αλλά είναι αργά».

Θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα που σχετίζεται με το θέμα που συζητάμε σήμερα. Ένα ολόκληρο πλαίσιο, το οποίο θα μπορούσε να είχε βοηθήσει στην ανάταξη της κατάστασης, σε αναχώματα απέναντι στην κρίση, που αποτελείται από το ΕΣΠΑ, τις αποκρατικοποιήσεις, τις επενδύσεις, την αξιοποίηση της κρατικής περιουσίας, την άρση των εμποδίων στην επιχειρηματικότητα, απέτυχε παταγωδώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση σ' αυτό το πλαίσιο που περιέγραψα, ενδιαφέρει σήμερα τους πολίτες; Αυτό είναι το πρώτο ερώτημα. Προσωπικά, θα έλεγα ότι αν μπορούσε να τους ενδιαφέρει κάτι, αυτό είναι τα αναχώματα στην κρίση, όπως είπα προηγουμένως, όπως και το ποιες πολιτικές μπορούν να επιστεύσουν την επάνοδο στην πορεία της ανάπτυξης.

Αυτή η ανάπτυξη μπορεί να γίνει πραγματικότητα για κάθε ελληνική περιφέρεια; Ο ΟΟΣΑ αναφέρει ότι πρόκειται για μία διαδικασία αργή και επίπονη, λόγω της διαφορετικότητας που υπάρχει στο χώρο, στις περιφέρειες, όσον αφορά τα χαρακτηριστικά τους, αλλά και τις επιπτώσεις που είχε η κρίση πάνω σ' αυτές. Συγκρατήστε το αυτό, γιατί έχει σημασία να μιλήσουμε και να σταθούμε λίγο περισσότερο σ' αυτήν τη διαφορετικότητα των χαρακτηριστικών.

Η έκθεση που συζητάμε σήμερα πραγματικά έχει αξιολογες εισηγήσεις. Βρήκα πολύ σημαντική την εισήγηση σε σχέση με το ρόλο του Τύπου στην ενημέρωση της περιφέρειας, γιατί αυτά τα πράγματα πρέπει να περνούν διά του Τύπου στις τοπικές κοινωνίες, υπό καθεστώς βεβαίως ανεξαρτησίας της ενημέρωσης. Υπήρξε η εισήγηση για την ανάπτυξη των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, όπου εκεί μάλιστα προτάθηκε και κάποιο εξειδικευμένο πρόγραμμα για την ανταγωνιστικότητα των ορεινών περιοχών, η εισήγηση για την ορεινή και τη νησιωτική ταυτότητα, με παραδείγματα τη Λέσβο και την Κρήτη, που τα βρίσκω πολύ σωστά, διότι εκεί έχουμε προβλήματα διπλής περιφερειακότητας και απομόνωσης, προτάσεις για τη συγκράτηση του πληθυσμού, για την ανάδειξη νέων περιοχών και όχι μόνο κορεσμένων, αλλά και για τη θέσπιση –και νομίζω μπορεί να συμφωνήσω με την Πρόεδρο της Επιτροπής, την κ. Γκερέκου– ενός καταλόγου περιοχών που μπορούν να ωφεληθούν από το άρθρο 53 του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Άλλη εισήγηση αφορούσε την εννοιολογική προσέγγιση της ανάπτυξης. Εκεί θα σταθώ στην πρόταση που είχε κάνει ο κ. Μαγκούφης για μία σταθερή δομή της Κυβέρνησης. Γνωρίζουμε όλες αυτές οι ανακατατάξεις τι επιπτώσεις είχαν στο θέμα της περιφερειακής ανάπτυξης.

Η τελευταία –και την κρατώ για να τη σχολιάσω– είναι η αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση, όπου συγκράτησα από τον εισηγητή, κ. Ντόλιο κυρίως δύο πράγματα: Είπε ότι το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» λειτούργησε, γεγονός που κατά τη γνώμη μου θα πρέπει να μας απασχολήσει, το αν δηλαδή ένας πρώην Υφυπουργός έχει ακόμα την εντύπωση ότι αυτό το κατασκευασμα λειτούργησε επ' ωφελεία της περιφερειακής ανάπτυξης. Δεύτερον, το ότι υπάρχει περιθώριο για εξοικονόμηση πόρων στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Με την ευκαιρία, λοιπόν, θα καταθέτω στα Πρακτικά έναν πίνακα που δείχνει τις αρμοδιότητες των αιρετών περιφερειών και τις αρμοδιότητες των αιρετών περιφερειών στις νησιωτικές περιοχές, οι οποίες καταργούνται από 1-1-2013 και μεταφέρονται στους δήμους, χωρίς όμως να μεταφέρεται και το αντίστοιχο ανθρώπινο δυναμικό. Δηλαδή, θα έχουμε μία δομή η οποία δεν θα έχει αρμοδιότητα, αλλά θα παραμένει εκεί η λειτουργία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είπα προηγουμένως ότι η κρίση δεν οξύνει τα προβλήματα με ομοιόμορφο τρόπο. Αυτό ήταν μία εξαρχής λανθασμένη αντίληψη του Υπουργείου που προσωρινά μόνο ονομάστηκε «Περιφερειακής Ανάπτυξης», και θα παραθέσω παραδείγματα στη συνέχεια. Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, η περιφερειακή διάσταση της κρίσης έχει υποτιμηθεί. Στο δημόσιο διάλογο συζητάμε τις επιπτώσεις στην κοινωνία, που είναι σοβαρές και

δημιουργούν τεράστια προβλήματα, τις επιπτώσεις ενδοχόμενων στους οικονομικούς κλάδους, όμως δεν συζητάμε καθόλου την αλλαγή των αναπτυξιακών δεδομένων στις περιφέρειες.

Παραθέτω, λοιπόν, τα παραδείγματα: Με βάση μελέτες των τελευταίων δύο χρόνων είχαμε συγκριτικά μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας στην Αττική, την Κρήτη και το βόρειο Αιγαίο. Είχαμε μεγαλύτερη μείωση της βιομηχανικής παραγωγής στην Αττική, στη Στερεά προφανώς, στις τρεις Μακεδονίες και στο Ιόνιο. Είχαμε μεγαλύτερη μείωση των εξαγωγών στην Αττική, τη Στερεά και σε όλες τις νησιωτικές περιφέρειες. Και τέλος σημειώθηκε μεγαλύτερη μείωση της οικοδομικής δραστηριότητας στην Αττική, τη δυτική Μακεδονία και το βόρειο Αιγαίο.

Τι δείχνει αυτό; Δείχνει ότι η άσκηση περιφερειακής πολιτικής –γιατί αυτό συζητάμε τώρα, περιφερειακή ανάπτυξη, περιφερειακή πολιτική– μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση της κατάστασης που διαμορφώθηκε διαφορετικά σε κάθε περιφέρεια εξαιτίας της κρίσης, όχι μόνο με βάση τις ιδιαιτερότητες που καθεμία κουβαλάει από το παρελθόν. Ας συγκρατήσουμε αυτό το σημείο. Αυτές οι διαφοροποιήσεις, λοιπόν, οφείλονται σε διαφορετικά χαρακτηριστικά και επίσης οφείλονται και σε διαφορετικές συγκεντρώσεις των κλάδων της οικονομίας.

Τι πρέπει να γίνει; Δύο πράγματα: Πρώτα απ' όλα οι τομεακές πολιτικές –αγροτική, ενέργεια, βιομηχανία, μεταφορών, απασχόλησης, έρευνα, τεχνολογίας– και οι οριζόντιες πολιτικές (κοινωνική, φορολογική, περιβαλλοντική, ανταγωνισμού) να σχεδιάζονται με βάση τα χαρακτηριστικά του χώρου –ορεινές, νησιωτικές περιοχές και άλλες– και να προσαρμόζονται με βάση τις επιπτώσεις που σας ανέφερα, που είχε η κρίση. Γίνεται αυτό σήμερα; Δεν γίνεται αυτό. Κι αυτό είναι περιφερειακή ανάπτυξη, να κάνουμε αυτές τις προσαρμογές.

Οι επιστήμονες λένε ότι στην Ελλάδα διαχρονικά δεν ασκήθηκε περιφερειακή πολιτική, «δεν βασίστηκε η όποια πολιτική σε ένα μακροπρόθεσμο στρατηγικό σχεδιασμό περιφερειακής ανάπτυξης ούτε σε κατευθυντήριους άξονες χωροταξικού σχεδιασμού». Αυτό είναι αλήθεια και σας το λέω γιατί τα έζησα από πρώτο χέρι το 2004, όταν βάλαμε μπροστά να σχεδιάσουμε το ΕΣΠΑ. Είναι αλήθεια αυτά. Ποτέ δεν τα είχαμε.

Ο στρατηγικός σχεδιασμός του ΕΣΠΑ, κύριοι συνάδελφοι, έγινε σχεδόν με εξαναγκασμό. Κανένας φορέας στην Ελλάδα δεν ήθελε να ακούσει για στρατηγική. Έχει μεγάλη σημασία αυτό, γιατί περιφερειακή ανάπτυξη και περιφερειακή πολιτική είναι πρωτίστως θέματα στρατηγικής και δευτερευόντως θέμα πόρων.

Θα δώσω και στο σημείο αυτό παραδείγματα. Πρώτον, τομεακή αναδιάρθρωση σε μία περιφέρεια είναι σκόπιμο να κάνεις όταν υπάρχει συγκέντρωση της απασχόλησης σε έναν τομέα που πληττείται. Για παράδειγμα, αν μία περιφέρεια είναι κυρίως αγροτική και πληττείται ή θα πληγεί στο μέλλον ο αγροτικός πληθυσμός, δηλαδή μετά το 2013, λόγω των πιθανών αλλαγών στις επιδοτήσεις, εκεί μπαίνεις και κάνεις τομεακή αναδιάρθρωση. Δεν κάνεις το ίδιο σε όλη τη χώρα. Δεύτερον, εάν δώσουμε προτεραιότητα σε κλάδους όπως ο τουρισμός και οι κατασκευές, που εμφανίζουν μεγάλη χωρική διασπορά σε όλες τις περιφέρειες, τι κάνουμε τότε; Στηρίζουμε την περιφερειακή ανάπτυξη.

Λειτουργούμε έτσι στην Ελλάδα; Τα κάνουμε αυτά μετά την κρίση; Σε καμία περίπτωση. Γιατί; Διότι η προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εφάρμοσε χωρικά «τυφλές» πολιτικές.

Για παράδειγμα, ο αναπτυξιακός νόμος βασίστηκε μόνο σε στοιχεία ΑΕΠ και όχι ανεργίας. Σας ανέφερα προηγουμένως ότι η μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας είχαμε στην Αττική, στην Κρήτη και στο βόρειο Αιγαίο. Έπρεπε ή δεν έπρεπε να συσχετίσουμε τα κίνητρα με τους δείκτες ανεργίας; Δεύτερον, σύνδεση κινήτρων με το μέγεθος των επιχειρήσεων. Δίνουμε, ανεξαρτήτως μεγέθους της επιχείρησης, τα ίδια κίνητρα. Μα, ίδιο μέγεθος έχουν οι επιχειρήσεις στην Αττική και στην κεντρική Μακεδονία, σε σχέση με την υπόλοιπη περιφέρεια; Σαφώς όχι. Φοροαπαλλαγές. Ποιους ενδιαφέρουν οι φοροαπαλλαγές; Κυρίως τις μεγάλες επιχειρήσεις, όχι τις μικρές της περιφέρειας.

Αρα, λοιπόν, όλα αυτά δείχνουν ότι ο αναπτυξιακός νόμος απέτυχε να στηρίξει την ανάπτυξη της περιφέρειας. Τα ίδια έγιναν και με το ΕΤΕΑΝ, με το Επιχειρηματικό Ταμείο Ανταγωνιστικότητας, τα ίδια με τα μητρώα αγροτών, συνεταιρισμών, το γεωργο-

ασφαλιστικό, πάντα «τυφλές» πολιτικές παρεμβάσεις, με τα επιχειρηματικά πάρκα, με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανειών, με την επιτάχυνση της αδειοδοτικής διαδικασίας.

Σας καλώ να βρείτε έστω ένα νόμο απ' αυτούς που ψηφίστηκαν τα τελευταία δύο χρόνια που να είχαμε σαφή διαφοροποίηση, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά της περιφέρειας και τις επιπτώσεις που είχε η κρίση στη συγκεκριμένη περιφέρεια. Στοιχηματίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν θα βρείτε κανέναν.

Ένα άλλο σχετικό παράδειγμα: Η βιοποικιλότητα, οι όροι δόμησης. Η ίδια περιοχή «NATURA» είναι ο Υμηττός, με μία περιοχή «NATURA» σε μία νησιωτική περιοχή, για να έχει ίδιους όρους δόμησης; Σε καμία περίπτωση.

Όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να επιδεινωθούν οι αποκλίσεις εντός των περιφερειών, αλλά και σε σχέση με το μέσο όρο της χώρας.

Και κάτι το οποίο θα ήθελα να πω εδώ ως κόκκινη γραμμή είναι το θέμα του ΦΠΑ. Όσον αφορά τη μείωση του συντελεστή ΦΠΑ στα νησιά, δεν πρόκειται εκεί σε καμία περίπτωση να δεχτούμε την παραμικρή αλλαγή. Αποτελεί αντισταθμιστικό μέτρο απέναντι στα μειονεκτήματα που δημιουργεί η εδαφική ασυνέχεια. Αυτό δεν πρέπει να το ακουμπήσει κανείς. Έχει θωράκιση στο Σύμφωνο, έχει θωράκιση στην ευρωπαϊκή συνθήκη.

Θα ήθελα να κάνω τώρα μία σύντομη κριτική για τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Λέμε πολλές φορές ότι λείπει αναπτυξιακό πρότυπο, λέμε ότι τα αποτελέσματα στην Ελλάδα ήταν δυσανάλογα με το ύψος των πόρων. Δεν είναι απόλυτη αλήθεια αυτή, κύριοι συνάδελφοι. Από το 1995 έως το 2008 αυξήθηκε το μέσο κατά κεφαλήν ΑΕΠ κατά έντεκα μονάδες στη χώρα μας. Προσοχή, σε άλλες χώρες, όπως στην Ισπανία, είχαμε μεγαλύτερη αύξηση. Ούτε είχαν όλες οι χώρες την ίδια αφετηρία. Η Ελλάδα έπρεπε να αποκτήσει ένα ελάχιστο επίπεδο δημοσίων υποδομών, γι' αυτό υπήρξε και υστέρηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βέβαια, τα προβλήματα είναι γνωστά –κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα– δυστυχώς είναι ακόμα παρόντα, όπως για παράδειγμα οι αδυναμίες της νομοθεσίας από πλευράς ποιότητας, σταθερότητας, κωδικοποίησης, οι αδυναμίες της Δημόσιας Διοίκησης να σχεδιάζει στρατηγικά, να διοικεί επιτελικά, να υλοποιεί αποτελεσματικά. Εδώ θα ήθελα να σημειώσω ένα λάθος, το οποίο κουβαλά η χώρα, κύριε Υπουργέ, πάρα πολλά χρόνια. Είναι η υπαγωγή του Φορέα Προγραμματισμού, Υλοποίησης και Διαχείρισης στο ίδιο Υπουργείο, στο ίδιο δηλαδή επίπεδο πολιτικής ευθύνης. Έτσι, τους στόχους που βάζει ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα του ΕΣΠΑ, τους καταγράφουν οι ζωτικές ανάγκες, όπως αυτές γίνονται αντιληπτές από την καθημερινή διαχείριση που κάνει ένας Υπουργός. Αυτά δεν πρέπει να συνεχίσουν. Πρέπει να τα σταματήσουμε. Αλλά υπάρχουν κι άλλες αδυναμίες, όπως και η αδυναμία της ίδιας της κοινωνίας να αποδέχεται αλλαγές, αλλά και της χώρας να αναπτύσσει συνεργασίες μεταξύ του διοικητικού, του κοινωνικού, του κοινωνικού τομέα της οικονομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνω με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Η περιφερειακή ανάπτυξη, κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται μηχανισμούς υποστήριξης.

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Τα περιφερειακά συμβούλια ως συμβουλευτικά όργανα σχεδιασμού, προγραμματισμού και ελέγχου έχουν πετύχει; Στηρίζουν την αναπτυξιακή προσπάθεια; Χρειάζεται, ναι ή όχι, επιστημονική υποστήριξη τους; Σαφέστατα χρειάζεται. Αυτήν τη στιγμή τα περιφερειακά συμβούλια καρκινοβατούν και αδυνατούν να στηρίξουν την ανάπτυξη της περιφέρειας. Εμείς προσπαθήσαμε με τη θεσμοθέτηση των αναπτυξιακών οργανισμών περιφερειών ως τέτοιου είδους συμβουλευτικά και υποστηρικτικά όργανα της ανάπτυξης, καθώς και με την υποστήριξη των τελικών δικαιούχων. Δυστυχώς όμως η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τα κατήργησε και τώρα αυτά τα πληρώνουμε σκληρά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μουσουρούλη.

Ο τέως Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας, έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική τη σημερινή συζήτηση των εκθέσεων της Επιτροπής Περιφερειών και της Επιτροπής για τα νησιά μας και τους ορεινούς όγκους της χώρας. Χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί ξεκίνησε ήδη η συζήτηση των εκθέσεων και των Διαρκών Επιτροπών αλλά και των Ειδικών Επιτροπών ύστερα από πρόταση που είχα κάνει πριν από λίγο καιρό προς τον Πρόεδρο της Βουλής στη Διάσκεψη των Προέδρων ότι τις εκθέσεις αυτές οφείλουμε να τις συζητάμε. Δεν γίνονται μόνο για να γράφονται.

Με την ευκαιρία της συζήτησης αυτής της έκθεσης μου δίνεται η δυνατότητα να καταθέσω μία σειρά από σκέψεις γύρω από θέματα περιφερειακής ανάπτυξης, η οποία αποτελεί μέρος της γενικότερης πολιτικής για την οικονομική ανάπτυξη της πατρίδας μας. Η συζήτηση αυτή γίνεται μέσα στη μεγαλύτερη οικονομική και κοινωνική κρίση που βιώνει η πατρίδα μας, κρίση η οποία τείνει να λάβει συστημικά χαρακτηριστικά και να απειλεί τη θέση της χώρας μας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, αλλά και την κοινωνική συνοχή όπως αυτή διαμορφώθηκε τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες, με συνέπεια η πατρίδα μας να είναι μία από τις 25 πιο αναπτυγμένες χώρες στον πλανήτη.

Δεν μπορεί κανείς να πει ότι δεν έγιναν σ' αυτήν την πορεία και λάθη και παραλείψεις. Το σημαντικότερο απ' όλα, κατά την άποψή μου, είναι ότι σ' αυτήν τη διαδρομή δεν υπήρξε μία πολιτική εθνικής συνεννόησης σε μεγάλα ζητήματα, γιατί πάντα ψάχναμε να βρούμε ιδεολογικές διαφορές και σκοπιμότητες εκεί που δεν υπήρχαν, γι' αυτό και σημαντικές πρωτοβουλίες στο παρελθόν χάθηκαν. Χάθηκε πολύτιμος χρόνος και σήμερα κάτω από πίεση και κάτω από δύσκολες συνθήκες αναζητάμε να βρούμε λύσεις.

Ποια θα ήταν ενδεχομένως αυτά τα ζητήματα στα οποία θα μπορούσαμε να έχουμε όλοι συμφωνήσει; Πρώτα-πρώτα, η κυβερνητική δομή και η οργάνωση του κράτους. Δεν μπορεί αυτό να αλλάζει κάθε τρεις και λίγο, η δομή της κυβέρνησης, ο αριθμός των Υπουργείων και ούτω καθεξής, με συνέπεια ουσιαστικά να έχουμε μία γενικότερη παράλυση.

Το δεύτερο θέμα είναι η ύπαρξη ενός νόμου που να διέπει τη λειτουργία των κομμάτων και όχι μόνο τα οικονομικά των κομμάτων, το εκπαιδευτικό σύστημα, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, τον τουρισμό και τη ναυτιλία σαν συγκριτικό πλεονέκτημα. Δεν είναι δυνατό να μιλάμε για ανάπτυξη όταν σ' αυτήν τη χώρα οι δύο βασικοί πυλώνες της πατρίδας μας, ο τουρισμός και η ναυτιλία, δεν έχουν τα αυτόνομα Υπουργεία. Έχουμε δει σ' αυτό το χρονικό διάστημα των δύο ετών να καταργούνται το Υπουργείο Τουρισμού και το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, να ξανασυστήνεται το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, να ξανακαταργείται και Υπουργείο Ναυτιλίας να μην έχουμε. Το ίδιο γίνεται για την περιφερειακή ανάπτυξη και τη θεσμική καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

Σήμερα, λίγο πριν το τέλος του 2011 και είκοσι μήνες μετά την ψήφιση του μνημονίου, η κατάσταση είναι ακόμα πιο ζοφερή. Παρά το γεγονός ότι ο ελληνικός λαός, η χώρα έχει υποστεί τις δραστικές αυτές περικοπές του μνημονίου, σήμερα, στο τέλος του 2011, κουβεντιάζουμε ότι το έλλειμμα θα είναι γύρω από το 10% και όχι από το 9%, όσο ήταν και το πραγματικό έλλειμμα στο τέλος του 2009.

Δύο χρόνια μετά η ανεργία έχει διπλασιαστεί, οι καταθέσεις μειώνονται κατά 3% μηνιαίως και η πιστωτική ασφυξία απονευρώνει την επιχειρηματική και την επαγγελματική δραστηριότητα. Από τα θέματα της περιφερειακής ανάπτυξης θα αναφερθώ μόνο στο ότι στο τέλος του 2009, στο ΕΣΠΑ για παράδειγμα, η απορρόφηση της χώρας μας κατασσόταν στην πέμπτη θέση και σήμερα με στοιχεία του Νοεμβρίου βρίσκεται στη δέκατη ένατη θέση. Πώς, λοιπόν, είναι δυνατόν να μιλάει κανείς για περιφερειακή ανάπτυξη όταν δεν έχουμε αποτελέσματα γύρω από την απορρόφηση του ΕΣΠΑ;

Θέλω να μου επιτρέψετε να καταθέσω και μια σειρά από σκέ-

ψεις. Διαβάζοντας και τις δύο εκθέσεις, δεν είδα να υπάρχει ούτε μια λέξη για το σημαντικότερο πρόγραμμα ανάπτυξης των ορεινών όγκων από το πρόγραμμα Πίνδος το οποίο είχε επεξεργαστεί τότε το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Χαίρομαι που είναι εδώ ο κ. Μουσουρούλης, γιατί ήταν τότε γραμματέας του Υπουργείου. Είναι ένα πρόγραμμα που πραγματικά έδωσε τρομακτική ανάπτυξη στο μεγαλύτερο ορεινό όγκο της πατρίδας μας.

Στη συνέχεια είχα προτείνει την κατάρτιση ενός αντιστοίχου προγράμματος για όλο το νησιωτικό σύμπλεγμα της χώρας. Αυτός ήταν και ο λόγος που ως Πρόεδρος της Βουλής είχα ζητήσει τότε στην τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής να δημιουργηθεί και ειδική μόνιμη επιτροπή για τους ορεινούς όγκους και για το νησιωτικό σύμπλεγμα της πατρίδας μας, θα συμφωνήσω απολύτως μ' αυτό που λέει η έκθεση σε ό,τι αφορά στο ρόλο του περιφερειακού τύπου.

Για να γίνουν όλα αυτά αυτό που έχει σημασία είναι οι δυνατότητες που έχουμε να προχωρήσουμε. Καθυστερούν, για παράδειγμα, οι τρεις νέες ΕΠΑ. Είδαμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, με την οποία δίνεται η δυνατότητα για εταιρείες παροχής φυσικού αερίου, για δύο νέες ΕΠΑ στην Ήπειρο και τη δυτική Μακεδονία και μια στην Πελοπόννησο, με την επέκταση του φυσικού αερίου στη Μεγαλόπολη και την Πάτρα. Έχει γραφεί σχεδόν όλη η έκθεση γύρω από τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ».

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αν δεν έχουμε πάει καλά μέχρι σήμερα, ένας από τους λόγους είναι ότι εδώ κάθε τρεις και λίγο πειραματιζόμαστε γύρω από πράγματα τα οποία εκ του αποτελέσματος κρίνεται, την ώρα που τα γεμίζουμε με δάφνες, ότι δεν είχαν αυτά τα αποτελέσματα. Και θα σας πω για την ελληνική περιφέρεια.

Το 1994 στα γρήγορα και στο πόδι καθιερώθηκε η αιρετή νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, την οποία καταργήσαμε το 2010 με το σχέδιο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ». Το 1998 καθιερώθηκε ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ». Δε θέλω να πω ποια ακριβώς ήταν η θέση μας, γιατί δεν έχει καμία σημασία. Αλλά όταν θεσμοί μετά από τόσο μικρό χρονικό διάστημα έρχονται και αλλάζουν, σημαίνει ότι είμαστε σε ένα συνεχή πειραματισμό. Αν τα συνδυάσουμε αυτά και με τις αλλαγές της Κυβέρνησης, μπορείτε να δείτε γιατί κάνουμε βήματα προς τα πίσω αντί να πηγαίνουμε μπροστά και δεν έχουμε τουλάχιστον ένα σημειωτόν.

Θα περιμένα, μια και βλέπω εδώ και την Υπουργό κ. Γκερέκου, στο επόμενο διάστημα να γίνει για κάθε μια περιφέρεια αξιολόγηση των αποτελεσμάτων και του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και του ΕΣΠΑ των ΣΔΙΤ. Ποια είναι τα θετικά, ποια είναι τα αρνητικά και τι πρέπει να γίνει παραπάνω; Πώς λειτουργήσει ο παλιός αναπτυξιακός νόμος ή ο νέος αναπτυξιακός νόμος τον οποίο έχουμε και που αυτήν την ώρα ακόμα καρκινοβατεί; Να δούμε ανά περιφέρεια ποια είναι τα αποτελέσματα αυτών των παρεμβάσεων που κάνει η πολιτεία. Να καλέσετε τους αναπτυξιακούς συνδέσμους που λειτουργούν στις περιφέρειες και τους νομούς, γιατί αποτελούν σοβαρά εργαλεία για την περιφερειακή ανάπτυξη. Τα επιμελητήρια είναι χώροι που πραγματικά συμβάλλουν στην ανάπτυξη των περιφερειών. Να έχετε μια εικόνα, ώστε η νέα έκθεση που θα καταρτιστεί να περιλαμβάνει και τις απόψεις γύρω απ' αυτά τα ζητήματα.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι -το είπα και στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης- πέρα από την «εθνική αφήγηση» -και την περιμένουμε αυτή από τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, τον κ. Βενιζέλο- για την πορεία της χώρας και με ποιο σχέδιο, πέρα από τα τρέχοντα και εξαιρετικά σοβαρά ζητήματα, όπως είναι η νέα δαναδική σύμβαση ή το θέμα του τρόπου με τον οποίο θα ρυθμιστεί το «κούρεμα» των ομολόγων, που είναι πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα, αν δεν έχουμε την κατεύθυνση της πορείας -αυτήν την «εθνική αφήγηση», όπως την ονόμασε ο κ. Βενιζέλος- ένα εθνικό σχέδιο πάνω στο οποίο να βαδίσουμε τουλάχιστον όσοι από τις πολιτικές δυνάμεις νοιάζονται γι' αυτήν τη χώρα, για μία κοινή πορεία -δεν λέω ότι δεν μπορεί να υπάρχει διαφοροποίηση των απόψεων ή και αρνητική στάση, με τα επιχειρήματα τα οποία έχει η κάθε πλευρά- τα πράγματα δεν θα πάνε καλά.

Το λέω αυτό γιατί -κι εύχομαι να μην είναι τα χειρότερα μπρο-

στά μας- την εθνική αφύπνιση, που πράγματι υπάρχει, μπορούμε να την κατευθύνουμε σε σωστή κατεύθυνση και η χώρα να οδηγηθεί σε υπήνεμο λιμάνι χωρίς να υπάρξουν οι καταστάσεις εκείνες τις οποίες όλοι μας απευχόμαστε.

Εδώ, λοιπόν, είναι η ευθύνη όλων μας, για να μπορέσει η πατρίδα να πάει μπροστά. Πάντα με εθνική συνεννόηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο, τον κ. Σιούφα, για την εθνική αφύπνιση και όχι την εθνική αφήγηση, που είναι κάτι άλλο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και Βουλευτής Β' Αθήνας κ. Πέτρος Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκινήσουμε με κάτι θετικό: Η Επιτροπή Περιφερειών, νομίζω στην πορεία της συνολικά, αλλά και με αυτήν τη σύνθεση, έκανε μία καλή δουλειά. Μας επιτρέπει να δούμε ένα θέμα με στοιχεία, με πλαίσιο, με τεκμηρίωση.

Επομένως, να συγχαρούμε όλους τους συναδέλφους, από όλα τα κόμματα, που σε αλληπάλληλες συνεδριάσεις μάς κατέθεσαν ένα υλικό το οποίο επιτρέπει να αναπτυχθούν όλοι οι συλλογισμοί που μόλις και τώρα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής ανέπτυξε.

Θα ήθελα να πω ότι αξίζει να κάνουμε αφετηρία της σκέψης μας έναν ευρύτερο προβληματισμό. Και είμαι σίγουρος, κύριε Πρόεδρε, ότι θα συμφωνήσετε σε αυτό.

Πρέπει να δούμε πριν από όλα τη θέση της χώρας το αμέσως επόμενο ορατό διάστημα. Όταν σχεδιάζεις, πρέπει να σχεδιάζεις όχι μόνο για ένα χρόνο, αλλά για μια μακρά περίοδο. Εντάσσεται ο σχεδιασμός για τη χώρα σε μία πορεία μιας ενωμένης Ευρώπης, ασφαλή, σταθερή, που εξασφαλίζει τα πάντα, έτσι ώστε να υπάρχει η αντίληψη ότι η Ελλάδα στο πλαίσιο της Ενωμένης Ευρώπης θα είναι όπως ακριβώς στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, μία πολιτεία, δηλαδή, της Συνομόσπονδης ή Ομόσπονδης Ευρώπης; Μήπως όμως πρέπει να θεωρούμε ότι αυτή η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μακρά, άρα, όσο ακριβώς δεν υπάρχει η εγγύηση μιας Ενωμένης Ευρώπης που έχει κοινή εξωτερική πολιτική και κοινή πολιτική άμυνας, κάθε χώρα -και ιδίως η Ελλάδα που βρίσκεται στην πιο ευαίσθητη στρατηγικά περιοχή και είναι η μόνη χώρα που αντιμετωπίζει πολύ συγκεκριμένα προβλήματα και συγκεκριμένες απειλές- θα πρέπει να διαφυλάξει μία δομή ισχυρού κράτους, έτσι ώστε να προωθεί και να διαφυλάσσει τα εθνικά συμφέροντα;

Κατά τη γνώμη μου, αυτή είναι η περίπτωση μας.

Άρα η ελληνική πολιτεία, το ελληνικό κράτος, πρέπει να έχει μία ισχυρή κεντρική δομή, ώστε να διασφαλίζει τα εθνικά συμφέροντα, έως ότου η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση να μπορέσει να δώσει αυτό που όσοι πιστεύουμε στην ευρωπαϊκή ιδέα ευχόμαστε, δηλαδή μία ενωμένη Ευρώπη αρχών, αξιών, Ευρώπη του κοινωνικού κράτους, αλλά και Ευρώπη με κοινή εξωτερική πολιτική, κοινή πολιτική άμυνας, που να εγγυάται τα σύνορά της.

Αυτό δεν το έχουμε. Και όσο δεν το έχουμε, χρέος και ευθύνη της ελληνικής πολιτείας είναι να έχει ένα ισχυρό κράτος, το οποίο να διαφυλάσσει με αποφασιστικό και αποτελεσματικό τρόπο τα εθνικά συμφέροντα.

Δεύτερον. Είναι δυνατόν να μην δούμε μέσα από τα παραδείγματα που η Επιτροπή Περιφερειών με την τεκμηρίωσή της μας προσκόμισε, ότι ως τώρα, ο κύριος λόγος που δεν έχουμε ισόρροπη ανάπτυξη σ' όλη την Ελλάδα είναι οι λανθασμένες επιλογές του κεντρικού κράτους σε σχέση με τους αναπτυξιακούς μοχλούς που επιστράτευσε;

Για παράδειγμα, αν μελετήσουμε τα στοιχεία θα δούμε ότι το 65% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος προέρχεται από την ΠΑΘΕ, από το δρόμο που ενώνει Αθήνα με Θεσσαλονίκη. Το 65% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος έχει οργανωθεί στον ανατολικό άξονα της Ελλάδος. Γιατί; Γιατί εκεί έπεσε το βάρος του κράτους, εκεί φτιάξαμε την εθνική οδό και εκεί φτιάξαμε τη μόνη σιδηροδρομική γραμμή.

Άρα όταν μιλάμε για σχεδιασμό σημαίνει ότι το κεντρικό κράτος πρέπει να εξασφαλίζει τα μεγάλα δημόσια έργα υποδομής

που ενοποιούν τις περιφέρειες με ίση αφετηρία. Κατά τούτο έχουμε έναν εθνικό σχεδιασμό που ολοκληρώθηκε την περίοδο 1994-1996, που δίνει βάρος στο να φτάσει ο ανατολικός άξονας ως την Καλαμάτα και από την άλλη μεριά να αναπτυχθεί η Ιόνια Οδός, που θα δώσει επιτέλους ανάσα στην Ήπειρο και να επιστεφθεί αυτό από την Εγνατία, έτσι ώστε Βορράς, Δύση, Ανατολή και Νότος να βρίσκονται σε ισορροπία αναπτυξιακών ευκαιριών.

Πληροφορούμαι, κύριε Υπουργέ -και νομίζω συνδέστε με αυτό- ότι λαμβάνεται η απόφαση να ολοκληρωθεί η Ιόνια Οδός και η απόφαση να ολοκληρωθούν τα τελευταία έργα της Εγνατίας, ώστε επιτέλους η Ελλάδα να αποκτήσει ισόρροπη πρόσβαση και ισόρροπες αναπτυξιακές ευκαιρίες όχι μόνο στον ανατολικό άξονα, αλλά και στο δυτικό και στο βόρειο και στο νότιο.

Αυτές είναι μείζονες αποφάσεις ουσίας και αυτές τις αποφάσεις δεν τις προχωρούμε με τον αποφασιστικό ρυθμό που πρέπει, ως ζητήματα εθνικής προτεραιότητας περιφερειακής ανάπτυξης.

Η Ήπειρος κομίζει μόλις το 2,5% του ΑΕΠ. Δεν οφείλεται αυτό, όμως, πριν από όλα στην απομόνωσή της; Γιατί η Μακεδονία σ' όλες τις εκφάνσεις της είναι μόλις το 3,5% του ΑΕΠ, αν εξαιρέσεις τη Θεσσαλονίκη; Είναι ακριβώς γιατί λείπει αυτός ο κρίκος της δυνατότητας πρόσβασης στην περιφερειακή ανάπτυξη.

Άρα να ξεκινάμε από τα μεγάλα, τα θεμελιώδη, τα ουσιαστικά, αυτά που διανοίγουν προοπτικές, αυτά που διασφαλίζουν περιφερειακή ισορροπία και να αντιληφθούμε ότι μόνοι μας δημιουργήσαμε το τέρας με τις μονομερείς αναπτυξιακές επιλογές του παρελθόντος. Είναι πια αυτό το φαινόμενο που οι αρχαίοι ονόμαζαν «ουροβόρος όφις», είναι το φίδι που τρέφεται από την ουρά του. Όταν καταφέραμε να δώσουμε μόνο στην Αττική τις μεγάλες προσβάσεις είτε με το λιμάνι του Πειραιά είτε ακριβώς με την έξοδο στο βορρά, συγκεντρώθηκε στην Αττική το 50% της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας και όχι μόνο του πληθυσμού, προστέθηκε άλλο ένα 15% στη Θεσσαλονίκη και 65% της ανάπτυξης προσδιορίστηκε από έναν οδικό άξονα και δύο μεγάλα λιμάνια.

Άρα όση σημασία έχει να αντλούμε συμπεράσματα από το παρελθόν, τόση σημασία έχει να χαράσσουμε διαφορετικά το μέλλον και να δούμε γιατί μια πολιτική μεγάλων υποδομών είναι πριν από όλα το κλειδί για την περιφερειακή ανάπτυξη. Αλλιώς δεν γίνεται τίποτε, όση προσπάθεια και αν κάνει η πολιτεία, όση προσπάθεια και αν κάνουν οι τοπικοί Βουλευτές πολλές φορές. Βλέπω το Γιώργο το Λιάνη στην Αίθουσα -δεν θέλω να μειώσω τη συμβολή κανενός- και γνωρίζω προσωπικά τι προσπάθεια, τι κόπο, τι αφοσίωση έχει δείξει στο Νομό Φλώρινας σε ό,τι αναπτυξιακή άνθηση υπάρχει. Δεν μπορεί, όμως, ένα χελιδόνι να φέρνει πάντα την άνοιξη. Καλό είναι να ανθίσουν πάρα πολλές πρωτοβουλίες και να συμβάλουμε όλοι στην αποφασιστική ιεράρχηση του καίριου και ουσιαστικού που είναι η ανατροπή αυτού που αυτοαναπαράγει το πρόβλημα.

Γι' αυτό εγώ θεωρώ ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, επίσης, ότι δεν θα υπάρξει ταλάντευση σε δυο καίριες κατευθύνσεις: Πριν απ' όλα, ότι το 80% των πόρων του ΕΣΠΑ, όπως έχουμε δεσμευτεί, θα απευθυνθεί αποκλειστικά στην περιφέρεια. Δεν μπορεί άλλο να συνεχιστεί η λογική ότι «Εδώ τα έχουμε, τι να κάνουμε; Στην Αθήνα τα έχουμε, στη Βοιωτία τα έχουμε, στην Κορινθία τα έχουμε, στη Θεσσαλονίκη τα έχουμε, στις δορυφορικές ζώνες της Θεσσαλονίκης, άρα εκεί πρέπει να πάνε τα λεφτά». Το 80% των πόρων πρέπει αποφασιστικά, απαρέγκλιτα, χωρίς καθυστερήσεις, χωρίς απεντάξεις και νέες εντάξεις να πάνε στην ελληνική περιφέρεια. Θα πάνε γενικά και αφηρημένα; Όχι. Θα πάνε εκεί που διαμορφώνουν νέα παραγωγική βάση και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Το έχουμε αποφασίσει αυτό; Δεν το έχουμε αποφασίσει καθοριστικά και ουσιαστικά. Πολλές φορές θέλουμε κατ' ουσίαν να συντηρούμε την παλιά πολιτική των επιδοτήσεων, μια πολιτική που πάγωσε και μάρανε τον τόπο.

Πρέπει, όμως, να λυθούν ουσιαστικά θέματα. Λέμε, για παράδειγμα, ότι η μεγάλη τομή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» είναι ότι μετέφερε αποφασιστικές αρμοδιότητες στην περιφέρεια. Είναι αλήθεια αυτό; Δεν είναι αλήθεια. Θα σας πω ένα παράδειγμα, γιατί εγώ

θεωρώ ότι αν δεν μάθουμε να μιλάμε πρακτικά δεν θα υπηρετήσουμε τον τόπο.

Είδα έκπληκτος μια συνέντευξη ενός ανθρώπου που δεν τον ξέρω και δυστυχώς δεν συγκράτησα το όνομά του –να με συγχωρέσει πάρα πολύ- που είναι ένας επιχειρηματίας που στο Βορρά, στη Μακεδονία, έχει αναπτύξει τη σπιρουλίνα. Η σπιρουλίνα είναι ένα είδος που δεν γνωρίζω τι είναι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ένα φύκι είναι.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Θα σας πω, γιατί δεν γνωρίζω τι είναι.

Ο άνθρωπος αυτός κατάφερε με θυσίες, με αφιέρωση όλης της προσωπικής του περιουσίας να το καταστήσει προϊόν, όχι απλώς ανταγωνιστικό, αλλά και εξαγωγίμο. Έχει φτιάξει μια ανθούσα μονάδα. Αυτός ο άνθρωπος, όμως, που επτά χρόνια ρίσκαρε τα πάντα και πέτυχε, είναι εξαγωγικός, περιμένει επτά χρόνια από το Υπουργείο Γεωργίας για να κατατάξει τη σπιρουλίνα αν είναι φυτό ή έμβιο είδος, μια μορφή ζώου. Επειδή το Υπουργείο Γεωργίας επτά χρόνια δεν έχει καταλήξει τι είναι η σπιρουλίνα, αυτός ο άνθρωπος δεν έχει μπει ποτέ σε ευρωπαϊκό πρόγραμμα. Είναι σε ευρωπαϊκό πρόγραμμα, οτιδήποτε δεν αφορά την έννοια της ανταγωνιστικής παραγωγικότητας και ένας άνθρωπος που καινοτομεί, εξάγει, ανθοφορεί με υγιή επιχειρηματικότητα, δεν πήρε ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα για να αναπτύξει ακόμη περισσότερο την επιχείρησή του, να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και να επισφραγίσει την εξαγωγική του δυναμική, επειδή οι υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας δεν έχουν καταλήξει. Όπως οι Βυζαντινοί δεν είχαν καταλήξει πόσοι άγγελοι χορεύουν στην κορυφή μιας καρφίτσας και για το αν οι άγγελοι έχουν φύλο, έτσι λοιπόν και η σπιρουλίνα για το ελληνικό κράτος δεν έχει υπόσταση. Δεν ξέρει κανείς αν είναι φυτό ή έμβιο μικροοργανισμός, όπως οι γαρίδες.

Είναι δυνατόν, αγαπητοί φίλοι, να μιλάμε σοβαρά ότι αυτή η χώρα κήδετα της πραγματικής ανάπτυξης που είναι να δημιουργείς, να καινοτομείς, να είσαι ανταγωνιστικός και εξαγωγικός, την ώρα που το κράτος συμπεριφέρεται ως Βυζαντινός καλόγερος, με ερωτήματα αν οι άγγελοι έχουν φύλο και πόσοι απ' αυτούς μπορούν να χορέψουν στην κορυφή μιας καρφίτσας; Αυτά είναι όμως που προσδιορίζουν το αν θα πάει μπροστά, το αν θα πάει αποφασιστικά σε μια νέα περίοδο μια χώρα η οποία θα στηρίξει, μέσω του συνόλου των δυνάμεών της, με τις αποκεντρωμένες δομές εξουσίας, την περιφερειακή ανάπτυξη, στηριγμένη στην ανταγωνιστικότητα, την καινοτομία και στο μοναδικό που διαθέτει, λίγο-πολύ αυτή η χώρα: Από την αρχή έως το τέλος, από τον Έβρο ως τη Γαύδο, από το Καστελόριζο ως τους Παξούς να είναι όλη αυτή η χώρα ένα μοναδικό brand name.

Οι Ρωμαίοι έλεγαν «έχεις κάθε λόγο να κατακτήσεις την Ελλάδα γιατί κάθε περιοχή της έχει κάτι διαφορετικό να προσφέρει». Είναι δυνατόν εμείς οι ίδιοι να μην αναγνωρίζουμε αυτό μας το συγκριτικό πλεονέκτημα, πως ό,τι σφραγίδα έχει αυτή η χώρα είναι αυτόματα μια προώθηση από την ίδια τη φύση της ιστορίας του πολιτισμού και της δύναμης που εμπεριέχουν αυτοί οι συμβολισμοί;

Άρα, αγαπητοί φίλοι, ένα ισχυρό επιτελικό κεντρικό κράτος, μία ισχυρή πραγματικά αποκεντρωμένη περιφερειακή αυτοδιοίκηση, μία πραγματικά λειτουργούσα τοπική αυτοδιοίκηση, η οποία θα επενδύσει στην καινοτομία, στην επιχειρηματικότητα, στην ανταγωνιστικότητα, σε συνδυασμό με τις μεγάλες υποδομές, που μόνο το κράτος εξασφαλίζει, είναι η ασφαλής οδός της ανάπτυξης, είναι ο δρόμος από τον οποίο θα βγούμε δυναμικά και από την οικονομική κρίση στην οποία έχουμε βυθιστεί, γιατί θα αντιμετωπίσουμε τον κύριο παράγοντα της κρίσης.

Επιπρόσθετα όλοι –και αυτή είναι η πολιτική ευθύνη των δύο κομμάτων εξουσίας και όλων άλλων κομμάτων με προτάσεις δεν αφύπνισαν προς τη σωστή κατεύθυνση- να αφιερωθούμε σε πράγματα που στέρξαν την Ελλάδα από την παραγωγική της ανταγωνιστικότητα. Αυτή είναι η ουσία του πολιτικού προβλήματος και αυτή είναι η ουσία της ευθύνης των δύο μεγάλων κομμάτων εξουσίας. Αυτή είναι η συνθήκη που πρέπει να τελειώσει και πρέπει να περάσουμε στο ιστορικό πλεονέκτημα του Έλληνα. Και το ιστορικό πλεονέκτημα του Έλληνα ήταν η καινοτομία, η δημιουργικότητα, η ανταγωνιστικότητα από την εποχή του Οδυσσέα έως την εποχή που αποφασίσαμε ότι θα τα «πνίξει» όλα η

κρατικοδίαιτη λογική ανάπτυξης, που δεν ήταν ανάπτυξη, αλλά ήταν καθήλωση της χώρας.

Γι' αυτό θεωρώ ότι η δουλειά της Επιτροπής των Περιφερειών, με την τεκμηρίωση που παρέχει και για ό,τι συνέβη και για το τι μπορεί να ανοίξουμε ως δρόμο, είναι μία θετική συμβολή, είναι μια απόδειξη ότι το Κοινοβούλιο μπορεί να δίνει στην Κυβέρνηση, όχι απλώς ιδέες, αλλά και κατευθύνσεις. Και θέλω να ελπίζω ότι στα καίρια και ουσιαστικά υπάρχει πια μια εθνική συνεννόηση, μια κατανόηση της φύσης των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε, πράγμα που σημαίνει ότι υπάρχει και η αποφασιστικότητα να τελειώνουμε με ό,τι μας φτάνει, με ό,τι μας μείωσε και να δώσουμε στον ελληνικό λαό και ασφάλεια και ευημερία και αξιοπρέπεια και περηφάνια, όπως το δικαιούται. Και είναι ευθύνη δική μας να το δημιουργήσουμε από κοινού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ. Φάνηκε και από το χειροκρότημα, κύριε Ευθυμίου, όπως φάνηκε και από το ρηξίκελευθο λόγο σας, που με τα έξοχα ελληνικά, μας μαθαίνει πώς μπορεί κανείς να ξεφύγει από τα κλισέ του πολιτικού στερεότυπου λόγου και από τον «ουροπόρο όφι» που συνδυάσατε με την spirulina maxima, η οποία οφείλω να πω από τη θέση αυτή, ότι είναι ένα θαλάσσιο φυτό –κάτι σαν γαρίδες- και βεβαίως κάνει καλό. Θέλω να σας πω ότι μας κάνατε πολύ καλό που μας θυμίσατε ότι οι άγγελοι έχουν φύλο τελικά –έχουν καταλήξει οι μεταβυζαντινοί- και για την εορταστική εθνική ατμόσφαιρα αυτής της ανάτασης, για την καινοτομία που χρειαζόμαστε και προπαντός για την αισιοδοξία την ελπιδοφόρο.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Και εγώ σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Μετά από αυτό, ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο εξαίρετος συνάδελφος, ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, ως ΚΚΕ, στη συγκεκριμένη επιτροπή δεν είχαμε ψηφίσει τις εκθέσεις. Και δεν τις είχαμε ψηφίσει, όχι γιατί η επιτροπή δεν παρήγαγε ένα έργο ή δεν έκανε συνεδριάσεις ή γιατί οι εκθέσεις πρέπει να ελευθερωθούν από κάποιες γενικόλογες εκθέσεις ιδεών, ευχολόγια, όχι, ίσα-ίσα, εμείς δεν ψηφίσαμε τις εκθέσεις, γιατί θεωρούσαμε τα κείμενα αυτά απολογητικά. Μάλιστα, προσπαθούσαν να αποκρύψουν τις βασικές αιτίες, τους βασικούς υπεύθυνους για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία, ο ελληνικός λαός και στην πόλη και ιδιαίτερα στην περιφέρεια, μια και ασχολούμαστε με τις περιφέρειες και να διαμορφώσουν αντιλήψεις και απόψεις, οι οποίες δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα ή μπορεί να είναι επιμέρους θέματα. Και, απ' αυτήν την άποψη, έχει μια ιδιαίτερη σημασία να δούμε ορισμένα ζητήματα στην πραγματική τους διάσταση.

Είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ότι συζητάμε σε μία περίοδο όπου πλέον οι περισσότεροι, αν όχι όλοι, αποδέχονται ότι η πορεία της Ελλάδας τα τελευταία δύο-τρία χρόνια και τα αποτελέσματα δεν ήταν ένα μοιραίο γεγονός, αλλά ότι ήταν λάθος. Αυτή βεβαίως η αντίληψη, η οποία προσπαθεί τώρα να διαμορφωθεί, ότι το μείγμα του μνημονίου ήταν λάθος, γίνεται ως προσπάθεια αποπροσανατολισμού και ότι μπορεί να υπάρξει ένα άλλο μείγμα διαχείρισης της κρίσης που θα βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδα και τον ελληνικό λαό από τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει.

Αν έτσι ήταν τα πράγματα, τότε θα μιλάγαμε μόνο για ελληνικό πρόβλημα, μόνο για ελληνική οικονομική κρίση. Όμως, βλέπουμε ότι η κρίση επεκτείνεται, εξαπλώνεται, αποκτά ιδιαίτερα βαθιά χαρακτηριστικά και μάλιστα για το 2012 δεν αποκλείεται να αγκαλιάσει και το σύνολο των ανεπτυγμένων οικονομιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και των Ηνωμένων Πολιτειών. Και εκεί ήταν λάθος;

Η δημοσιονομική πολιτική, ο δημοσιονομικός περιορισμός ήταν λανθασμένη επιλογή, γιατί εντείνει την ύφεση. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, όμως, που είχαν επεκτατική πολιτική, που έκοβαν χρήματα αβέρτα, που η Κεντρική Τράπεζα των Ηνωμένων Πολι-

τειών στηρίζε και έπαιζε άλλο ρόλο από ό,τι παίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, γιατί; Έχουν την ίδια εξέλιξη των πραγμάτων με σαράντα πέντε εκατομμύρια Αμερικανούς πολίτες να τρέφονται από τα συσσίτια και μάλιστα με μια διαπάλη ανάμεσα στους δημοκρατικούς και τους ρεπουμπλικάνους στις Ηνωμένες Πολιτείες, τι πακέτο μέτρων δημοσιονομικού περιορισμού θα κάνουν για την επόμενη δεκαετία ύψους δέκα ή δώδεκα τρισεκατομμυρίων δολαρίων;

Άρα, λοιπόν, φαίνεται ότι συνολικά υπάρχει μια αστική αδυναμία να διαχειριστεί την κρίση, ανεξάρτητα του μείγματος και ότι κρίση θα βαθαίνει και οι ιδιαίτερες επιπτώσεις θα είναι στα λαϊκά στρώματα. Αλλά και από την άλλη μεριά, η όποια ανάκαμψη θα είναι αναμικτή και θα φέρει και νέα κρίση και βεβαίως αυτή η ανάκαμψη θα βασίζεται επάνω σε μια λογική στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, όπου θα απαξιωθεί τελείως η εργατική δύναμη με μείωση των μισθών, ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, κατάργηση, μείωση και ανατροπή συνολικά του ασφαλιστικού.

Από αυτήν την άποψη τα όποια επιμέρους εργαλεία αναφέρονταν εδώ πέρα και μάλιστα με υπερφυσικές διαστάσεις. Δεν υπάρχει μεγάλη απορρόφηση του ΕΣΠΑ, λέει, γι' αυτό βρισκόμαστε σε αυτούς τους ρυθμούς ύφεσης. Δηλαδή, στις άλλες χώρες που το ΕΣΠΑ έχει καλύτερους ρυθμούς απορρόφησης, τα πράγματα είναι καλύτερα για τους εργαζόμενους εκεί; Και στο κάτω-κάτω της γραφής πόσο είναι το ΕΣΠΑ; Το σύνολο του ΕΣΠΑ είναι το 40% των χρημάτων που έδωσε το ελληνικό δημόσιο το 2011 μόνο για τα χρεολύσια για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους. Να το ΕΣΠΑ όλης της οκταετίας ή εννιαετίας που θα διαρκέσει.

Από αυτήν την άποψη τι αποφεύγετε εδώ πέρα να συζητήσουμε επί της ουσίας; Την ανάπτυξη. Στην έκθεση της επιτροπής υπάρχουν έξι επιθετικοί προσδιορισμοί: βιώσιμη, αειφόρος, πρόσηνη, ολοκληρωμένη, αξιοβίωτη και βεβαίως και περιφερειακή ανάπτυξη. Ποιο είναι το ζήτημα; Το ζήτημα είναι να καθορίσουμε ποιος επιθετικός προσδιορισμός στην υπόθεση ανάπτυξη μας παύει και μας πάει ή θα συζητήσουμε με βάση το ζήτημα «Ανάπτυξη για ποιο λόγο; Για ποιο σκοπό; Ποιον θα εξυπηρετήσει η ανάπτυξη;». Δεν είναι μια τεχνοκρατική διαδικασία. Παίρνω εξελιγμένα μηχανήματα, έχω τις απαραίτητες υποδομές, έχω το έμπειρο εργατοτεχνικό δυναμικό, άρα παράγω. Αυτό είναι το πρόβλημα; Μόνο το να μπορέσω να παράγω ή να ολοκληρωθεί ο κύκλος και να πουλήσω;

Άρα, λοιπόν, το ζητούμενο ποιο είναι στις σημερινές συνθήκες; Για ποιο σκοπό γίνεται η ανάπτυξη; Στα σημερινά κοινωνικοοικονομικά συστήματα στα οποία ζούμε η ανάπτυξη γίνεται για έναν απλό και μόνο σκοπό, για το πώς ο κεφαλαιοκράτης θα ιδιοποιηθεί όλο και μεγαλύτερο τμήμα του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, κλέβοντάς τον από τον άμεσο παραγωγό από τους εργαζόμενους.

Άρα, λοιπόν, η ανάπτυξη γίνεται με συγκεκριμένο σκοπό να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες κερδοφορίας των επενδυτών των επιχειρηματικών ομίλων. Αυτή η ανάγκη καθορίζει και τις προτεραιότητες της αναπτυξιακής διαδικασίας και όχι η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Αξιοποιούνται οι λαϊκές ανάγκες με σκοπό να κερδοσκοπήσουν, να αποκτήσουν κέρδη. Δεν είναι έτσι τα ζητήματα. Γιατί υπάρχει μια υπερσυσσώρευση και μια σπατάλη παραγωγικών δυνάμεων; Σπατάλη νούμερο ένα. Λέμε ότι ένας από τους βασικούς μοχλούς ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας είναι ο κατασκευαστικός τομέας. Διακόσιες χιλιάδες σπίτια είναι αχρησιμοποίητα. Ούτε πουλιούνται ούτε ενοικιάζονται. Γιατί, λύσαμε το στεγαστικό πρόβλημα; Όλες οι λαϊκές οικογένειες, τα νέα ζευγάρια έχουν αντιμετωπίσει το στεγαστικό πρόβλημα; Όχι. Κι όμως υπάρχουν διακόσιες χιλιάδες αδιάθετα σπίτια. Και λέμε να φτιάξουμε κι άλλα. Να τα κάνουμε τι, όταν τα νέα ζευγάρια επιστρέφουν στα πατρογονικά τους σπίτια, γιατί δεν μπορούν ούτε καν το νοίκι να πληρώσουν; Να, λοιπόν, ποιο είναι το βασικό πρόβλημα. Από αυτό πηγάζουν οι τεράστιες κοινωνικές ανισότητες και σε επίπεδο περιφερειών και κλάδων στην ελληνική οικονομία, αλλά όχι μόνο στην ελληνική οικονομία.

Ποιο είναι, λοιπόν, το πρόβλημα; Οι παθογένειες του ελληνικού μοντέλου γιατί, λέει, βασίστηκε στα δανεικά, ζούσαμε παρα-

πάνω από τις δυνατότητές μας. Με συγχωρείτε πολύ, ποιος ζούσε παραπάνω από τις δυνατότητές του; Είναι πολυτέλεια για τον εργαζόμενο να στείλει το παιδί του στο σχολείο και πρέπει να πάρει σπουδαστικό δάνειο, για να στείλει το παιδί του στο πανεπιστήμιο; Είναι πολυτέλεια αυτό το πράγμα; Δεν πρέπει να στείλουμε τα παιδιά μας σχολείο; Είναι πολυτέλεια να μπορέσει να έχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και πρέπει να καταφύγει στο δανεισμό γι' αυτό; Είναι πολυτέλεια να έχει ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι του και πρέπει να καταφύγει στον τραπεζικό δανεισμό για να αποκτήσει ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι του; Μιλάμε για τον 21ο αιώνα, με τέτοια ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και της επιστήμης. Γιατί είναι λοιπόν αυτό το ζήτημα;

Δεύτερον, ποιος ευθύνεται για τη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης; Οι εργαζόμενοι ευθύνονται ή οι ίδιοι οι κεφαλαιοκράτες που αποφάσισαν στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής αγοράς και της απελευθέρωσης να πάρουν τις επιχειρήσεις και να τις πάνε σε χώρες με φθηνότερο εργατοτεχνικό δυναμικό; Άρα, λοιπόν, συρρικνώνεται η παραγωγική βάση της Ελλάδας, καταστρέφεται ο πρωτογενής τομέας λόγω και της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και εισάγουμε εμπορεύματα, τα οποία πριν τα παράγαμε και αναγκάσαμε να δανειστούμε.

Άλλο πρόβλημα λέει. Φταίει η έλλειψη αποκεντρωμένων δομών. Γι' αυτό τώρα που φτιάξαμε τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» θα το λύσουμε το ζήτημα. Και η Ιταλία, που η περιφερειακή αποκέντρωση είναι υπόθεση δεκαετιών με τεράστιες εξουσίες στα χέρια της, έχει μεγαλύτερες περιφερειακές ανισότητες από την Ελλάδα; Γιατί εκεί δεν μπόρεσαν να τις αντιμετωπίσουν, που είχαν ανεπτυγμένο αυτοδιοικητικό προσανατολισμό και κράτος; Γιατί εκεί δεν τις αντιμετώπισαν και μάλιστα διευρύνονται; Είναι ίδια η κατάσταση στο βιομηχανικό βορρά και στο νότο της Ιταλίας; Τεράστιες διαφορές, κοσμογονικές που με την Ελλάδα δεν συγκρίνονται. Καμμία σύγκριση. Ή και εκεί έλειπαν οι υποδομές; Δηλαδή, η Σικελία είναι απομονωμένη από την υπόλοιπη Ιταλία και δεν έχει υποδομές όπως και η Ήπειρος; Αλλά και στη Γερμανία που υπάρχουν ομόσπονδα κρατίδια, ανεβασμένη μορφή, εκεί δεν υπάρχουν τεράστιες διαφορές που μάλιστα οξύνονται; Διευρύνονται οι ανισομετρίες στο επίπεδο της Γερμανίας.

Άρα, λοιπόν, είναι ίδιο γνώρισμα του συστήματος αυτού και δεν είναι το αθηνοκεντρικό κράτος. Βεβαίως, μια μεγάλη επιχείρηση θέλει κόσμο συγκεντρωμένο, άμα θέλει να απασχολήσει τρεις χιλιάδες εργαζόμενους. Πού θα τους βρει; Στα πενήντα πέντε χωριά που είναι διάσπαρτα θα βρει τρεις χιλιάδες εργαζόμενους σε ακτίνα πενήντα και εκατό χιλιομέτρων; Τους θέλει συγκεντρωμένους. Θέλει μεγάλη αγορά, για να μπορέσουν να γίνουν τα πολυκαταστήματα. Και δεν είναι ελληνικό γνώρισμα το αθηνοκεντρικό κράτος. Δηλαδή, στην Ιταλία είναι διαφορετικά τα πράγματα; Στη Γερμανία είναι διαφορετικά; Στην Ολλανδία με το Άμστερνταμ είναι διαφορετικά, που έχει μεγαλύτερο ποσοστό συγκέντρωσης πληθυσμού και οικονομικής δύναμης από ό,τι στην Ελλάδα με την Αθήνα; Και εκεί αυτό το πρόβλημα είχαν; Η γραφειοκρατία και όλα αυτά τους εμπόδιζαν;

Άρα, λοιπόν, η ανισομετρία είναι ίδιο γνώρισμα του καπιταλιστικού συστήματος. Ο άλλος θα πάει να επενδύσει εκεί που έχει συμφέρον, ακόμα και καταστρέφοντας παραγωγικές δυνατότητες. Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί ότι σε καιρό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας κατέστρεφαν παραγωγικές δυνατότητες στην Ελλάδα; Πότε καταστράφηκε η κλωστοϋφαντουργία, ο ιματισμός, η ένδυση, η υπόδηση; Η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη και τα ναυπηγεία; Τώρα στην κρίση; Στην ανάπτυξη τα καταστρέψανε όλα αυτά.

Από αυτή, λοιπόν, την άποψη έχει να κάνει με το τι προσανατολισμό έχεις, με το πώς αξιοποιείς αυτά τα ζητήματα. Γιατί, βεβαίως, κοιτάξε να δείς ποιο είναι το βασικό πρόβλημα. Δεν είναι η περίπτωση της σπιρουλίνας, που ανέφερε ο κ. Ευθυμίου. Βεβαίως και αυτή υπάρχει. Αλλά το βασικό ζήτημα ποιο είναι; Το δείχνει πολύ αποκαλυπτικά η υπόθεση της «SILCIO». Είναι μια μεγάλη επιχείρηση. Λειτουργήσε το 2009. Πήρε δεκάδες εκατομμύρια ευρώ επιδότηση από ευρωπαϊκά και αναπτυξιακά προγράμματα. Είναι σύγχρονης τεχνολογίας. Παράγει πάνελ για τα φωτοβολταϊκά, καθετοποιημένη παραγωγή, με έμπειρο εργατοτεχνικό δυναμικό. Τι βγήκε και έκανε; Από τους εκατό εργαζόμε-

νους που είχε, έχει απολύσει τους πενήντα, ποδοπατώντας στην κυριολεξία ακόμα και τα όρια των ομαδικών απολύσεων που έχετε θέσει. Μπορούσε να κάνει μόνο έξι απολύσεις και απέλυσε πενήντα άτομα μονομιάς. Γιατί τους απέλυσε; Γιατί λέει: «Δεν με συμφέρει να παράγω ένα ενδιάμεσο υλικό που ασχολούνται αυτοί, γιατί το φέρνουν από την Κίνα, είναι πολύ πιο φτηνό», τη στιγμή που ο ιδιοκτήτης αυτής της επιχείρησης, ο επιχειρηματικός όμιλος, έχει πάρει τεράστιες επιδοτήσεις και βέβαια παίρνει και τεράστια έργα από το ελληνικό δημόσιο και από τις ΔΕΚΟ. Παρ' όλα αυτά, πενήντα στο δρόμο.

Να, λοιπόν, ποιο είναι το ζήτημα: ο ανταγωνισμός και η απαξίωση. Και όσο θα υπάρχει αυτό το πράγμα, τόσο δεν θα μπορεί να υπάρξει μία ανάπτυξη που να ικανοποιεί και να εξυπηρετεί τις ανάγκες των εργαζομένων, που να αντιμετωπίζει τις ανισομετρίες, τόσο σε κλαδικό επίπεδο οικονομίας όσο και σε περιφερειακό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Ποιο είναι, λοιπόν, το πρόβλημα επί της ουσίας που πρέπει να αντιμετωπιστεί και να λυθεί; Το πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί και να λυθεί είναι να αξιοποιηθεί το σύνολο των παραγωγικών δυνατοτήτων της Ελλάδας. Και οι παραγωγικές δυνατότητες στην Ελλάδα είναι δύο. Επί της ουσίας είναι οι πλουτοπαραγωγικές πηγές τις οποίες έχει και το έμπειρο εργατοτεχνικό δυναμικό. Πώς θα γίνει αυτό; Μία προϋπόθεση χρειάζεται: Να γίνουν κοινωνική περιουσία τα μέσα παραγωγής που αξιοποιούν και εκμεταλλεύονται τις πλουτοπαραγωγικές πηγές. Αλλιώς, δεν υπάρχει άλλη περίπτωση. Η όποια ανάπτυξη θα υπάρξει το επόμενο χρονικό διάστημα θα είναι επιβαρυντική για το λαό. Θα βασίζεται σε τι; Σε πάμφθινους εργαζόμενους, σε αναλώσιμους εργαζόμενους, που θα τους πετάνε σαν τα σκουπίδια, όπως έκανε η «SILCLO»: «Θα σας φωνάζουμε, όποτε έχουμε παραγγελίες και μας συμφέρει να βάλουμε σε λειτουργία την παραγωγική γραμμή. Όποτε δεν έχουμε, θα σας πετάμε». Από πού και ως πού, λοιπόν, πρωταρχικό ζητούμενο είναι η ανάγκη του ομίλου αυτού για να αποκτήσει κέρδη και να έχει κέρδη περισσότερα και όχι η ανάγκη του καθενός εργάτη για να μπορεί να πηγαίνει κάθε μέρα στο σπίτι του ένα αξιοπρεπές μεροκάματο, για να μπορεί να ταϊζεται αυτό και να ταϊζει και την οικογένειά του;

Αυτό το απλό ζητούμενο είναι, λοιπόν. Πώς θα το λύσετε αυτό το πράγμα; Δεν μπορείτε να το λύσετε και δεν θέλετε να το λύσετε, γιατί η λύση είναι η ριζική ανατροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε τη σκέψη σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η ριζική ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων και της δικτατορίας που έχουν εγκαθιδρύσει και να πάρει η εργατική τάξη και τα υπόλοιπα κοινωνικά στρώματα την εξουσία στα χέρια τους. Να κοινωνικοποιηθούν τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, να οδηγηθούμε σε αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και βεβαίως στη διαγραφή του χρέους. Να, ο ρεαλιστικός δρόμος που εξυπηρετεί σήμερα τις λαϊκές ανάγκες και όχι αυτόν το δρόμο τον οποίο βαδίζετε εσείς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες καθώς και δύο εκπαιδευτικοί από το 6ο Δημοτικό Σχολείο Κορίνθου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ακόμη, η Βουλευτής Λαρίσης, κ. Βασιλική Αλεξανδρίδου ζητεί ολιγόημερη άδεια απουσίας της στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Προχωρούμε στην τοποθέτηση του Υφυπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κ. Αθανασίου Μωραΐτη.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω και εγώ από την πλευρά μου να εκφράσω τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια για τη σοβαρή και υπεύθυνη δουλειά της επιτροπής.

Πραγματικά το έργο αυτό μπορεί να φανεί χρήσιμο και ουσιαστικό, με την έννοια της χάραξης μιας νέας περιφερειακής πολιτικής για τη χώρα. Και θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι ένα στοίχημα το να βρούμε και να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε όλους αυτούς τους θεσμικούς διαύλους μεταξύ της αυτοδιοίκησης και της κεντρικής εξουσίας, ειδικά σε μια περίοδο όπως είναι η σημερινή και βλέποντας όλοι πόσο μεγάλη σημασία μπορεί να παίξει η περιφέρεια. Πρέπει να δούμε πώς θα στηρίξουμε αυτό το μεγάλο όραμα της αποκέντρωσης, για το οποίο για δεκαετίες μπορούμε να μιλάμε, να νομοθετούμε και να φέρνουμε μεγάλες αλλαγές.

Σ' αυτό το σημείο, όμως, θα μου επιτρέψετε να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η περιφέρειά μας δεν θέλει μόνο νόμους, δεν θέλει μόνο μεγάλες μεταρρυθμίσεις, θέλει αρμοδιότητες και πόρους, ώστε να μπορέσει από μόνη της να αποφασίσει το μέλλον της και σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία, αλλά και σε ό,τι έχουμε μπροστά μας.

Η στήριξη αυτή, με βάση τα δεδομένα της οικονομικής κρίσης που πλήττει τον τόπο μας, θα αποτελέσει έναν από τους βασικούς πυλώνες της ανάπτυξης της οικονομίας και της αναδιάρθρωσης της παραγωγικής βάσης, με μια αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου που είναι απαραίτητη, ώστε τα δανεικά που βίαια αφαιρέθηκαν από την πραγματική οικονομία, να μπορέσουν να αντικατασταθούν το συντομότερο δυνατό με την αύξηση της παραγωγής.

Από την πλευρά μας, ως Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, έχουμε δείξει έμπρακτα τη στήριξή μας στις περιφέρειες και το νέο θεσμό. Στηρίξαμε το θεσμό μάλιστα στην πιο δύσκολη φάση του, από τις πρώτες δοκιμασίες που είχε μπροστά του, γιατί το ομαλό πέρας του ΕΣΠΑ στις αιρετές περιφέρειες ήταν συνολικά –θα μου επιτρέψετε να πω– μία δοκιμασία για όλο το σύστημα διοίκησης.

Εγώ σήμερα από αυτό το Βήμα θέλω να πω ότι, μέσα στα όσα δυσάρεστα μπορεί να συμβαίνουν αυτό το διάστημα, το σύστημα σ' αυτήν την περίπτωση άντεξε και στάθηκε όρθιο. Θα έλεγα ότι έφερε τα πρώτα θετικά αποτελέσματα. Για μας, λοιπόν, η στήριξη στην αυτοδιοίκηση ήταν, είναι και θα παραμείνει μία συνειδητή πολιτική επιλογή. Δεν είναι μία μηχανιστική διαδικασία και σε καμία περίπτωση δεν είναι μια διεκπεραίωση η οποία θα πρέπει να ολοκληρωθεί.

Θα ήθελα να σημειώσω τρία συγκεκριμένα στοιχεία-σημεία, που δείχνουν το πώς εννοούμε αυτήν τη βασική μας πολιτική επιλογή. Πρώτον, ξεκινήσαμε μία ειλικρινή και στενή συνεργασία με όλους τους αιρετούς περιφερειάρχες από την πρώτη στιγμή της ανάληψης των νέων αρμοδιοτήτων τους σχετικά με το ΕΣΠΑ.

Εγώ ο ίδιος τους κάλεσα προσωπικά έναν-έναν και όλους μαζί, ώστε να μπορέσουμε να δούμε τις αδυναμίες, να μπορέσουμε να βάλουμε τους στόχους και να υλοποιήσουμε ένα βασικό προγραμματισμό, για να δώσουμε τη δυνατότητα στα εργαλεία που είχαν από κοινού, να προσφέρουν τις λύσεις και να απαντήσουν στα αδιέξοδα που αντιμετώπιζε η περιφέρεια.

Ήταν μια συνεργασία –θα μου επιτρέψετε να πω– πέρα από κομματικές ταμπέλες και διαχωρισμούς, γιατί πιστεύουμε ότι, σ' αυτές τις δύσκολες ώρες για την πατρίδα, αν, πραγματικά, θέλεις να υπηρετήσεις την αυτοδιοίκηση και την περιφέρεια, δεν μπορεί αυτές οι ταμπέλες να είναι εμπόδιο ή ανάχωμα για την υλοποίηση αυτών των συγκεκριμένων στόχων.

Δεύτερον, διεκδικήσαμε, πετύχαμε και ήδη σχεδιάζουμε, σε συνεργασία με τις περιφέρειες, ένα στοχευμένο πρόγραμμα ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων ύψους 500 εκατομμυ-

ρίων από κονδύλια του ΕΣΠΑ. Άκουσα με μεγάλη προσοχή αρκετούς συναδέλφους να φέρνουν αρκετά παραδείγματα, όπως ο κ. Μουσουρούλης και άλλοι συνάδελφοι, για το πώς πρέπει να γίνει ο σχεδιασμός και ποιοι πρέπει να αποφασίσουν και για το ΕΣΠΑ και για τον αναπτυξιακό νόμο και για όλα.

Σας λέω, λοιπόν, ότι σε αυτό το μεγάλο πρόγραμμα, που θέλουμε από τις αρχές του έτους να βάλουμε μπροστά, είμαστε με τις περιφέρειες σε συνεργασία από την πρώτη στιγμή. Σ' αυτές και τα περιφερειακά τους συμβούλια πέφτει ο λόγος να αποφασίσουν –η κάθε περιφέρεια ξεχωριστά– να βάλουν τους στόχους και τις αναγκαιότητες, για να μπορέσουμε να υλοποιήσουμε αυτό το τόσο σημαντικό πρόγραμμα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Τρίτον, στρέφουμε τα λιγοστά κονδύλια του περικομμένου Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων προς την αυτοδιοίκηση, μέσω της χρηματοδότησης των ΣΑΕ των περιφερειών, της αποστολής κονδυλίων για την πληρωμή επενδύσεων του αναπτυξιακού νόμου από τις ΔΙΣΑ, της χρηματοδότησης της ΣΑΤΑ και του «ΘΗΣΕΑ».

Αυτό που θέλω να πω σήμερα προς όλους εσάς είναι ότι μέσα στο Δεκέμβρη χρηματοδοτούμε την αυτοδιοίκηση με πάνω από 500 εκατομμύρια, κυρίως το «ΘΗΣΕΑ», τη ΣΑΤΑ και την έκτακτη επιχορήγηση προς τις περιφέρειες. Αυτό, βεβαίως, το κάνουμε για να μπορέσουμε να δώσουμε μια λύση σ' αυτό το μεγάλο πρόβλημα της ρευστότητας που αντιμετωπίζει σήμερα η περιφερειακή αγορά.

Θα ήθελα να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, και δύο λόγια για το ΕΣΠΑ, γιατί όλοι σας αναφερθήκατε σ' αυτό το εργαλείο το οποίο έχουμε μπροστά μας ως χώρα. Θέλω, λοιπόν, να πω κι εγώ και να προσθέσω, αν θέλετε, κάποια στοιχεία. Τους τελευταίους μήνες κάνουμε μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, με στόχο την επιτάχυνση της απορρόφησης του ΕΣΠΑ. Είναι μια προσπάθεια, που συντονίζει το Υπουργείο μας αλλά θα μου επιτρέψετε να πω ότι αφορά το έργο και άλλων Υπουργείων και, βεβαίως, των περιφερειών. Ο καθένας μπροστά σ' αυτόν τον στόχο που έχουμε έχει τη δική του ευθύνη, αυτήν που του αναλογεί μέσα στον συγκεκριμένο προγραμματισμό.

Στο Υπουργείο Ανάπτυξης, έχουμε διαμορφώσει πλέον ένα συγκεκριμένο σχέδιο δράσης, το οποίο είχε και έχει δύο συγκεκριμένους στόχους.

Ο πρώτος στόχος, είναι να αφήσουμε πίσω μας τις παθογένειες του παρελθόντος και να σπάσουμε γραφειοκρατικές δομές οι οποίες εγκλωβίζουν μέχρι σήμερα την ομαλή πορεία αυτού του εργαλείου, του ΕΣΠΑ. Αυτό το επιταχύνουμε με όλες τις αποφάσεις που πήραμε, οι οποίες απλοποιούν και αποκεντρώνουν τις διαδικασίες του ΕΣΠΑ και, βεβαίως, καταργούν όλες εκείνες τις διαδικασίες, που πραγματικά ήταν περιττές.

Εκτός απ' αυτό, πήραμε και μια ακόμη σημαντική απόφαση: να στηρίξουμε τους αδύναμους δικαιούχους με πρόσθετη τεχνική βοήθεια. Το πρόγραμμα της τεχνικής υποστήριξης, είναι της τάξεως των 13 εκατομμυρίων ευρώ. Ξεκίνησε ήδη με εκατόν δέκα δήμους και περιφερειακές ενότητες, στους οποίους δόθηκαν περίπου από 50.000 ευρώ στον καθένα.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα όμως να πω και κάτι άλλο, μιας και ακούω διάφορα για τις δυνατότητες της αυτοδιοίκησης. Εμείς σήμερα τολμάμε και αποκεντρώνουμε τη λήψη αποφάσεων στις περιφέρειες, με στόχο την επιτάχυνση.

Θα περιγράψω το τι ακριβώς συνέβαινε μέχρι σήμερα. Ακούστε προσεκτικά. Για κάθε μεταφορά πόρων, έπρεπε να υπάρξει συντονισμός από την κεντρική υπηρεσία του ΥΠΙΑΝ και τα συναρμόδια Υπουργεία, με μεγάλες καθυστερήσεις που ξεπερνούσαν σε πάρα πολλές περιπτώσεις και τον ένα χρόνο.

Τι κάνουμε εμείς σήμερα; Αποκεντρώνουμε γι' αυτόν τον λόγο, τις αρμοδιότητες στις ειδικές διαχειριστικές αρχές των περιφερειών, τους δίνουμε πρόσβαση στο κεντρικό ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα, για να έχουν συνολική εικόνα των προγραμμάτων τους και αποκτούν πλήρη αρμοδιότητα για τις ετήσιες εκθέσεις πορείας.

Όπως είπα, υποστηρίζουμε τους τελικούς δικαιούχους, για να υλοποιήσουν γρήγορα και αποτελεσματικά τα έργα τους. Βοηθάμε δεκατρείς περιφέρειες, τριακόσιους δήμους, τρεις χιλιάδες

διαχειριστικά αδύναμους δικαιούχους, εξήντα τέσσερα μεγάλα έργα, καθώς επίσης και σημαντικά τομεακά προγράμματα να κινηθούν πλέον με πιο ταχείς ρυθμούς, παρέχοντας εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό, τεχνικούς συμβούλους, για να μπορέσουν να «τρέξουν» τα προγράμματά τους.

Έχει μεγάλη σημασία επίσης, το ότι κατά τεκμήριο ενισχύουμε αδύναμες γεωγραφικά περιοχές, τις ορεινές και τις νησιωτικές περιοχές που πολλοί από σας αναφέρατε, ώστε να μπορέσουν να υλοποιήσουν άμεσα και αποτελεσματικά ωφέλιμα για τις τοπικές κοινωνίες έργα.

Έρχομαι στον δεύτερο στόχο, ο οποίος έχει να κάνει με μία τολμηρή πολιτική απόφαση που βάζει «κόκκινες γραμμές» αλλά θα έλεγα ότι θέτει και όλους προ των ευθυνών τους. Βάλαμε ένα τέλος σε μία παθογένεια, που γνωρίζετε πάρα πολύ καλά και στην οποία πολλοί από εσάς αναφερθήκατε και σήμερα. Πολύτιμοι πόροι ήταν εγκλωβισμένοι για χρόνια σε νεκρά έργα. Πήραμε, λοιπόν, τολμηρές αποφάσεις και ήδη έχουμε τα πρώτα αποτελέσματα. Μόνο κατά το τελευταίο εξάμηνο, έχουμε εντάξει χίλια οκτακόσια πενήντα δύο νέα έργα και έχουν συμβασιοποιηθεί άλλα επτακόσια εξήντα οκτώ. Μόνο σε έξι μήνες, έχουμε στηρίξει έξι χιλιάδες διακόσιες εξήντα τρεις επιχειρήσεις, με ενισχύσεις ύψους 500 εκατομμυρίων ευρώ. Και ξέρετε ότι όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, σε καμία περίπτωση δεν ήταν αυτονόητα, αν καθίσει κάποιος να δει ποια ήταν η πορεία του ΕΣΠΑ δύο χρόνια πριν.

Σήμερα, δύο έτη μετά, και παρ' όλες τις δυσκολίες της κρίσης, με όλα όσα έπρεπε να αλλάξουμε, καταφέραμε να προσεγγίσουμε τον κοινοτικό μέσο όρο και έχουμε ήδη φθάσει την απορρόφηση στο 27% και επιτρέψτε μου να πω ότι η προσπάθειά μας αυτή αναγνωρίζεται κι από τους Ευρωπαίους εταίρους μας. Αυτό σημαίνει ότι προχωράμε μπροστά με σταθερά βήματα, χωρίς κενά, χωρίς περιττούς εντυπωσιασμούς, εστιασμένοι όχι μόνο εργοκεντρικά αλλά κυρίως στο να μπορέσουμε να φέρουμε τα πρώτα απτά αποτελέσματα.

Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο. Θέλω μόνο να πω πως η δουλειά αυτής της επιτροπής, θα αποτελέσει ένα πολύ σημαντικό εργαλείο για τη δουλειά μας και στο Υπουργείο.

Και, βεβαίως, θα είναι χρήσιμη, όσον αφορά στη νέα διάρθρωση και λογική του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που ήδη σχεδιάζουμε, αλλά και όσον αφορά τη διαπραγμάτευση για την Ε' προγραμματική περίοδο των κοινοτικών πλαισίων στήριξης που αυτήν τη στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη.

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να πω κάποια πράγματα για το τι ακριβώς σχεδιάζουμε πάνω στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που είναι ένα άλλο εργαλείο, το οποίο, πράγματι, κατά καιρούς οι περιφέρειες το αξιοποίησαν και είχαμε πολύ θετικά αποτελέσματα.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, πρέπει να αλλάξει λογική. Πρέπει να γίνει το πραγματικό αναπτυξιακό εργαλείο, το οποίο θα πρέπει οι περιφέρειές μας, η αυτοδιοίκηση να έχει στα χέρια της. Έχουμε ήδη ξεκινήσει μια πολύ σοβαρή επιστημονική δουλειά, για την αναμόρφωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων –η οποία και θα περιλαμβάνει το σχεδιασμό του προγράμματος σε μακροχρόνια και όχι σε ετήσια βάση– και μια από τις πρώτες σκέψεις που συζητείται είναι η διάρκεια του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων να συμβαδίζει με τις αντίστοιχες των κοινοτικών πλαισίων στήριξης.

Πρέπει να δούμε τα κριτήρια ωριμότητας, για την ένταξη ενός έργου στο πρόγραμμα, τα κριτήρια συμπληρωματικότητας με άλλα έργα που εκτελούνται στην ίδια περιφέρεια από εθνικούς ή ευρωπαϊκούς πόρους, τα κριτήρια επιλεξιμότητας των επενδύσεων, τα κριτήρια για το ποσοστό επένδυσης των πόρων που κατευθύνονται προς την περιφέρεια στην ίδια την περιφέρεια και βεβαίως ένα σύγχρονο τρόπο παρακολούθησης ληξιπρόθεσμων και απλήρωτων οφειλών, ώστε να μπορούμε να προγραμματίζουμε πληρωμές βάσει πραγματικών αναγκών και όχι για την εξυπηρέτηση μικροπολιτικών σκοπών.

Σε αυτό το σημείο, θέλω να προσθέσω και κάτι ακόμη που το έχω πει πάρα πολλές φορές. Πρέπει εμείς εδώ, το ελληνικό Κοινοβούλιο και, βεβαίως, το Υπουργείο Ανάπτυξης, να κόψει αυτόν

το δεσμό με αυτό το πελατειακό και μικροπολιτικό κράτος που μέχρι πρότινος, στηρίχθηκε στη διαχείριση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Πιστεύω ότι αυτό κάνουμε σήμερα, αυτό ακριβώς θέλουμε να αλλάξουμε και είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι μπορεί να είναι το πραγματικό αναπτυξιακό εργαλείο σε αυτές τις δύσκολες ώρες που περνά η χώρα μας.

Τέλος, να πω δυο κουβέντες και μόνο –επειδή ακούστηκε και αυτό– για τον παλιό και το νέο αναπτυξιακό νόμο. Κατά την πενταετία 2004-2009 ο παλιός αναπτυξιακός νόμος, πλήρωσε συνολικά 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Σήμερα που μιλάμε, έχουμε ήδη ξεπεράσει αυτό το νούμερο και μόνο κατά τα τελευταία δύο έτη πληρώσαμε 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Και όταν λέω «πληρώσαμε», δεν αναφέρομαι μόνο στα χρήματα που δίνουμε εμείς κεντρικά ως Υπουργείο αλλά και στα χρήματα που μεταφέρουμε στις περιφέρειες, ώστε να καλύψουμε και αυτές τις δικές τους υποχρεώσεις.

Ήδη μέσα στο 2011, έχουμε διαθέσει 220 εκατομμύρια ευρώ στις περιφέρειες για να πληρώσουν τον αναπτυξιακό νόμο. Μέσα στο Δεκέμβριο, καλύψαμε το σύνολο των αιτημάτων που είχαμε από τις περιφερειακές υπηρεσίες, για την πληρωμή επενδυτικών σχεδίων των ΔΙΣΑ.

Έχω συναντηθεί και έχω ενημερώσει προσωπικά όλους τους περιφερειάρχες και πιστεύω ότι έτσι κλείνουμε αυτήν τη μαύρη τρύπα, την οποία είχαμε. Και, βέβαια, δημιουργήσαμε ένα νέο επενδυτικό νόμο, ο οποίος –επιτρέψτε μου να πω– είναι οδηγός για το πώς θέλουμε να είναι η σχέση μεταξύ κράτους και επενδυτή, έναν επενδυτικό νόμο, όπου πλέον τα πάντα γίνονται ηλεκτρονικά, ώστε ο επενδυτής να γνωρίζει ανά πάσα στιγμή πού βρίσκεται η υπόθεσή του.

Πριν μερικές μέρες, έκλεισε και η δεύτερη φάση του νέου επενδυτικού νόμου, όπου υποβλήθηκαν εκατόν ογδόντα πέντε νέα επενδυτικά σχέδια και ξεκίνησαμε ήδη την αξιολόγησή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξέρετε ότι το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να μπορέσει να διευκολύνει αυτό το σημαντικό έργο της επιτροπής, ακόμα και για την ενημέρωσή της από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του Υπουργείου, όποτε αυτό θεωρηθεί ότι πρέπει να γίνει και φυσικά –και πάνω απ' όλα– για να μπορέσει να αξιοποιήσει τα συμπεράσματα αυτής της πραγματικά σημαντικής δουλειάς που γίνεται.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Μωραΐτη, Υφυπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε συνάδελφε, έχω την εντύπωση –και δεν θέλω καθόλου να υποβαθμίσω τη σημασία αυτής της συνεδρίασης, αντίθετα, θέλω να τονίσω τη μεγάλη σημασία που έχει αλλά δυστυχώς το ελληνικό Κοινοβούλιο, δεν ανταποκρίνεται σε αυτήν τη σημασία– ότι κάνουμε μια συζήτηση που μοιάζει περισσότερο σαν μια προσπάθεια να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα που πολλές φορές τίθεται από λαϊκά περιοδικά σε διάφορες προσωπικότητες «τι θα θέλατε να είστε, αν δεν ήσασταν αυτός που είστε;».

Διότι δεν συζητάμε για μια έκθεση της επιτροπής που ελέγχει, πραγματικά, μια σειρά από στόχους που έχουν τεθεί, από προτάσεις που έχουν αναλυτικά καταταχθεί και από τη δυνατότητα να κρίνει η ελληνική Βουλή και να παρακολουθήσει και να παρέμβει δραστικά, στο αν υλοποιήθηκαν ή δεν υλοποιήθηκαν αλλά συζητάμε με μία αόριστη κατάρρα σε ένα φαύλο παρελθόν, αλλά γενικά περιγραφόμενο χωρίς ευθύνες, χωρίς αιτίες, χωρίς εμβάθυνση και σε ένα επίσης επιθυμητό μέλλον, το οποίο περιγράφεται τόσο από τις τοποθετήσεις των κυρίων Υπουργών, της κυρίας και του κυρίου Υπουργού, όσο και από τις βασικές εισηγητικές τοποθετήσεις.

Είναι πολύ χαρακτηριστικό, έχουμε δυο εκθέσεις, οι οποίες περιέχουν σημαντικά πράγματα και συνάδελφοι δούλεψαν για να πετύχουν αυτές τις επισημάνσεις, τις αναλύσεις, τα στοιχεία που

συγκέντρωσαν. Όμως, η μεν μία, η έκθεση που αφορά την υποεπιτροπή των Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών –αφού έχουν εμφολωθεί και περιγραφεί διάφορες προσωπικές εισηγήσεις μελών της επιτροπής στο συνολικό αυτό κείμενο– τελειώνει με έναν επίλογο που λέει: «Με βάση τα παραπάνω μπορεί η Επιτροπή Περιφερειών και η υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών σε συνεργασία με φορείς και με τους ΟΤΑ των ορεινών και νησιωτικών περιοχών, να συντάξει ένα σχέδιο δυνατοτήτων και προτάσεων, για την ανάπτυξη αυτών των περιοχών, το οποίο να παραδώσει στα αρμόδια Υπουργεία και να παρακολουθεί σε ετήσια βάση την έκβασή του».

Αυτό, ελπίζω να γίνει στο μέλλον, κυρία Γκερέκου, κυρία συνάδελφε, που είστε και Πρόεδρος της επιτροπής, ελπίζω να είναι μια φιλοδοξία για να το υλοποιήσετε και εσείς και οι άλλοι συνάδελφοι. Όμως, αυτό είναι το νόημα τέτοιου είδους επιτροπών. Τώρα το αφήνουμε πάλι σε μια παράταση στο μέλλον.

Το ελληνικό Κοινοβούλιο, έχει μια βασική αποστολή, τη νομοθετική λειτουργία και έχει και μια βασική αποστολή, τον κοινοβουλευτικό έλεγχο στην εκτελεστική εξουσία, στην Κυβέρνηση και σε μια διευρυμένη προσέγγιση αυτών των δυο βασικών λειτουργιών, συμπληρώνεται –και πολύ σωστά– από τέτοιου είδους επιτροπές, ο ρόλος της Βουλής με προσπάθεια να δημιουργηθούν και πλαίσια σχεδιασμού σε διάφορους τομείς. Παλαιότερα είχαμε μια έκθεση για τα ναρκωτικά, τη συζητήσαμε από την προηγούμενη κυβέρνηση. Έκτοτε δύο-δυόμισι χρόνια τώρα, πρώτη φορά ξαναέρχεται μια έκθεση επιτροπής, χωρίς, βέβαια, να δεσμεύει κανέναν, χωρίς να έχει την παραμικρή έστω ελπίδα ότι θα αποτελέσει μια δέσμευση για την Κυβέρνηση, ένα πλαίσιο, εν πάση περιπτώσει, το οποίο και θα ελεγχθεί η πορεία υλοποίησής του από εκεί και πέρα.

Και τελικά έτσι καταλήγει και η βασική έκθεση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών, ότι οι «εισηγήσεις επιμέρους εισηγητών Βουλευτών, έγιναν δεκτές κατά πλειοψηφία και συναπαρτίζουν την έκθεση της επιτροπής, η οποία υποβάλλεται στην Ολομέλεια της Βουλής».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν να μην παρατηρήσουμε ότι είναι μια ακόμα σαφής ένδειξη υποβάθμισης του ρόλου του Κοινοβουλίου και αναγνώρισης ότι στα κρίσιμα θέματα οι αποφάσεις λαμβάνονται αλλού, η Βουλή ούτε ελέγχει ούτε νομοθετεί, επικυρώνει αποφάσεις που λαμβάνονται αλλού. Και αυτό, όταν μιλάμε για περιφερειακή ανάπτυξη έχει τεράστια σημασία.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα. Η χώρα μας, που είναι νησιωτική χώρα –αυτό το ξέρουμε όλες και όλοι και το ξέρει όλη η ανθρωπότητα– είναι και ορεινή χώρα. Είναι η δεύτερη χώρα στην Ευρώπη σε ορεινούς όγκους. Είναι πολύ χαρακτηριστικό αυτό. Και τα δύο αυτά δεδομένα –και η νησιωτικότητα και η ορεινή διάσταση– δεν αποτελούν μόνο απλώς κάποια δεδομένα, μπορούν να αποτελέσουν συγκριτικά πλεονεκτήματα, για ένα σχεδιασμό που, πραγματικά, θα στηρίζεται στις υπαρκτές πραγματικότητες αυτής της χώρας και αυτής της κοινωνίας. Δεν υπάρχει, όμως, στην κεντρική επιλογή πουθενά αυτή η ιδιαιτερότητα και καμμία πρόνοια προς αυτήν την κατεύθυνση ούτε τώρα ούτε στο παρελθόν ούτε και σε όσα ακούσαμε.

Θα πω ένα ακόμη παράδειγμα: Η νησιωτικότητα της χώρας, δεν επιβάλλει την ανάγκη ενός δημοσίου σχεδίου ανάπτυξης των ακτοπλοϊκών μεταφορών είτε εμπορευμάτων είτε επιβατών; Μπορεί κανείς αυτήν την ιδέα να την ξεπεράσει τόσο εύκολα; Έχουμε πουθενά καμμία επεξεργασία τέτοιου τύπου; Έχουμε πουθενά καμμία άλλη απάντηση, από τους κατά καιρούς διατελέσαντες αρμόδιους Υπουργούς σχετικά με θέματα, όπως η ναυτιλία του Αιγαίου ή όλα αυτά, που να μην αναφέρονται στην περίφημη απελευθέρωση της ακτοπλοΐας επί τη βάση της ευρωπαϊκής οδηγίας κι ότι αυτό είναι το «ευαγγέλιο», στο οποίο εκκινείτο την τελευταία δεκαετία και κινείται και από εδώ και πέρα ο όποιος σχεδιασμός;

Πώς να μιλήσουμε, λοιπόν, για καινοτομίες και για ανταγωνιστικότητες ή για υποδομές και για ο,τιδήποτε άλλο, όταν σ' αυτό το βασικό ζήτημα δεν έχουμε απάντηση; Το έχουν κάνει όλα τα κράτη. Παντού καπιταλισμό έχουμε. Όμως, η ακτοπλοϊκή σύνδεση νησιωτικών περιοχών, αποτελεί τμήμα των μεταφορών -

είναι οι θαλάσσιες μεταφορές- και στηρίζεται σε σαφή παρέμβαση του κράτους, που έχει όχι μόνο τη γενική εποπτεία και το γενικό έλεγχο αλλά και την έντονη παρεμβατικότητα. Κι αλλού η ακτοπλοία υπάγεται απόλυτα στο δημόσιο χώρο αλλού έχουμε μεικτά συστήματα. Εδώ έχουμε την απόλυτη ιδιωτικοποίηση των ακτοπολικών μεταφορών.

Για ποια νησιωτικότητα και νησιωτική πολιτική μιλάμε; Γιατί, άλλωστε, εκκρεμεί επί σειρά ετών και πάει από χρόνο σε χρόνο, η περίφημη συζήτηση για το μεταφορικό ισοδύναμο και δεν υπάρχει η ελάχιστη προσέγγιση προς αυτήν την κατεύθυνση; Για ποιες υποδομές θα μιλήσουμε, αν δεν μιλήσουμε για τις θαλάσσιες μεταφορές, αν θέλουμε να προσεγγίσουμε τη νησιωτικότητα και την περιφερειακή ανάπτυξη των νησιωτικών περιοχών; Ανάλογα ζητήματα τέτοιου τύπου και τέτοιου χαρακτήρα, ισχύουν και για τις ορεινές περιοχές.

Από αυτήν την άποψη, μία είναι η μαγική λέξη που κρύβεται πίσω από τις επιλογές που διαρκώς έρχονται και ξαναέρχονται στο προσκήνιο, η κερδοφορία. Μα, δεν είναι ανάπτυξη η κερδοφορία. Άλλα πράγματα είναι η ανάπτυξη.

Στην εποχή, λοιπόν, του άκρατου νεοφιλελευθερισμού δεν υπάρχουν πολιτικοί σχεδιασμοί με βάση τις ανάγκες και των περιφερειών και των κοινωνιών και των ανθρώπων. Υπάρχουν σχεδιασμοί, που είναι της κακιάς ώρας, υποταγμένοι, δηλαδή, στην επιρροή που ασκούν τα μεγάλα επιχειρηματικά συγκροτήματα και συμφέροντα, σχεδιασμοί, για την ενίσχυση της κερδοφορίας της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Ευχαριστώ πολύ! Αυτό είναι ανάπτυξη; Αυτό είναι βάση για να συζητήσει ένα Κοινοβούλιο, τον επίσημο κρατικό σχεδιασμό μιας χώρας σαν τη χώρα μας και, μάλιστα, σε συνθήκες της κρίσης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση αυτή γίνεται, ενώ έχουμε για την περίοδο 2010-2012 πρόβλεψη μείωσης του ΑΕΠ της τάξης του 12%. Έχουμε ζητήματα που αφορούν την επιβίωση των ανθρώπων και των κοινωνιών και, μάλιστα, απομακρυσμένων κοινωνιών είτε νησιωτικών είτε ορεινών.

Αντί η περίφημη προσέγγιση του κράτους έκτακτης ανάγκης να στηρίζεται σ' αυτούς τους σχεδιασμούς, έχουμε διάφορες εξαγγελίες για το πελατειακό κράτος. Τώρα το ανακαλύψαμε! Βεβαίως, το πελατειακό κράτος έχει επιδράσει και στα ζητήματα της περιφερειακής ανάπτυξης με τον πιο αρνητικό τρόπο και το ξέρουμε πολύ καλά! Όμως, τι είναι το πελατειακό κράτος; Είναι και τα βολέματα των κομματάρχων και των διάφορων παραγόντων, που συγκροτούν την κομματική επιρροή σε όλη την Ελλάδα, είναι και το πόσα πανεπιστήμια φτιάχνουμε, με ποια κριτήρια και πώς τα σπέρνουμε παντού, σαν να είναι κάθε νησί του Αιγαίου και ένα πανεπιστήμιο, είναι και πολλά άλλα πράγματα, που αφορούν υποδομές σε κρίσιμους και νεοραλγικούς τομείς! Είναι, επίσης, το με ποια κριτήρια φτιάχνεται ένα νοσοκομείο ή τα πολλαπλά κέντρα υγείας, η πρωτοβάθμια περίθαλψη και όλα αυτά.

Όμως, πελατειακό κράτος είναι και το κράτος της «FERROSTAAL» και της «SIEMENS»! Εκεί δεν έχουμε αυτό που θα διορθώσουμε καταργώντας δήθεν την εκλογική πελατεία! Έχουμε τεράστιες εξαρτήσεις του ελληνικού καπιταλισμού και του πολιτικού συστήματος, από τεράστια ευρωπαϊκά και παγκόσμια συμφέροντα και, μάλιστα, κάτω από το τραπέζι και με τους χειρότερους όρους! Πώς θα ανάπτυξουμε και θα κάνουμε σχεδιασμό ανάπτυξης της ναυπηγικής βιομηχανίας, με τη «SIEMENS» και με τη «FERROSTAAL»;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι ακριβώς εννοούμε σ' αυτήν την περίπτωση με τον όρο «πελατειακό κράτος»; Μήπως δεν είναι αναπαραγωγή αυτού του πελατειακού κράτους όλα αυτά τα κίνητρα για τις επενδύσεις ή για τις περίφημες ειδικές οικονομικές ζώνες, που τώρα προβάλλεται σαν η πανάκεια και η λύση του προβλήματος, με τη φθηνή εργασία και με την εκποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών με τις διαδικασίες «fast track» και χωρίς κανέναν περιβαλλοντικό και κοινωνικό έλεγχο; Αυτό δεν είναι πελατειακό κράτος; Απλώς, σ' αυτήν την περίπτωση, οι πελάτες είναι ισχυροί, μεγάλοι και τρανοί και λάμπουν! Δεν είναι κάποιοι κομματάρχες εδώ ή εκεί!

Αυτές οι συζητήσεις, λοιπόν, δεν μπορούν να γίνονται ερήμην

της πραγματικότητας που ζει ο ελληνικός λαός και η χώρα μας! Δεν μπορούν να γίνονται, κυρίως, ερήμην της συζήτησης, αναφορικά με τη διανομή του παραγόμενου πλούτου. Δεν μπορεί να υπάρχει συζήτηση για ανάπτυξη, χωρίς ταυτόχρονη και ενσωματωμένη σ' αυτήν συζήτηση, για ισοκατανομή του πλούτου, κοινωνική δικαιοσύνη, ισχυρό κράτος πρόνοιας και ενίσχυση των εισοδημάτων των εργαζομένων, των μισθωτών, των συνταξιούχων που είναι οι παραγωγικές δυνάμεις της χώρας!

Εσείς μιλάτε για παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, για ένα, δύο, τρεις, πέντε, δέκα επιχειρηματίες! Εμείς δεν μιλάμε γι' αυτό. Εμείς θεωρούμε τους εργαζόμενους είτε του δημόσιου είτε του ιδιωτικού τομέα, ως τον ακρογωνιαίο λίθο της παραγωγικής δραστηριότητας της χώρας. Πάνω σ' αυτό, χρειάζεται η επένδυση. Πάνω σ' αυτό, χρειάζεται ο σχεδιασμός! Και ενώ επιφυλάσσεται ένα παρόν άθλιο και ένα μέλλον ακόμα πιο ζοφερό, μιλάμε για ανάπτυξη, σε βάρος όλων αυτών!

Αυτό δεν είναι ανάπτυξη. Είναι τερατώδης κερδοφορία, η οποία σε καμμία περίπτωση δεν έχει να κάνει με μία συζήτηση για την ανάπτυξη και πολύ περισσότερο εκεί που πολλαπλασιάζονται οι ταξικές και πραγματικές ανισότητες και αδικίες, δηλαδή όταν αναφερόμαστε στην ορεινή και νησιωτική περιφέρεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μ' αυτές τις σκέψεις, θέλω να σας πω ότι αυτή η συζήτηση είναι πολύ πίσω από τις πραγματικές ανάγκες. Ας μην υποκρινόμαστε ως ελληνική Βουλή! Και αυτό δεν είναι ευθύνη της επιτροπής και των συναδέλφων που τη συναποτελούν. Παρά το γεγονός ότι ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής, σηματοδότησε με την παρουσία του τη σημασία αυτής της συζήτησης παριστάμενος εδώ και κηρύσσοντας την έναρξη της συνεδρίασης, εν τούτοις η πραγματικότητα, διαψεύδει αυτήν την πρόθεση. Η ενέργεια του κυρίου Προέδρου, έχει μείνει μόνο στο συμβολισμό και σε τίποτα δεν ανταποκρίνεται σ' αυτό που λέμε «νέος σχεδιασμός για την ελληνική κοινωνία και για τη χώρα μας».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Θεόδωρο Δρίτσα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίσθησας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένα μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 1ο Γυμνάσιο Αιγίου 1ο Τμήμα.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος.

Κύριε Χρυσανθακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η προσέγγιση του ζητήματος από την έκθεση της επιτροπής έχει μία θετική συμβολή, όχι όμως μία επάρκεια, που θα απαιτείτο στις στιγμές τις οποίες διανύουμε.

Πρώτα απ' όλα η προσέγγιση, γίνεται δίχως να υπάρχει ενοποιημένη στόχευση για την ανάπτυξη. Η αρχική φιλοσοφική προσέγγιση της αναπτυξιακής λογικής θεωρεί ότι όλα πηγαινούν γραμμικά προς τα εμπρός, ότι υπάρχει μία διαρκής πρόοδος, ότι υπάρχει μία εξέλιξη, αν κι εμείς, τελικά, φιλοσοφικά θα έπρεπε να έχουμε προσεγγίσει τα ζητήματα και ως προς την ανέλιξη και προς τις άλλες κινήσεις τις οποίες έχει η ζωή, η φύση και η πραγματικότητα και η κοινωνία.

Δεν είναι γραμμικά τα πράγματα σε μία αλληλουχία που το ένα διαδέχεται το άλλο, σαν μία διαρκή πρόοδο. Έχουμε και πισωγυρίσματα, έχουμε και προβλήματα, έχουμε και πτώσεις. Δεν έχουμε μόνο άνοδο. Η ανάπτυξη, δεν είναι μέγεθος το οποίο έχει μόνο χωρητικά στοιχεία. Έχει ποιοτικά στοιχεία.

Εμείς, στη δυτική Ελλάδα, υποφέρουμε από την έλλειψη του δρόμου που θα συνέδεε την Ολυμπία Οδό με την Αθήνα, όπως το ίδιο πρόβλημα υπάρχει και με την Ιονία Οδό. Έχω χαρακτηρίσει αυτούς τους δύο δρόμους, την Ολυμπία Οδό ως «μακαρία»

και την Ιονία Οδό ως «αιωνία», ακριβώς ένα χρόνο πριν, όταν συζητούσαμε για την εκλογή των περιφερειακών.

Για να δούμε όμως πώς λύνονται αυτά τα ζητήματα, θα πρέπει να δούμε αν η δομή που στήνεται από το κράτος μας, είναι σωστή.

Κατ' αρχάς δεν συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να έχουμε ένα έθνος-κράτος. Μερικοί θεωρούν ότι πρέπει να έχουμε απλώς ένα κράτος πολιτών. Δεν συμφωνούν ότι πρέπει να έχουμε μία κυρίαρχη αντίληψη για τη ζωή, τα έθιμα και τη ήθη μας. Κάποιοι θέλουν έναν πολυπολιτισμό, όπου η εκάστοτε εισβάλλουσα μειονότητα αποκτά όχι απλά δικαιώματα, αλλά επιβάλλει τα δικά της ήθη και έθιμα. Δεν προσαρμόζεται όπως τα βρήκε, αλλά όπως τα ήξερε. Αυτό είναι ενάντια στην αρχή της φιλοξενίας.

Πρέπει να δούμε επίσης, πώς αυτή η δομή, όπως στήνεται, έχει προοπτική για να δώσει ζωή σ' αυτόν τον ελλαδικό χώρο. Μερικοί αντιλαμβάνονται την έννοια της λέξης χώρος ως κάτι εντροπιαστικό, αλλά ο χώρος είναι ο τρόπος, ο τρόπος είναι ο πολιτισμός. Ο χώρος έχει δομή κι έχει φυσική δομή και ανθρώπινη δομή. Όταν στήνονται πόλεις έξω από το Ιπποδάμειο σύστημα, χωρίς πρότυπα, σαφώς καταστρέφεται και η ανθρώπινη σκέψη, δημιουργείται μία σύγχυση, δεν έχει αγορά, δεν έχει επαφή, δεν έχει επικοινωνία, δεν έχει πλατεία συνάντησης ουσιαστική και εκφεύγουν όλα.

Βέβαια, όταν δεν υπάρχουν αυτές οι δομές, δεν αναδεικνύονται και οι προσωπικότητες. Γι' αυτό και η πρώτη δομή η οποία έχει βλάβει τη σύγχρονη πολιτική πραγματικότητα είναι ακριβώς η στρεβλή δομή ανάπτυξης των πόλεων μας και των χωροταξικών μας δεδομένων.

Αλλά για να κάνεις σωστές επιλογές πρέπει να έχεις ελληνική γραμματεία, φιλοσοφικό στοχασμό και να έχεις αφετηρίες. Αν πας να τα κάνεις όλα αυτά με τις ανάγκες της αγοράς, τότε είσαι μία περιφερειακή χώρα, συμπληρωματική του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, με άνιση κατανομή εργασίας, άνιση κατανομή καταναλωτικών δεδομένων και προτύπων και στη συνέχεια, σίγουρο είναι ότι ως εξάρτημα θα χρησιμοποιηθείς και πιθανότατα να πεταχτείς και δίχως ανταλλακτικό στην περιήγηση. Διότι η καταστροφή ενός έθνους-κράτους δεν έχει επαναφορά στην αρχική της φάση.

Εμείς επιβιώσαμε σαν ελληνισμός μέσα από μία συνείδηση γλώσσας και θρησκείας, διατηρώντας όμως μία αγάπη, νοσταλγία προς το χαμένο παρελθόν και τη δόξα, αλλά και μία ελπίδα ότι θα την αναβιώσουμε και θα την αναγεννήσουμε.

Όταν δεν υπάρχουν αυτά και δεν διαποτίζουν αυτούς που θέλουν να ηγηθούν του πολιτικού μας δυναμικού, της χώρας και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να είναι αρεστοί στα διεθνή κέντρα παραγωγής και πειθαρχίας και συμμόρφωσης, τότε δεν κάνουν τίποτα θετικό για εμάς. Το μόνο που κάνουν είναι να είναι πολιτικοί μεταπράτες και να οδηγούν τη χώρα σε μία διαρκή κατάρρευση, μέχρι την πτώση και του δικού τους ρόλου. Γιατί περσιεύουν, είναι περιττοί, είναι περιπτώματα αυτού του παγκόσμιου συστήματος, από τη στιγμή που δεν έχουν ενδογενή δυναμική να αναπτυχθεί ο τόπος μας.

Έτσι, λοιπόν, όταν οι περιφέρειες στήνονται στη λογική του τοπικού κυβερνήτη, όπως έλεγε και ο πρώην Πρωθυπουργός, αυτό δεν είναι τιμητικό, γιατί πάντα φέρνει ένα μοντέλο από το παρόν του τοπικού κυβερνήτη, ο οποίος θα συγκροτήσει με τους υπόλοιπους τοπικούς κυβερνήτες σε εθνικές πλέον συνειδήσεις, με βάση τη γεωγραφική θέση. Τραγωδία, όλεθρος, γιατί θα συγκρούονται οι περιφέρειες μεταξύ τους. Οι περιφέρειες είναι αρμονικές ενότητες, δεν είναι τεχνάσματα εκλογικά, δηλαδή φτιάξαμε την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας γιατί θα έπρεπε το ΠΑΣΟΚ να βγάλει πέντε έδρες παραπάνω με το εκλογικό σύστημα. Θα έπρεπε η Πελοπόννησος να είναι μία, η Ήπειρος μία, να αντιληφθούμε την έννοια της περιφερειακής συγκρότησης.

Όταν, λοιπόν, στήνονται οι περιφερειακές ενότητες στη λογική ότι θα είναι πολυπολιτισμικά υπόκεντρα ενός κράτους απάτριδου, τότε πράγματι, οι περιφέρειες αυτές είναι έτοιμες να αυτονομηθούν κάποια στιγμή και να υπαχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η στρατηγική αυτών που θα ήθελαν τη χώρα μας Βαβυλωνία είναι γνωστή. Μάχονται πάρα πολλοί γι' αυτό. Άλλοι μά-

χονται στη μορφή κι άλλοι στο περιεχόμενο και μάχονται συστηματικά και τα έχουν καταφέρει μέχρι σήμερα.

Τα αναχώματα που έχουμε θέσει, όσοι από μας αντιστεκόμαστε, δεν επαρκούν να αποτρέψουν αυτού του είδους την καταστροφή, παρά μόνο μέσα από μία αφύπνιση ενοποίησης της εθνικής συνείδησης. Γιατί όταν βάζονται κάποιοι, ότι οι Κρήτες δεν είναι Έλληνες για παράδειγμα –γίνεται ολόκληρη προπαγάνδα, βιβλία κ.λπ.– όταν επιτίθενται στην προϊστορία μας, αφού δεν μπόρεσαν να μας νικήσουν στην ιστορία με την παραχάραξη, αφού δεν μπόρεσαν να μας αντιμετωπίσουν στην ιστορική μας συνείδηση και την αλληλουχία της διαδρομής μας, τα βάλανε και με την προϊστορία μας, να αμφισβητήσουν αυτές τις ρίζες της πολιτισμικής μας πραγματικότητας.

Ταυτόχρονα, για να επιβιώσει αυτός ο ευρύτερος χώρος, πρέπει να έχει συγκεκριμένες στοχεύσεις. Σήμερα βάλλεται στην οικονομία. Ποιο είναι το αντίδοτο στην οικονομία; Υπάρχει ελλαδικός τοπικισμός, πατριωτισμός καταναλωτικός; Καλλιεργείται αυτό από τους πολιτικούς φορείς που θέλουν να διαχειρίζονται τα πράγματα του τόπου; Από ελάχιστους από εμάς. Ο πολιτικός μας χώρος επιμένει και ελάχιστοι άλλοι δίνουν σημασία. Ζούμε κοσμοπολίτικα, θέλουν να καταναλώνουν ευρωπαϊκά, χωρίς να παράγουν τίποτα απ' αυτά, με τα τεράστια ελλείμματα των ισοζυγίων και με τις καταστροφές που συνεπάγεται αυτό και στο εμπορικό ισοζύγιο, αλλά και στον παραγωγικό τομέα. Δεν αφυπνίζεται το έθνος για να επιβιώσει, ακριβώς γιατί έχετε κι εσείς τα πολιτικά όργανα που συμμετέχετε λάθος προσέγγιση του ζητήματος. Δεν παραγγέλλετε ελληνικά, για να παραχθούν ελληνικά.

Κι επειδή κάποιοι μιλάνε για ταξικές διαιρέσεις, πρέπει να παραδεχτούμε ότι το κινεζικό προλεταριάτο διέλυσε εντελώς την παγκοσμιότητα των πραγμάτων και τους εργαζόμενους στις άλλες χώρες που είχαν και εισοδήματα και αμοιβές και παραγωγή, γιατί τους εκτόπισε μέσα από τη φτηνή εργατική του δύναμη. Και αφού ο καπιταλισμός είναι μία ανοιχτή υπόθεση αγοράς, εμείς θα πρέπει να υποστούμε αδιαμαρτύρητα αυτές τις συνέπειες και προσέξτε, αμείβοντας εμάς με τον τρόπο μας στο επταπλάσιο και οκταπλάσιο πλέον του Γερμανούς εργάτες, τους μόνους προνομιούχους οι οποίοι μπορούν να πουλάνε ακριβά, όσο εμείς υπάρχουμε; Γιατί μόλις εμείς πάψουμε να υπάρχουμε κι αυτοί θα καταρρεύσουν.

Πώς θα αντιμετωπιστούν, λοιπόν, αυτά τα ζητήματα; Έχουμε εφεδρείες για να αντισταθούμε; Πρώτα απ' όλα, θέλει πνευματικές, διανοητικές και πολιτικές εφεδρείες να λειτουργήσουν. Η παραγωγή πολιτικής σκέψης την οποία έχει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός είναι μία συμβολή σε αυτήν την προσπάθεια. Τι κάνουμε εμείς για να συμβάλουμε στις εξελίξεις; Βάλαμε πρώτοι το θέμα των ενεργειακών πόρων, πρώτοι το θέμα των υδρογονανθράκων, του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, πρώτοι το ζήτημα αξιοποίησης του ορυκτού μας πλούτου, όχι απλά εκποίησης. Βάλαμε συγκεκριμένο θέμα, το οποίο από μόνο του φτάνει να δώσει την απάντηση, πρόσκαιρα, όμως. Δηλαδή, θα σβήσουμε το χρέος μας τελείως, θα έχουμε και πλεονάσματα, θα έχουμε και ανάπτυξη για λίγο, αλλά μετά θα τελειώσουν αυτά. Και τι θα κάνουμε μετά; Πώς θα έχουμε αειφορία; Πώς θα έχουμε ανάπτυξη με διαφορετικούς όρους;

Θα δούμε όλη τη δομή αυτού που στήνεται. Έχουμε σήμερα μια περιφερειακή συγκρότηση, η οποία στο περιεχόμενό της έχει τεράστιες δυσλειτουργίες και δυσαρμονίες. Πρώτα απ' όλα, έχει πολλούς αξιωματούχους. Όπως έχουμε το μεγαλύτερο στρατό σε αξιωματικούς -κοντεύουμε να φτάσουμε τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής σε αριθμό αξιωματικών– έτσι έχουμε και αξιωματούχους στην αυτοδιοίκηση. Βλέπεις δήμους με νέους αντιδημάρχους, δημαρχιακές επιτροπές, οργανισμούς. Χάος.

Πρέπει να πάρετε δραστικές αποφάσεις τώρα, να μαζέψουμε λιγάκι αυτό το «παραγοντικό» το παλιό, γιατί είναι και κακή η νοοτροπία μέσα σ' όλα αυτά. Προσλαμβάνονται και σύμβουλοι και αρχίζει όλη αυτή η ανταλλαγή σχέσεων. Αν καταδικάζουν μερικοί το παλιό πελατειακό σύστημα, το νεοπελατειακό σύστημα, το οποίο είναι μία σύγχρονη γραφειοκρατία, δεν θα το καταδικάσουμε; Δηλαδή κάτω οι παλαιοκομματικοί, ζήτω οι νεοκομματικοί; «Εξω όλοι οι στενοκομματικοί» πρέπει να απαντήσουμε, να

λειτουργήσουμε με τις υγιείς δυνάμεις της κοινωνίας, να σπάσουμε τα κυκλώματα, να διαλύσουμε τις συντεχνίες, να αντιμετωπίσουμε το κακό παρελθόν, να διαλύσουμε τους μηχανισμούς εξουσίας, να αποσυντεθούν όλα αυτά. Η σήψη τους φαίνεται με την πτώση των ποσοστών των πρώην μεγάλων κομμάτων, αλλά δεν αναδύεται από μόνο του κάτι θετικό, γιατί η άλλη μεριά, η οποία έχει φτιάξει «κάδους αποδοχής» δυσαρρεσκειών είναι απλά στείρας άρνησης, δίχως αντιπρόταση και δεν έχουν εθνοκεντρική προσέγγιση. Αυτό είναι το χειρότερο γι' αυτούς. Έχουν διενιστική προσέγγιση –λένε- αλλά δίχως έθνος. Αυτή είναι και η σχιζοφρένιά τους, γιατί για να έχεις μία ομαλή σχέση με τους γειτονικούς ή τους άλλους λαούς και να υπάρχει πανελλαδική, διεθνική επικοινωνία με βάση ιστιμία, αρχές και αξίες, πρέπει να έχεις υπόσταση, την οποία δεν αναγνωρίζουν.

Δυστυχώς, το περιεργό στην Ελλάδα είναι ότι τα λεγόμενα αριστερά κόμματα έχουν ως πρότυπό τους τα παρακμιακά μοντέλα του δυτικού κόσμου στα ναρκωτικά, στην «αποθηρσκευτοποίηση», στην πλήρη ανεξιθροσκία, στην κοινωνική παράκρουση ότι όλα αυτοπροσδιορίζονται αρκεί να περνάμε καλά, γιατί καταρχήν εκφράζουν τη μεσαία τάξη, αλλά σήμερα, επειδή και αυτή ζορίζεται λίγο, άρχισε να φωνάζει. Θα τους απαντήσω με την αριστερή αναφορά. Όπως λέει και ο Μαρξ, τα αριστερά κόμματα ηγούνται συνήθως δυσαρρεστημένων κομμάτων της αστικής τάξης και αυτή είναι η πραγματικότητα της ελληνικής μας αριστεράς, στην οποία συμπεριλαμβάναμε και το ΠΑΣΟΚ, μόνο που στο ΠΑΣΟΚ ήταν ευτυχισμένα για ένα διάστημα.

Σ' ό,τι έχουμε να κάνουμε με το τώρα και το πώς θα προχωρήσουμε, εμείς θέλουμε να υπάρξει ένας πραγματικός βηματισμός, για να βγούμε από τα σημερινά αδιέξοδα, όπως καταγράφεται. Χρειάζεται επαναδιάρθρωση της δομής και στις περιφέρειες και στους δήμους. Χρειάζεται ασφυκτικός λαϊκός κοινωνικός έλεγχος. Τα μέσα ενημέρωσης, τα οποία είναι μέρος του παραρτήματος έχουν μέγιστη αναπτυξιακή συμβολή. Ακόμα και αν εκβιάζουν για τα συμφέροντά τους, αποκαλύπτουν και είναι πολύ σοβαρό να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Το μόνο κακό είναι ότι τα κεντρικά μέσα ενημέρωσης, επειδή έχουν πτωχεύσει τα αφεντικά τους, εκβιάζουν μόνο για να πάρουν δάνεια και δεν αποκαλύπτουν τα μεγάλα προβλήματα, για να μπορέσει να υπάρξει διόρθωση του θέματος, μιας και οι ίδιοι είναι αυτορρογίοι από ηθικής άποψης στη διάβρωση του πολιτικού δυναμικού. Σ'τα περιφερειακά όμως έχουν μεγαλύτερη αυτονομία και αυτό είναι πάρα πολύ χρήσιμο, μιας και η ελπίδα για να ζήσει η χώρα μας είναι η περιφερειακή ανάπτυξη.

Θα ήθελα κι εγώ, λοιπόν, να επισημάνω ότι «στραγγαλίζονται» τα περιφερειακά μέσα μ' αυτούς τους φόρους που μπαίνουν, που δεν μπορούν να τους δώσουν, γιατί πλέον σταμάτησε και η διαφήμιση. Με τη στάση του εμπορίου σταματά και η λειτουργία των μέσων ενημέρωσης και κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Δεν υπάρχει κάτι χειρότερο από το να φιμωθούν όλα αυτά τα περιφερειακά μέσα μικρής ισχύος και εμβέλειας, που είναι καθαριστικά όμως για την επιβίωση της αναπτυξιακής πορείας. Ποιος θα μας κοινολογήσει τη γνώμη του ενός και του άλλου; Ποιος θα παρακινήσει, ποιος θα ενεργοποιήσει, ποιος θα διεκδικήσει, ποιος θα εξομαλύνει, έστω και με τις δυσαρμονίες, που μέχρι τώρα υπήρχαν; Τώρα όμως που είναι πιο ελεύθερα τα πράγματα, θα παρακαλούσαμε η Κυβέρνηση να το επανεξετάσει αυτό. Είναι μία δική μας θέση αυτή, στην οποία έχουμε επιμεινεί και με ερωτήσεις και με προτάσεις.

Επιμένουμε στον κινηματικό χαρακτήρα επιβίωσης του ελληνισμού, να είναι κινηματικός από τη βάση. Αυτό σημαίνει ότι αντί για στείρες λιτανείες, χρειαζόμαστε δημιουργικές πρωτοβουλίες. Αντί για πολιτικές οι οποίες το μόνο που κάνουν είναι να καταγράφουν την άρνηση και το μηδενισμό, χρειαζόμαστε την υλοποίηση πολιτικών, οι οποίες έχουν να κάνουν με θετικές πρωτοβουλίες. Σ' αυτά τα πλαίσια όλα τα άλλα θέματα, οι αναπτυξιακοί νόμοι, το ΕΣΠΑ, οι πηγές χρηματοδότησης, είναι επικουρικά.

Εν αρχή όμως εμείς ευχόμαστε καλή αποσύνθεση στο σάπιο πολιτικό δυναμικό, γρήγορη εξυγίανση διαμέσου της ψήφου του ελληνικού λαού και σίγουρα εθνικό κέντρο του ελληνισμού στη μέση για να ανασυνθέσει τις εξελίξεις.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρο Χρυσανθακόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην αίθουσα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 1ο Γυμνάσιο Αιγίου (2ο Τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωρούμε στον κατάλογο των ομιλητών με τον κ. Γεώργιο Αρβανιτίδη, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Αρβανιτίδη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την έκθεση της Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών. Προέρχομαι από την περιφέρεια και υπηρετώ επί είκοσι περίπου χρόνια ως δημοτικός σύμβουλος και ως δήμαρχος αρχικά στο Δήμο Σίνδου, στην συνέχεια στο Δήμο Εχεδώρου, το χώρο αυτό, την περιφέρεια. Γνωρίζω, λοιπόν, πολύ καλά την τοπική αυτοδιοίκηση και πιστεύω στη δύναμη της περιφέρειας.

Η Πρόεδρος της Επιτροπής, κ. Γκερέκου, ανέπτυξε με πολύ ολοκληρωμένο τρόπο το έργο και τα συμπεράσματα της Επιτροπής. Για το λόγο αυτό και επειδή δε θέλω να υποπέσω σε παραλείψεις θα επιχειρήσω να διατυπώσω τις σκέψεις μου εστιάζοντας σε δυο-τρία επιμέρους θέματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αθηνοκεντρικό μοντέλο διοίκησης που αναπτύχθηκε κατά τις προηγούμενες δεκαετίες δημιουργήσε βαθιές ανισότητες ανάμεσα στο κέντρο και την περιφέρεια, δημιούργησε εξάρτηση από την Αθήνα, οδήγησε σε κατασπατάληση πόρων, κατέπνιξε το τοπικό πλεονέκτημα, που είναι και η δύναμη της περιφέρειας, έδωσε το ανθρώπινο δυναμικό κάνοντας αυτή την πόλη τέρας. Οδήγησε εν τέλει στην περιθωριοποίηση και στην ερημοποίηση της περιφέρειας.

Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ο οποίος ήρθε να θεραπεύσει αυτή την παθολογία αποτέλεσε το μεγαλύτερο μεταρρυθμιστικό εγχείρημα των τελευταίων ετών, χωρίς το οποίο κινδύνευε πλέον η ίδια η βιωσιμότητα της περιφέρειας. Πρόκειται για μια βαθιά αλλαγή στη διοικητική δομή της χώρας με ένα ξεκάθαρο στόχο: την ουσιαστική αποκέντρωση και τη μεταβίβαση σημαντικών αρμοδιοτήτων στις περιφέρειες, που έχουν πλέον τη δυνατότητα να σχεδιάζουν, να προγραμματίζουν και να υλοποιούν πολιτικές.

Βεβαίως, ως μεταρρύθμιση αυτού του μεγέθους, ήταν εύλογο να παρουσιάσει και προβλήματα. Και είναι γεγονός ότι υπάρχουν λειτουργικά προβλήματα, όπως διατυπώθηκε και από τις συνεδριάσεις της επιτροπής. Για εμένα προσωπικά όμως, το πρόβλημα δεν είναι αυτό. Ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι μια αέναη διαδικασία, ένας ζωντανός οργανισμός, που θα εξελίσσεται όσο θα ενισχύεται και η περιφέρεια. Το ζήτημα είναι να καθιερωθούν θεσμοθετημένες διαδικασίες, που να μπορούν αποτελεσματικά και γρήγορα να εντοπίζουν προβλήματα, να παρεμβαίνουν και να τα διορθώνουν.

Επιπλέον, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δυστυχώς ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» εφαρμόστηκε σε μια εποχή πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης. Οι μεταβιβαζόμενες αρμοδιότητες, λοιπόν, που θα συνοδεύονταν από τους απαραίτητους πόρους προσέκρουαν στην οικονομική στενότητα, γεγονός που προκαλεί πρόσθετα προβλήματα. Από την άλλη όμως δόθηκε μια νέα δυνατότητα, η οποία σε κάποιο έστω βαθμό μπορεί να λειτουργήσει αντισταθμιστικά. Από την 1η Ιουλίου έγινε μεταβίβαση όλων των αρμοδιοτήτων του ΕΣΠΑ στην περιφέρεια για την καλύτερη, την πιο στοχευμένη απορρόφηση των κονδυλίων και κατ' επέκταση την ανάδειξη του τοπικού πλεονεκτήματος.

Θέλω να σταθώ λίγο στο σημείο αυτό στο τοπικό πλεονέκτημα. Είναι ένα θέμα που τέθηκε από συναδέλφους Βουλευτές και εκπροσώπους των περιφερειών κατά την ειδική συζήτηση που έγινε για την περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας. Είναι ένα ζήτημα που και εγώ προσωπικά θεωρώ ως τον ακρογωνιαίο λίθο του σχεδιασμού της περιφερειακής ανάπτυξης.

Θα επιχειρήσω να εξηγήσω την σημασία της ανάδειξης του τοπικού πλεονεκτήματος μέσα από το παράδειγμα της περιφέρειάς μου. Η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας αποτελεί τη μεγαλύτερη σε έκταση και δεύτερη σε πληθυσμό περιφέρεια της Ελλάδας με πλούσιους φυσικούς, εδαφικούς και υδάτινους πόρους. Είναι δεύτερη στη γεωργική παραγωγή πανελλαδικά μετά τη Θεσσαλία. Έχει σημαντική κτηνοτροφική δραστηριότητα και πλούσια αλιευτικά κοιτάσματα, καθώς και στρατηγική γεωπολιτική θέση. Παρ' όλα αυτά, διαθέτει ένα από τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας το οποίο ανήλθε στο 17,5% το πρώτο τρίμηνο του 2011, όταν αντίστοιχα ο μέσος όρος στην υπόλοιπη χώρα ήταν 15,9%. Συνεχίζει να παρουσιάζει αναπτυξιακή υστέρηση, σημαντικές ενδοπεριφερειακές ανισότητες, ανισόρροπη τουριστική ανάπτυξη και ακόμα οικολογικά και περιβαλλοντικά προβλήματα, όπως το δέλτα των ποταμών Γαλλικού και Αξιού, συνολικά ο κόλπος του Θερμαϊκού, η λίμνη Κορώνεια που η περίπτωση της οδήγησε πριν από λίγους μήνες στην παραπομπή της Ελλάδας για μια ακόμα φορά στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Για λόγους οικονομίας του χρόνου θα αναφερθώ μόνο σε τρία τοπικά πλεονεκτήματα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, που θα μπορούσαν να αλλάξουν το τοπίο αυτό. Στην πραγματικότητα τα τοπικά πλεονεκτήματά της είναι πολύ περισσότερα, βέβαια.

Πλεονέκτημα πρώτο: Η γεωργική παραγωγή. Η εκμετάλλευση του μεγάλου κεφαλαίου της κεντρικής Μακεδονίας, δηλαδή της αγροτιάς, με τη μορφή, όμως, μιας νέας, έξυπνης αγροτικής ανάπτυξης, που θα στηρίζεται στην έρευνα, στην καινοτομία, στις νέες τεχνολογίες, στις εναλλακτικές καλλιέργειες και στη διαρκή εκπαίδευση των αγροτών, με την παράλληλη ορθολογική διαχείριση του υδάτινου πλούτου και τη δημιουργία αρδευτικών δικτύων, θα μπορούσε να καταστήσει την περιοχή στον ποιοτικό οπαρώνα ή στο περιβόλι της Ευρώπης.

Πλεονέκτημα δεύτερο: Η γεωπολιτική της θέση. Η ευνοϊκή θέση που η περιοχή κατέχει στο νότιο άκρο της νοτιοανατολικής Ευρώπης, θα μπορούσε να αποδειχθεί κλειδί για την ενίσχυση των οικονομικών και εμπορικών της σχέσεων με τα Βαλκάνια, με τη Ρωσία και όχι μόνο. Σε συνδυασμό με ένα ολοκληρωμένο σύστημα αεροπορικών, σιδηροδρομικών και οδικών δικτύων, θα μπορούσε να αποτελέσει το σταυροδρόμι για την εμπορική σύνδεση Ευρώπης και Ασίας.

Πλεονέκτημα τρίτο: Η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας παρουσιάζει τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης ποικίλων μορφών τουρισμού.

Εκτός, λοιπόν, από τους παραδοσιακούς τουριστικούς πόλους, την Πιερία, τη Χαλκιδική και τη Θεσσαλονίκη, υπάρχει δυνατότητα ανάπτυξης του θερμοτουρισμού, με την εκμετάλλευση των θερμόλουτρων, του θρησκευτικού τουρισμού, με την κατάλληλη προβολή των βυζαντινών μνημείων και του Αγίου Όρους, του συνεδριακού τουρισμού και ακόμα του οικοτουρισμού, σε συνδυασμό με μία ολοκληρωμένη περιβαλλοντική πολιτική, καθώς η περιοχή αυτή έχει μοναδικούς υγροτόπους, που προστατεύονται από τη διεθνή Συνθήκη Ramsar. Στην ανάδειξη του τοπικού πλεονεκτήματος δυνατό εργαλείο μπορεί να αποδειχθεί και η χρήση νέων τεχνολογιών.

Ως Δήμαρχος αγωνίστηκα για την προώθηση των νέων τεχνολογιών στο Δήμο μου και πιστεύω ακράδαντα στις δυνατότητες που προσφέρουν. Θα πρότεινα, μάλιστα, το θέμα των νέων τεχνολογιών στην Περιφέρεια να αποτελέσει μελλοντικό θέμα συζήτησης στην επιτροπή.

Η χρήση των νέων τεχνολογιών μπορεί να οδηγήσει, σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, σε δραστική μείωση της γραφειοκρατίας και στην εξοικονόμηση πολύτιμων πόρων, αλλά και να αναδείξει την τοπική καινοτομία. Είναι κάτι που ήδη συμβαίνει σε μικρή κλίμακα. Μία καλή ιδέα είναι η ακόλουθη: Μία καινοτόμος επιχείρηση που από την έδρα της σε μία μικρή επαρχιακή πόλη ή σε ένα χωριό, μπορεί να απευθύνεται διαδικτυακά σε ένα παγκόσμιο κοινό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανέφερα προηγούμενα την παρούσα κρίσιμη δημοσιονομική συγκυρία ως ένα μειονέκτημα για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Ίσως, όμως, αυτή η συγκυρία αποδειχθεί και ευνοϊκή, καθώς αρχίζει να αναπτύσσεται ένα ρεύμα αποκέντρω-

σης και επιστροφής στην περιφέρεια. Μέλημά μας, σε αυτό το σημείο, θα πρέπει να είναι οι στοχευμένες παρεμβάσεις, ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ένταξης του ανθρώπινου δυναμικού και κυρίως των νέων ανθρώπων και των ανθρώπων με τεχνολογία, που αντί να φεύγουν στο εξωτερικό, θα προτιμήσουν να επιστρέψουν στην Περιφέρεια τα επόμενα χρόνια.

Μερικές σκέψεις, ακόμα: Ως ομιλητής αναγκάστηκα να μείνω στο κείμενο αυτό. Στην Αίθουσα, όμως, αυτή και στη συγκυρία αυτή στην οποία ζούμε, όλοι έχουμε μία οπτική γωνία για να προσεγγίσουμε τα πράγματα και πώς θα τα λύσουμε. Προηγούμενος ο εισηγητής κατέθεσε μία ολόκληρη ιδεολογική πλατφόρμα για το πώς θα μπορούσαν να λυθούν.

Προσωπικά, πιστεύω ότι αυτό που μας έμεινε είναι ο καθένας να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί, να υπηρετήσει με το δικό του παράδειγμα και να δείξουμε μία καλή πρακτική των πραγμάτων, γιατί ο ελληνικός λαός έχει κουραστεί να μας ακούει πια να του λέμε τα πάντα και να μην κάνουμε σχεδόν τίποτα.

Όσον αφορά την επιτροπή –και θα κλείσω με αυτό– νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι θα μπορούσαμε να πιάνουμε ένα θέμα, να κάνουμε δέκα συνεδριάσεις, να βλέπουμε τη Διοίκηση, τους φορείς, τους κοινωνικούς φορείς και να καταλήγουμε σε ουσιαστικές προτάσεις, οι οποίες θα ενσωματωθούν στην πολιτική από την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Αρβανιτίδη, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγόριος Αποστολάκος, Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, στη σημερινή συζήτηση της έκθεσης της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών της Βουλής των Ελλήνων οφείλουμε να προσεγγίσουμε το θέμα σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής.

Σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος α' του Κανονισμού της Βουλής, η Επιτροπή των Περιφερειών της Βουλής των Ελλήνων έχει την υποχρέωση να ενημερώνει την Ολομέλεια του Σώματος σε ό,τι αφορά την πορεία, τη δράση και τα αποτελέσματα των ενεργειών των περιφερειακών οργάνων του κράτους.

Η Επιτροπή Περιφερειών είναι η μοναδική Επιτροπή της Βουλής –μαζί με την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας– η οποία δεν έχει τη συνήθη λειτουργία των υπολοίπων επιτροπών, που είτε ασκούν κοινοβουλευτικό έλεγχο είτε συμβάλλουν στην παραγωγή του νομοθετικού έργου της Βουλής των Ελλήνων.

Υπό αυτήν την έννοια, λοιπόν, η σημερινή προσέγγιση, την οποία θα κάνω και εγώ, όπως οφείλουμε να κάνουμε όλοι, εντάσσεται στη λογική της ενημέρωσης της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων. Πιστεύω ότι μάλλον ατυχήσαμε από χρονικής πλευράς ενόψει των εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, όπου θα έπρεπε σήμερα να είναι σύσσωμη η Βουλή των Ελλήνων και να παρακολουθεί τα πορίσματα αυτής της επιτροπής.

Θέλω να κάνω μια δεύτερη παρατήρηση. Έχω μπροστά μου τα δύο πορίσματα. Το ένα είναι της δικής μας επιτροπής και το άλλο είναι η έκθεση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας. Γιατί το αναφέρω αυτό; Γιατί άπτονται δύο καίριων θεμάτων. Το ένα είναι η περιφερειακή οργάνωση του κράτους και η περιφερειακή ανάπτυξη της ελληνικής πολιτείας, όπου έγινε αντικείμενο εισήγησης από την πλευρά του συναδέλφου κ. Χρήστου Μαγκούφη και το άλλο ήταν η λειτουργία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, κυρίως του επαρχιακού Τύπου, η οποία δεν μπορεί να εξεταστεί βέβαια αποσπασματικά από τη λειτουργία των υπολοίπων μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Πριν πω κάτι, λοιπόν, για τα μέσα ενημέρωσης και για την ενημέρωση της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων, θα πρέπει να σταθώ στο πρώτο σημείο, την περιφερειακή οργάνωση του κράτους. Αναρωτιέμαι, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, αν υπάρχει έστω και ένας Έλληνας πολίτης που να πιστεύει ότι το κεντρικό κράτος και η αποκεντρωμένη του δομή με αυτοδιοικητικούς φορείς μπορεί να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις των καιρών. Σήμερα, που ο κρατικός μηχανισμός είναι ο μόνος αρμόδιος για να

μπορέσει να δώσει διέξοδο στα μεγάλα, αγωνιώδη ερωτήματα του ελληνικού λαού και να υλοποιήσει τις πολιτικές αποφάσεις οι οποίες παίρνονται, αναρωτιέμαι αν υπάρχει έστω και ένας Έλληνας που να πιστεύει ότι μπορούν να εφαρμοστούν αυτές οι αποφάσεις.

Κυρία Υπουργέ των Εσωτερικών, την καλύτερη απόφαση να πάρετε σήμερα -διότι καλά είναι τα ευχολόγια και οι καλόπιστες επιστημόνες που κάνουμε όλοι μέσα στην Αίθουσα αυτή υπό την μορφή παρατηρήσεων- μένει, όμως, ένα πρακτικό ερώτημα, το οποίο θα πρέπει να απαντήσουμε: Πιστεύει κανένας Έλληνας ή Ελληνίδα ότι η καλύτερη απόφαση την οποία θα πάρει σήμερα η Κυβέρνηση, εσείς προσωπικά είναι δυνατόν να υλοποιηθεί μ' αυτήν την ποιότητα λειτουργίας της ελληνικής διοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης με αυτοδιοικητικούς θεσμούς; Όποιος το λέει, λέει ψέματα. Όποιος το ισχυρίζεται, πληγώνει το κοινό περί δικαίου αίσθημα του μέσου Έλληνα πολίτη.

Από την άλλη μεριά υπάρχει και ένα μείζον θέμα πολιτικό και κοινωνικό: Ότι το υποκείμενο εφαρμογής μιας τέτοιας θεωρητικής πολύ καλής κυβερνητικής απόφασης, που είναι η κοινωνία, δεν την αποδέχεται. Δεν μπορεί να υλοποιηθεί, γιατί ο ελληνικός λαός έχει ξεκόψει και έχει απορρίψει συλλήβδην επί δικαίων και αδικιών το πολιτικό σύστημα, έτσι όπως εκφράζεται από την εκάστοτε λειτουργούσα νόμιμη ελληνική κυβέρνηση και όχι μόνον. Είναι μια πραγματικότητα αυτή. Το να κάνουμε διαπιστώσεις, ευχολόγια και να μιλάμε για οποιεσδήποτε παρατηρήσεις, νομίζω ότι δεν οδηγεί πουθενά. Απαιτούνται ριζικές αλλαγές.

Η μεγαλύτερη απόδειξη της αποτυχίας της λειτουργίας του ελληνικού διοικητικού συστήματος είτε σε επίπεδο κεντρικό και κρατικό είτε σε επίπεδο αυτοδιοικητικό ξέρετε που εδράζεται; Πρώτον, εδράζεται στην έλλειψη συνέχειας του κράτους. Δεύτερον, στο γεγονός ότι δεν υπήρξε ποτέ γενναιότητα, ειλικρίνεια πολιτικών θέσεων, απόψεων και δράσεων σε ό,τι αφορά τον τρόπο που θέλουμε να διοικηθεί αυτή η χώρα. Κακά τα ψέματα.

Θα σας πω δύο παραδείγματα μόνο, δεν θέλω να κάνω βαρύγδουπες πολιτικές αναλύσεις αυτήν τη στιγμή: Μόνον και μόνον ότι ο προκατόχος σας Υπουργός και εσείς σήμερα σε συνέχεια του νομοθετήματος για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» επαγγεληθήκατε ένα νέο νομοθέτημα από μηδενική βάση, το ίδιο ισχυρίζεται και ο ομόλογός σας Υπουργός σε επίπεδο κρατικής διοίκησης, ο κ. Ρέππας που θα φέρει άλλο νομοθέτημα για να επανεξεταστεί από μηδενική βάση ο τρόπος λειτουργίας της ελληνικής διοίκησης. Χρειάζεται μεγαλύτερη απόδειξη της αποτυχίας λειτουργίας της ελληνικής πολιτείας μέσω της Κυβερνητικής Πολιτικής;

Θα σας πω δύο παραδείγματα σημερινά: Μιλάμε για τους αποκεντρωμένους θεσμούς. Αυτήν τη στιγμή, κυρία Υπουργέ, ξέρετε πολύ καλά ότι οι δήμοι κινδυνεύουν να χρεοκοπήσουν, να μπει λουκέτο. Συνέπεια της οικονομικής συγκυρίας και της ανυποληψίας λειτουργίας της ελληνικής πολιτείας, που έχουμε φτάσει σήμερα; Έχουμε φτάσει στο σημείο όλα τα εκτελεσθέντα έργα του «ΘΗΣΕΑ» να μην έχουν πληρωθεί και να αδικούντι οι αγωγές και διαταγές πληρωμής εναντίον των δήμων. Εξηγγελε πρόσφατα ο κύριος Υφυπουργός ότι θα βρεθεί κάποια λύση. Αυτό θα πρέπει να μας κάνει να είμαστε ευχαριστημένοι όλοι, όταν είναι ασυνεπές το κράτος και συνέπεια της ασυνέπειας του κράτους είναι και η αυτοδιοίκηση απέναντι σ' αυτούς, οι οποίοι διεκδικούν νομίμως τις αμοιβές τους για νομίμως εκτελεσθέντα έργα;

Δεύτερο παράδειγμα: Σήμερα, που μιλάμε, άκουσα με πολύ χαρά τον κ. Μωραΐτη, τον οποίο εκτιμώ, να μιλάει για τον αναπτυξιακό νόμο. Υπάρχει μια μεγάλη επένδυση στο Νομό Λακωνίας. Δεν το αναφέρω αυτό για να αναφερθώ στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, αλλά για να δείτε την τραγικότητα της κατάστασης που βρίσκεται σήμερα όποιος θέλει να επενδύσει στον τόπο αυτό. Η επένδυση αυτή έχει περάσει από τον επενδυτικό νόμο, νομίμως, έχει περάσει τις διαδικασίες, έχει περάσει τα πάντα και έχει αναβληθεί τρεις φορές να συνέλθει η ΕΠΑΕ για ένα επουσιώδες θέμα. Και έχεις αυτήν τη στιγμή, τον επιχειρηματία να αντιμετωπίζει, για μια επένδυση σε μια περιοχή που έχει ιδιαίτερο συγκριτικό πλεονέκτημα, για ολόκληρη την Ελλάδα, που είναι η Μονεμβασιά, ύψους 4,5 εκατομμυρίων ευρώ και πλέον και ο οποιοσδήποτε, ο οποίος προεδρεύει της ΕΠΑΕ, να μην έχει το στοιχειώδες αίσθημα ευθύνης και να έχει αναβάλει τη συνε-

δρίαση της Επιτροπής αυτής δυο ή τρεις φορές, αν θυμάμαι καλά και ο άμοιρος Περιφερειάρχης ή Αντιπεριφερειάρχης Λακωνίας που δεν έχει καμμία ευθύνη γι' αυτό να μην μπορεί να τους επιβάλει να κάνουν τη δουλειά τους. Αυτή είναι η κατάσταση.

Θα ήθελα να κάνω μια δεύτερη παρατήρηση σε ό,τι αφορά τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Κάναμε μια συζήτηση στην Επιτροπή Περιφερειών. Αυτή η συζήτηση, όμως, δεν μπορεί και δεν πρέπει να ήταν αποσπασματική για τον επαρχιακό Τύπο με ό,τι συμβαίνει στον κεντρικό Τύπο. Σύμφωνα με το ν. 35/92/2007 για την αδειοδότηση της ψηφιακής τηλεόρασης απαιτείται η έκδοση τεσσάρων υπουργικών αποφάσεων και ενός προεδρικού διατάγματος. Αυτά δεν τα λέω εγώ, τα λέει η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Υπάρχει πρόβλημα νομιμότητας, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, στη λειτουργία της ενημέρωσης του Έλληνα πολίτη. Από την 1η Ιανουαρίου 2012 θα πρέπει να έχουμε μπει στην ψηφιακή εκδοχή της τηλεόρασης, στο ψηφιακό σήμα. Η ελληνική πολιτεία δεν έχει εκδώσει καμμία από τις τέσσερις προβλεπόμενες μέχρι σήμερα υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες θα καθορίζουν το χάρτη συχνότητων, τον καθορισμό του αριθμού των αδειών, τον καθορισμό της διαγωνιστικής διαδικασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου δώσετε ένα λεπτό.

Θεωρώ κρίσιμο το θέμα αυτό, γιατί είναι θέμα νομιμότητας, είναι θέμα διαφάνειας, είναι θέμα ασφάλειας δικαίου. Όλοι αυτοί οι οποίοι έχουν αναλάβει εργολαβικά την κατασκευοφάντηση του πολιτικού συστήματος της χώρας, λειτουργούν παράνομα και η οργανωμένη ελληνική πολιτεία όπως εκφράζεται κάθε φορά αδρανεί. Την 1η Ιανουαρίου, μετά από δέκα ημέρες, θα πρέπει να είχαν εκδοθεί τέσσερις υπουργικές αποφάσεις και ένα προεδρικό διάταγμα με βάση το ν. 3592/2007, οι οποίες τι θα έκαναν; Θα διαμόρφωναν το χάρτη συχνότητων, τον καθορισμό του αριθμού των αδειών, τον καθορισμό της διαγωνιστικής διαδικασίας, τον καθορισμό οικονομικού ανταλλάγματος επ' ωφελεία του ελληνικού λαού για την άδεια χρήσης των τηλεοπτικών αδειών και τον καθορισμό του πάρκου κεραιών. Και εμείς καθόμαστε και τους παρακολουθούμε και έχουμε επιτρέψει ως πολιτικό σύστημα να υποκαθίσταται η λειτουργία της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας από τους τηλεοπτικούς ή τους ραδιοφωνικούς σταθμούς. Υπάρχει μέγα θέμα δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η ίδια η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής μιλά για στόχο, για να δοθεί τέλος στο καθεστώς της ανομίας και της αδιαφάνειας. Μιλάει η ίδια η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής με ομόφωνη απόφαση της για να μπει τάξη στην αυθαιρεσία. Κοινή διαπίστωση είναι ότι καθυστερεί η επίτευξη της χορήγησης των αδειών. Θα επαναληφθεί η ίδια ανομία. Επιτρέπουν στις δυο εταιρείες, στην «DIGEA» και στην «DIGITAL UNION» (η οποία είναι για τον περιφερειακό Τύπο) να λειτουργούν πιλοτικά και να παράγουν ψηφιακό σήμα και έτσι θα δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα. Εδώ υπάρχουν κάποιες και κάποιοι οι οποίοι κλαίνε σε ό,τι αφορά την ενημέρωση του ελληνικού λαού. Υπάρχει θέμα έλλειψης δημοκρατίας, διαφάνειας και κράτους δικαίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ την τοποθέτησή σας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Αυτά όλα ελέχθησαν στην Επιτροπή Περιφερειών με αφορμή τη συζήτηση αυτή.

Κλείνω, λοιπόν, με την παρατήρηση ότι θα πρέπει να ξεκαθαρίσει ακόμη, κυρία Υπουργέ, που εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση, τι γίνεται και με την τηλεοπτική διαφήμιση, πόσο αυτή φορολογείται και τι γίνεται με το 2%; Επανήλθε από το παράθυρο το ειδικό φορολογικό καθεστώς των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης; Διότι σε καμμία περίπτωση κανένας Έλληνας πολίτης δεν δέχεται μέσω των αντιπροσώπων του να γίνεται αυτό που ανέφερα νωρίτερα: Υποκατάσταση της λειτουργίας του δημοκρατικού θεσμού και των πολιτικών εξελίξεων μέσα από αυτούς, οι οποίοι λειτουργούν χωρίς καθεστώς νομιμότητας λειτουργίας. Είναι καιρός πια να βάλουμε το δάκτυλο επί των τύπων τον ήλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον

κ. Γρηγόρη Αποστολάκο, Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης, Βουλευτής Άρτας του ΠΑΣΟΚ, για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ σημαντικό, είναι από τις λιγοστές φορές στα κοινοβουλευτικά χρονικά που η έκθεση μιας Κοινοβουλευτικής Επιτροπής συζητείται στην Ολομέλεια. Είναι πολύ σημαντικό, γιατί πρόκειται για την Έκθεση της Επιτροπής Περιφερειών. Πρόκειται, επίσης, για την έκθεση της υποεπιτροπής της συνολικής πολιτικής της εξόδου από την κρίση. Αυτή την Έκθεση της Επιτροπής Περιφερειών. Πρόκειται, δηλαδή, για κάτι πολύ σημαντικό σε μία δύσκολη συγκυρία, σε μία χρονική συγκυρία όπου η περιφερειακή πολιτική δεν μπορεί παρά να αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία για τη διαμόρφωση της συνολικής πολιτικής της εξόδου από την κρίση.

Η περιφερειακή ανάπτυξη, η αναζωογόνηση της υπαίθρου είναι από τα μοναδικά, από τα λιγοστά εργαλεία για να μπορέσουμε να φύγουμε από την κρίση. Νομίζω ότι πάνω σε αυτά πρέπει να επενδύσουμε και σε αυτό το πλαίσιο κινηθήκαμε και εμείς, ως επιτροπή, όλο αυτό το διάστημα, κατά τη Β' σύνοδο, έτσι ώστε πραγματικά να μπορέσουμε να αποτυπώσουμε τις σκέψεις μας, να μπορέσουμε να εργαστούμε συνολικά όλη η επιτροπή, όλοι οι συνάδελφοι, από όλους τους πολιτικούς χώρους, χωρίς καμμία εμπάθεια, χωρίς καμμία προκατάληψη, για να καταλήξουμε σε χρήσιμα συμπεράσματα, τα οποία σήμερα συζητάμε εδώ στην Ολομέλεια της Βουλής, τα οποία ασφαλώς θα πρέπει να αποσταλούν στην Κυβέρνηση, για να γίνει ένας γόνιμος διάλογος, για να αναλάβει και η Κυβέρνηση τις όποιες πρωτοβουλίες χρειάζονται.

Εγώ έχω επιφορτιστεί να σας παρουσιάσω σήμερα την έκθεση της υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών. Δεν σας κρύβω, όχι μόνον ως Βουλευτής της περιφέρειας, αλλά κυρίως ως έλκων την καταγωγή από μία ορεινή περιοχή, τα Τζουμέρκα, ότι αισθάνομαι ιδιαίτερη συγκίνηση και συγχρόνως ευθύνη. Ευθύνη για όσα πρέπει να αφήσουμε πίσω μας, για όσα πρέπει να οικοδομήσουμε, αλλά και για όσα δεν κάναμε και πρέπει να προλάβουμε να κάνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών ιδρύθηκε με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής τον Ιούνιο του 2008. Οι ορεινές και νησιωτικές περιοχές και η ανάπτυξη τους είναι ζήτημα για το οποίο ακόμη και το ίδιο το Σύνταγμα μεριμνά. Χαρακτηριστικά αναφέρεται στο άρθρο 101 παράγραφος 4 του Συντάγματος ότι «ο κοινός νομοθέτης και η διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπ' όψιν τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών, μεριμνώντας για την ανάπτυξη τους». Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί το ίδιο το Σύνταγμα έρχεται και μεριμνά, λέγοντας πως σε ό,τι κάνει η Κυβέρνηση, σε όποια κανονιστική πράξη κάνει, θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν τη νησιωτικότητα ή την ορεινότητα μιας περιοχής. Εφόσον αυτά τα χαρακτηριστικά υπάρχουν, θα πρέπει να υπάρχει και ιδιαίτερη μέριμνα.

Σε αυτά δεν έχουμε κάνει πάρα πολλά ως πολιτεία και νομίζω ότι ήρθε η ώρα να κάνουμε περισσότερα. Έχουμε καταλάβει, νομίζω, όλες οι πτέρυγες ότι εάν δεν επενδύσουμε στις νησιωτικές μας περιοχές, που είναι συγκριτικό πλεονέκτημα για τη χώρα, εάν δεν επενδύσουμε στις ορεινές απομονωμένες περιοχές, οι οποίες χρειάζονται μια καλύτερη θέση στον ήλιο, δεν έχουμε τύχη ως χώρα.

Το αντικείμενο της υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών περιγράφεται αναλυτικά -δεν θέλω να τα επαναλάβω και εγώ- στο άρθρο 43Α του Κανονισμού της Βουλής. Η υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών στη Β' σύνοδο της παρούσας περιόδου πραγματοποιεί πέντε συνεδριάσεις, στις οποίες κλήθηκαν σε ακρόαση προς ενημέρωση των μελών της επιτροπής δήμαρχοι και εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Το ζήτημα της ανάπτυξης των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών στην ηπειρωτική χώρα και στα νησιά απασχόλησε την Επιτροπή Περιφερειών του ελληνικού Κοινοβουλίου και ειδικότερα την υποεπιτροπή Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών. Εξετάστη-

καν συνολικά δύο διαφορετικές ορεινές περιοχές, τα Τζουμέρκα σε επίπεδο ηπειρωτικής χώρας και τα Ανώγεια και τα Σφακιά σε επίπεδο νησιωτικών ορεινών περιοχών. Πρόσφατα, κατά την παρούσα σύνοδο, δηλαδή στη Γ' σύνοδο αυτής της περιόδου, συζητήθηκε και η περιοχή του Ολύμπου και θα αποτελέσει αντικείμενο της επόμενης έκθεσης αυτής της συνόδου.

Πέρα από τη ρητή δέσμευση του Συντάγματος για τη μέριμνα της πολιτείας και του νομοθέτη, οι ορεινές και νησιωτικές πολιτικές είναι αναπόσπαστο κομμάτι όχι μόνον της ιστορίας μας, αλλά και των προοπτικών μας στη διαμόρφωση ενός νέου και βιώσιμου αναπτυξιακού μοντέλου. Αυτή η πρωτοβουλία της υποεπιτροπής Νησιωτικών και Ορεινών Περιοχών είναι, κατά συνέπεια, η φυσική συνέχεια, όχι μόνο για την ανταπόκριση της πολιτείας στις υποχρεώσεις της, αλλά και για την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων του τόπου μας σε μια ιδιαίτερα δύσκολη συγκυρία.

Τα προβλήματα που αναδείχθηκαν από τις εργασίες της υποεπιτροπής μπορούν να συνοψιστούν στα ακόλουθα: Πρώτον, το πρόβλημα της συγκέντρωσης του συγκριτικά μεγαλύτερου ποσοστού του πληθυσμού της χώρας στα αστικά κέντρα αποτελεί ίσως το πρώτο και μεγαλύτερο πρόβλημα των νησιωτικών και ορεινών περιοχών. Οι περιοχές αυτές συνήθως κατά τους χειμερινούς μήνες παρουσιάζουν μικρό αριθμό μόνιμων κατοίκων, ενώ κατά τους θερινούς μήνες ο πληθυσμός τους υπερπολλαπλασιάζεται. Οι υποδομές, όμως, που απαιτούνται είναι αυτές των περιόδων αιχμής.

Για παράδειγμα, ένας ορεινός δήμος το καλοκαίρι μπορεί να έχει είκοσι πέντε ή τριάντα χιλιάδες κατοίκους και το χειμώνα να έχει μόλις δύο χιλιάδες. Πολλές φορές είναι δέκα φορές περισσότεροι οι κάτοικοι το καλοκαίρι. Οι υποδομές, όμως, που χρειάζεται ένας τέτοιος ορεινός δήμος ή ένας νησιωτικός δήμος είναι για τις είκοσι πέντε ή τριάντα χιλιάδες κατοίκους, που πρέπει να πραγματοποιήσει.

Κοινό πρόβλημα, επίσης, των ορεινών και των νησιωτικών περιοχών είναι το ζήτημα της πρόσβασης. Σε ό,τι αφορά τις ορεινές περιοχές βρίσκονται κατά κανόνα σε δυσπρόσιτα τμήματα του ηπειρωτικού χώρου με οδικές συνδέσεις πεπαλαιωμένες και επικίνδυνες, ειδικά τους χειμερινούς μήνες.

Σε ό,τι αφορά τις νησιωτικές περιοχές οι ακτοπλοϊκές συνδέσεις κυρίως στα μικρότερα νησιά εμφανίζονται να είναι προβληματικές, με μειωμένα δρομολόγια, παλαιά πλοία και λιμάνια.

Πολύ σημαντικό πρόβλημα στις νησιωτικές και ορεινές περιοχές είναι και η δυσκολία πρόσβασης σε πρωτοβάθμιες υπηρεσίες υγείας. Τα τοπικά κέντρα υγείας και τα αγροτικά ιατρεία συνήθως είναι υποστελεχωμένα και με σοβαρές ελλείψεις υποδομών.

Αντίστοιχες δυσκολίες πρόσβασης αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι των περιοχών αυτών σε υπηρεσίες παιδείας, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Τα ειδικότερα προβλήματα των νησιωτικών και ορεινών περιοχών έχουν να κάνουν κατά κύριο λόγο με την εργασία, την άσκηση του αγροτικού επαγγέλματος, την εποχικότητα στον τουρισμό αλλά και γενικότερα με κάθε επαγγελματική ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Τα βασικά συμπεράσματα, τα οποία ακολούθησαν στη διαπίστωση των ανωτέρω προβλημάτων, μπορούν να συνοψιστούν στα εξής:

Αποτελεί αναγκαιότητα η κατάρτιση ενός επίσημου καταλόγου καταγραφής των ορεινών και νησιωτικών περιοχών, ως επίσης και όσων συγκεντρώνουν και τα δύο χαρακτηριστικά, έτσι ώστε να είναι σαφές ποιες περιοχές δικαιούνται των ωφελημάτων και ποιες όχι. Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στα έργα υποδομών πρόσβασης στις συγκεκριμένες περιοχές.

Προτείνεται, επίσης, η συνέχιση της προσπάθειας καθιέρωσης του μεταφορικού ισοδυνάμου για τις νησιωτικές περιοχές ως ασφαλιστική δικλίδα για τη συγκράτηση των τιμών των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών προς τις απομονωμένες νησιωτικές περιοχές.

Για την συγκράτηση και την τόνωση του υπάρχοντος πληθυσμού, προτείνεται η παροχή ουσιαστικών κινήτρων και προνομίων για την οικονομική και επιχειρηματική ανάπτυξη των περιοχών αυτών. Η ανάπτυξη του τουρισμού και της τουριστικής επιχειρηματικότητας πρέπει να αποτελέσει πρωταρχικό στόχο,

τόσο για τις νησιωτικές όσο και για τις ορεινές περιοχές. Την ίδια στιγμή όμως στην υποεπιτροπή τέθηκαν και προτάσεις που μπορούν να συμβάλουν στην περαιτέρω και ταυτόχρονη ποιοτική και βιώσιμη ανάπτυξη των ορεινών και νησιωτικών περιοχών.

Επιχειρώντας να συνοψίσουμε τα βασικά ζητήματα τα οποία τέθηκαν μπορούμε να πούμε χαρακτηριστικά παραδείγματα, όπως είναι στις μεταφορές στα δίκτυα και στις υποδομές, στα οδικά και συγκοινωνιακά δίκτυα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

Για παράδειγμα, δεν μπορεί να υπάρξει περιφερειακή ανάπτυξη εάν δεν γίνουν οι πέντε μεγάλοι οδικοί άξονες, η Ιονία Οδός, η Ολυμπία Οδός, ο Ε65 κ.ο.κ.. Αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη μεταφορά της δικαιοδοσίας για τη συντήρηση των επαρχιακών οδών στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης κ.ο.κ.. Αυτά υπάρχουν αναλυτικά καταγεγραμμένα στην έκθεση. Να μη σας κουράζω.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι με βάση τα παραπάνω μπορεί η Επιτροπή Περιφερειών και η υποεπιτροπή ορεινών και νησιωτικών περιοχών σε συνεργασία με φορείς και με τους ΟΤΑ των ορεινών και νησιωτικών περιοχών να συντάξει ένα σχέδιο δυνατοτήτων και προτάσεων για την ανάπτυξη αυτών των περιοχών, το οποίο να παραδώσει στα αρμόδια Υπουργεία και να παρακολουθεί σε ετήσια βάση την έκβασή του. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης αυτού του σχεδίου, στη διαμέρφωση του οποίου μπορούν να συμβάλουν και οι τοπικές κοινωνίες, μπορούν να υποβάλλονται κάθε χρόνο μαζί με την έκθεση πεπραγμένων της επιτροπής.

Νομίζω ότι είναι μία πολύ σημαντική δουλειά που γίνεται.

Ελπίζω, κύριε Πρόεδρε, το Προεδρείο με αφορμή την παρουσία της έκθεσης αυτής της επιτροπής να φέρει σε συζήτηση στην Ολομέλεια και άλλες εκθέσεις άλλων επιτροπών, έτσι ώστε να συζητήσουμε με έναν αντικειμενικό τρόπο και να έχει αποτέλεσμα αυτή η δουλειά που γίνεται στις επιτροπές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτρη Τσιρώνη, Βουλευτή Άρτας του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας το οποίο τροποποιεί τη Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και το Πρωτόκολλο που υπεγράφησαν στη Βέρνη στις 16 Ιουνίου 1983».

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για πέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Μιλήσαμε πολύ για τις περιφέρειες. Πραγματικά, η υπόθεση με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» νομίζω ότι αποτελεί τον κατ' εξοχή τομέα όπου η αποτυχία της απελευθέρωσης μονοκομματικής Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ήταν καταφανής. Μιλάμε για ένα ασύλληπτο οικονομικό μπάχαλο –για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» μιλάω– που έχει δημιουργηθεί. Υπάρχει μια τεράστια σύγχυση, ένα αλαλούμ το οποίο οφείλεται και στην κατάρρευση των πόρων για την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Κυρία Υπουργέ, ήμουν στη Ρόδο το καλοκαίρι και μου έλεγαν ότι για να βουλώσει μια λακκούβα στον κεντρικό δρόμο που φτιάχνεται και είναι το γεφύρι της Άρτας, Ρόδος-Λίνδος ή για να αλλάξουμε δέκα καμένους γλόμπους σε φωτισμό θα πρέπει να υπάρξουν αλληπάλληλες υπογραφές, έγγραφα μπρος πίσω, πάρεδροι να υπογράψουν, να ξαναστείλουν οι πάρεδροι πίσω τα χαρτιά, να ξαναυπογράψουν, να υπογράψει ο δήμαρχος του ενιαίου πλέον δήμου –γιατί όλη η Ρόδος πλέον είναι ένας δήμος– γραφειοκρατία ασύλληπτη, δηλαδή καταστάσεις που ξεπερνούν κάθε φαντασία. Ήταν δύσκολα παλιά. Έγιναν δυσκολότερα με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Μιλάμε λοιπόν για περιφέρεια. Πώς θα αναπτυχθεί η περιφέ-

ρεια με αυτό το χάλι με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» τον οποίο πολλοί έχουν βαφτίσει και «πασοκράτη»;

Στο μεταξύ, κανείς δεν κατάλαβε πού βρίσκεται επιτέλους η εξοικονόμηση που φανταζόταν η απελευθούσα Κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου αλλά και η τρόικα η οποία είναι μονίμως στο δικό της κόσμο. Έλεγε η τρόικα ότι θα υπάρχει εξοικονόμηση. Βλέπω το Δήμο Διονύσου στην Αττική. Επτά οντότητες συνενώθηκαν: Ροδόπολη, Διόνυσος, Άνοιξη, Σταμάτα, Άγιος Στέφανος, Κρυονέρι, Δροσιά. Έγινε η λεγόμενη συνένωση. Περιμέναμε να δούμε την εξοικονόμηση. Πού είναι η εξοικονόμηση; Λειτουργούν και τα επτά τέως δημοτικά και κοινοτικά καταστήματα. Υπάρχουν πάντα τα ίδια πάγια, τα ίδια λειτουργικά έξοδα. Πού είναι η εξοικονόμηση λοιπόν με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»; Τίποτα δεν άλλαξε.

Και θα ήθελα να μάθω, αν είστε πρόχειροι –δεν ξέρω ποιος Υπουργός πρέπει να δώσει την απάντηση εκτός αν κάνω γραπτή ερώτηση μέσω της Βουλής– πού είναι η ένδειξη της εξοικονόμησης. Πόσοι ήταν μετά από ένα χρόνο εφαρμογής; Γιατί το διαφήμιζε η Κυβέρνηση και η τρόικα και το μόνο που είδαμε με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» ήταν η ανάδειξη ακραίων μουσουλμάνων δημάρχων στην ελληνική Θράκη.

Μιλάμε για ανάπτυξη. Πού είναι δηλαδή η ανάπτυξη της Θράκης και της Μακεδονίας που άδειασαν από ελληνικές επιχειρήσεις οι οποίες πάνε πια στη Βουλγαρία, στα Σκόπια, στην Τουρκία κ.λπ.; Είδαμε καμμία αναστροφή στην αστικοποίηση; Είχαμε πρόοδο; Οι μισοί Έλληνες μένουν στην Αθήνα. Μαζί με της Θεσσαλονίκης, το 60% των Ελλήνων μένουν σε δυο αστικά κέντρα.

Και εδώ να πω ότι υπήρχε ο γνωστός, ακραίος και χυδαίος Τούρκος εθνικιστής, ο Τουργκούτ Οζάλ, αλήστου μνήμης, ο οποίος είχε πει το εξής όταν ήταν Πρόεδρος της Τουρκίας: «Αφού η βιομηχανία και ο πληθυσμός των Ελλήνων είναι μαζεμένα στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, αν γίνει ελληνοτουρκική σύρραξη, στη μεν Τουρκία οι Έλληνες θα κόψουν εξι-επτά δάκτυλα, στη δε Ελλάδα εμείς θα κόψουμε δυο χέρια και ένα πόδι». Δηλαδή, έβλεπε ότι λόγω της αστυφιλίας και της συγκέντρωσης οικονομικής δραστηριότητας εδώ ήταν τα κατάλληλα σημεία για να κτυπήσει, στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Αυτά έλεγε αυτός ο χυδαίος Τούρκος εθνικιστής. Άρα, είμαστε ευάλωτοι και λόγω του υδροκεφαλισμού αλλά και λόγω της συγκέντρωσης των οικονομικών δραστηριοτήτων σε δύο μόνο πόλεις.

Μιλάμε για περιφέρειες και εύλογα σκέφτεται κανείς αν υπάρχει σύγκλιση. Ας δούμε τον πίνακα της σελίδας 43 της έκθεσης της Επιτροπής των Περιφερειών. Η Ήπειρος συμμετέχει με ούτε καν το 2,5% του ΑΕΠ, το βόρειο Αιγαίο με το 1,3% στο ΑΕΠ, η Αττική ακριβώς με το μισό. Δηλαδή, ένα στα δύο ευρώ που παράγει αυτή η οικονομία παράγεται στην Αττική. Στο μεταξύ, είναι δραματική και η διαφορά στο κατά κεφαλήν ΑΕΠ: Αττική 28 χιλιάδες ευρώ, η δυτική Ελλάδα 13 χιλιάδες ευρώ. Η Αττική 28 χιλιάδες, κάτω από το μισό η δυτική Ελλάδα.

Ως γενικότερη παρατήρηση θα έλεγα ότι είναι απογοητευτική και η συνεισφορά της γεωργίας και της κτηνοτροφίας στο ΑΕΠ, αφού συρρικνώθηκε κάτω από το 4%, ενώ εντελώς στρεβλή είναι η ανάπτυξη αφού έχουμε το 76% της οικονομίας μας να εδράζεται στις υπηρεσίες. Η βιομηχανία είναι καθηλωμένη είκοσι χρόνια στο 20%. Γιγαντώθηκαν οι υπηρεσίες. Αξίζει να σημειωθεί ότι μέσα σε επτά χρόνια η συμμετοχή της γεωργίας στο ΑΕΠ υποδιπλασιάστηκε –από το 9% έπεσε στο 4%– και αυτό γίνεται γιατί επιλέξαμε την πολιτική της ευρωμουνγαμάρας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τι εννοώ; Ήθελαν οι βόρειες χώρες, η Ολλανδία και η Δανία να καταργήσουν την καλλιέργεια καπνού στην Ελλάδα. Το κατάφεραν. Ξεπάτωσαν την παραγωγή καπνού.

Σταμάτησαν οι Ευρωπαίοι να καπνίζουν ή μήπως εισάγουμε καπνό από την Ουγκάντα και τη Χιλή; Ήθελαν να ξεπατώσουν την παραγωγή βαμβακιού, γιατί, λέει, καταναλώνει πολύ νερό. Το καταφέρανε. Μήπως σταματήσαμε να φοράμε ρούχα για τα οποία χρησιμοποιείται ως πρώτη ύλη το βαμβάκι; Όχι βέβαια. Εισάγουμε τούρκικα ρούχα και τρίβουν τα χέρια τους οι Τούρκοι βαμβakoπαραγωγοί. Αυτές οι ανοησίες γίνονταν σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και εμείς είχαμε επιλέξει την πολιτική της «ευρωμουνγαμάρας» για παραδοσιακά ελληνικά εθνικά προϊόντα.

Και έτσι ευημερούν οι χώρες του περίγυρου, η Βουλγαρία, τα Σκόπια, η Τουρκία κ.λπ., και πένονται οι Έλληνες.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία όμως, για να πούμε και του στραβού το δίκιο, ότι στην ελληνική περιφέρεια τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια ανέβηκε το βιοτικό επίπεδο. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Όσοι ζούσαμε τη δεκαετία του '60 και του '70 στην περιφέρεια –εγώ προσωπικά ζούσα στη Μυτιλήνη και τις Κυκλάδες– θυμόμαστε το επίπεδο ζωής εκείνη την εποχή. Πας τώρα και βλέπεις κάτι άλλο. Αυτό έγινε με τον αγώνα και την προσπάθεια του ελληνικού λαού. Όμως, παρά την άνοδο του βιοτικού επιπέδου σε αυτές τις περιφέρειες, έμεινε στάσιμη ή και συρρικνώθηκε η παραγωγική βάση. Δηλαδή τι κάναμε; Ζούμε όλοι στο εσωτερικό μιας φούσκας, η οποία σιγά-σιγά αρχίζει και χάνει τον αέρα της και ξεφουσκώνει.

Άρα, κινδυνεύουμε να βρεθούμε σε χειρότερο σημείο από αυτό στο οποίο βρισκόμασταν τη δεκαετία του '70. Και αν δεν καταφέραμε με τον ευδαιμονισμό των τριάντα ετών της συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση να συγκρατήσουμε τον πληθυσμό στην περιφέρεια, μπορούμε εύκολα να φανταστούμε τι θα συμβεί τώρα που ο άνεμος της μιζέριας και της καχεξίας σαρώνει τον τόπο αυτό, ο οποίος έχει τεράστιες δυνατότητες, αλλά δυστυχώς αμελητέους πολιτικούς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη, Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Τελευταίος ομιλητής ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να συγχάρω την Πρόεδρο και την επιτροπή που στην τελευταία της φάση κωδικοποίησε όλη τη δουλειά που κάναμε σαν επιτροπή το προηγούμενο διάστημα και ήταν μια πάρα πολύ καλή δουλειά, ένας πλούσιος προβληματισμός και ένα υλικό το οποίο μπορεί να είναι χρηστικό στην Κυβέρνηση, στους κυβερνώντες και στα Υπουργεία.

Κυρία συνάδελφε, κύριε Υπουργέ, προσπαθώντας να προσδιορίσουμε το μέγεθος του προβλήματος που λέγεται καθυστέρηση της περιφέρειας σε σχέση με όλον τον εθνικό σχηματισμό, καταφύγαμε στην ΕΛΣΤΑΤ, στην Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία. Τι μας έδειξε; Αν κανέναν σήμερα προσπαθεί να αναγνώσει την πραγματικότητα των ανισομερειών και των ανισοτήτων στη χώρα μας, θα διαπιστώσει ότι, όποιο μέγεθος και αν πάρει, θα δει ότι είναι τρομακτικές οι ανισότητες και οι ανισομερείες στη χώρα μας, ότι υπάρχει μια περιφερειακή καθίζηση, ότι υπάρχει μια ενίσχυση των μεγάλων αστικών κέντρων και φυσικά αυτό είναι πρόβλημα για την εθνική ζωή, τον εθνικό κορμό. Δηλαδή, αν κάποιος διαβάσει τη συμμετοχή των περιφερειών στο ΑΕΠ, αν διαβάσει κάποιος την κατά κεφαλήν κατανάλωση, αν διαβάσει κάποιος τους ρυθμούς ανάπτυξης των περιφερειών σε σχέση με το κέντρο, αν διαβάσει κάποιος την ανεργία που έχει η καθεμία των περιφερειών, θα δει ότι το πρόβλημα της περιφέρειας είναι τρομακτικό. Θα δει ότι δυστυχώς το μεταπολεμικό μοντέλο στη χώρα μας οδηγήθηκε σε υπερτροφικά κέντρα και σε μια αποδυναμωμένη, σε μια αδύναμη περιφέρεια, σε μια ισχνή περιφέρεια. Ένα μοντέλο το οποίο στην ουσία παράγει ή καταναλώνει στα δυο μεγάλα αστικά κέντρα, στην Αττική και στη Θεσσαλονίκη, το 60% - 70% του ΑΕΠ και όλες οι άλλες περίπου πενήντα περιφέρειες συμμετέχουν με 1%, 1,5%, 2% ή και 3% οι μεγάλες περιφέρειες.

Σε μια χώρα, κύριε Υπουργέ, που είναι η πιο αραιοκατοικημένη στην Ευρώπη έχει τρομακτικές δυνατότητες ανάπτυξης και αξιοποίησης της περιφέρειας. Αυτό το μοντέλο ταιριάζει πιο πολύ σε τριτοκοσμικές καταστάσεις, γιατί μπορεί το Κάιρο και η Τουρκία να έχουν δεκαπέντε - είκοσι εκατομμύρια πληθυσμό και αντίστοιχα μεγάλους πληθυσμούς σπάρτα – πενήντα - εξήντα εκατομμυρίων, αλλά και εμείς δεν πάμε πίσω ως τριτοκοσμική δομή διάρθρωσης της ελληνικής πραγματικότητας, όπου το αστικό κέντρο που λέγεται Αθήνα ή και Θεσσαλονίκη μαζί μαζεύει περίπου το 70% του πληθυσμού. Αυτή είναι η πραγματικότητα στη χώρα μας. Αυτή είναι η φοβερή πραγματικότητα. Ένα μοντέλο το οποίο ασφυκτιά, ένα μοντέλο το οποίο οδηγεί σε υπερσυγκέν-

τρωση παραγωγικών δυνάμεων, ανθρώπινου δυναμικού στα αστικά κέντρα και σε μια θανάτωση, σε μια κατάσταση φθίνουσα στην περιφέρεια.

Τα συμπεράσματα, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι όλες οι προσπάθειες που έγιναν, γιατί έγιναν προσπάθειες και βελτιώθηκαν και τα πράγματα στην περιφέρεια, εάν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, απεδείχθησαν ατελέσφορες όμως.

Δεν έγιναν αυτά που προσέβλεπαν τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης, οι κυβερνήτες, οι πολιτικοί, τα πλαίσια συνοχής. Οι προσπάθειες δεν έφεραν αποτελέσματα ή δεν έφεραν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Να θυμίσω Πρωθυπουργούς που έλεγαν: «Είναι η ώρα της επαρχίας, η ώρα της περιφέρειας, της υπαίθρου».

Όλα αυτά τα μεγάλωστομα που ακούστηκαν δυστυχώς δεν είχαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα και υπό αυτήν την έννοια δεν απέδωσε η περιφερειακή πολιτική ανάπτυξης της χώρας μας και η περιφέρεια ασφυκτιά και φθίνει.

Τα αίτια είναι πολλά. Πιθανά να είναι το ισχνό σύστημα διοίκησης της περιφέρειας, η αποδυνάμωση του πρωτοπόρου ανθρώπινου δυναμικού και η φυγή του προς τα αστικά κέντρα, η έλλειψη ευκαιριών για προσέλκυση. Είναι αιτίες που θα πρέπει να τις αναζητήσουμε. Ωστόσο, νομίζω ότι τώρα πια δεν έχουμε πολλά περιθώρια.

Πρέπει σ' αυτήν τη χώρα επιτέλους να συγκροτήσουμε μια συνεκτική πολιτική περιφερειακής ανάπτυξης. Θα πρέπει να δούμε πού και πώς κατευθύνονται οι πόροι, πώς το νέο μοντέλο διοίκησης –όπως αυτό κατεγράφη ιστορικά το τελευταίο χρονικό διάστημα και μετά τις παρεμβάσεις του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»– θα γίνει πιο αποτελεσματικό.

Η συζήτηση στην επιτροπή, όπως είπαν και οι συνάδελφοι εισηγητές, κατέδειξε τους τρόπους. Νομίζω ότι έχουμε προτείνει και μια δομή στρατηγική. Διότι αν πει κάποιος ποιο είναι το χαρτοφυλάκιο της περιφέρειας –για να μπορεί να το διαχειριστεί μια εθνική Κυβέρνηση– νομίζω ότι είναι το φυσικό απαρτίμολο περιβάλλον, η μεγάλη έκταση που βιώνουν λίγοι πληθυσμοί –γιατί αν δει κάποιος τις χώρες της Βόρειας Ευρώπης, θα δει ότι είναι πυκνοκατοικημένες, όπως η Ολλανδία που είναι ίση με την έκταση της Πελοποννήσου και έχει αναπτυχθεί –τα μνημεία μας, η διατροφή, οι ιδιαιτερότητες που έχουμε, όλα αυτά που αποτελούν τα δυνατά σημεία για να αναπτυχθεί η περιφέρεια.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με δυο παρατηρήσεις. Κοντά σε όλα αυτά που «πεθαίνουν» στην υπαίθρο ή φθίνουν ή είναι καθηλωμένα, είναι και ο Τύπος για τον οποίο κάναμε δυο συνεδριάσεις εξαιρετικού ενδιαφέροντος. Διερωτάται κάποιος –το θέτω και στην προηγούμενη και στην τωρινή Κυβέρνηση– αν είναι δυνατόν να αφήνουμε τον επαρχιακό Τύπο –που έχει ένα ιδιαίτερο κοινό, γιατί οι άνθρωποι της περιφέρειας ενδιαφέρονται για τις τοπικές κοινωνίες– και να μην ασχολείται η Κυβέρνηση και το αρμόδιο Υπουργείο με ζητήματα που είχαν τεθεί στον προηγούμενο νόμο του κ. Ρουσόπουλου, όπως το ότι υποχρεωτικά πρέπει να υπάρχουν επτακόσια πενήντα φύλλα ή είκοσι σελίδες για να διατηρείται εν ζωή ένα έντυπο. Ας γίνουμε πιο ελαστικοί. Ας δώσουμε μια ευκαιρία στον επαρχιακό Τύπο σε μια περίοδο που η κρίση στα μέσα ενημέρωσης είναι μεγάλη και το διακύβευμα για την περιφέρεια είναι τρομακτικό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαγεωργίου, Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει η κ. Αντζελα Γκερέκου, Βουλευτής Κερκύρας του ΠΑΣΟΚ, για μια σύντομη παρέμβαση.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυο λόγια θα ήθελα να πω κλείνοντας αυτήν τη συζήτηση στην Ολομέλεια που κράτησε σχεδόν πέντε ώρες. Μετά από όλη αυτή τη διεξοδική συζήτηση με προτάσεις και διαφορετικές απόψεις, νομίζω ότι κάθε καλόπιστος συνάδελφος, αλλά και κάθε πολίτης που μπορεί να μας βλέπει σε όλη αυτή τη διαδικασία, δεν μπορεί παρά να μην παραδεχτεί ότι πράγματι για πρώτη φορά εδώ, στην ελληνική Βουλή, μια γνωμοδοτική και όχι νομοθετική επιτροπή κατέθεσε τις προτάσεις της, προβληματίσε, προβληματίστηκε

και έχει πάρει καινούργιες ιδέες για το πώς θα συνεχίσει αυτήν τη δουλειά.

Θα ήθελα να πω ότι σε αυτή τη νέα διαδικασία της νέας περιόδου, αυτή η επιτροπή και όλοι οι συνάδελφοι θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε σε ένα ακόμη πιο συγκεκριμένο στοχευμένο πλαίσιο, πιστεύοντας ότι το πιο σημαντικό κεφάλαιο που αυτήν τη στιγμή έχει η χώρα μας είναι πραγματικά -πέρα από τα προβλήματα- οι δυνατότητες της ελληνικής περιφέρειας.

Εμείς σαν επιτροπή όπως ήδη γνωρίζετε έχουμε καταθέσει τις δυο εκθέσεις, και της Επιτροπής Περιφερειών και της υποεπιτροπής. Οι αρμόδιοι Υπουργοί έχουν λάβει αυτές τις εκθέσεις.

Μάλιστα ο Υφυπουργός κ. Μωραΐτης προηγουμένως είπε ότι τις λαμβάνει σοβαρά υπ' όψιν του και αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα, γιατί θέλουμε σ' αυτήν την προσπάθεια που θα συνεχίσουμε να κάνουμε πραγματικά ό,τι καταγράφεται από τους συναδέλφους αλλά και από τους εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης, τους κυβερνητικούς εκπροσώπους κ.λπ. να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν και να αποτελέσει το πλαίσιο διαλόγου, για να είμαστε και πιο αποτελεσματικοί και να αισθανόμαστε πραγματικά και πιο χρήσιμοι.

Θέλω να πω ότι αύριο έχουμε μία επιτροπή πολύ σημαντική που αφορά και τη δική μου περιφέρεια, την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων. Μάλιστα το θέμα που θα συζητήσουμε είναι αυτό ακριβώς που τέθηκε από τους συναδέλφους: Πώς θα υπάρξει ανάπτυξη εάν δεν υπάρχει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο συγκοινωνιακής πολιτικής;

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αυτό είναι το βασικό μας θέμα. Αμέσως μετά τις γιορτές βεβαίως θα συζητήσουμε και το θέμα του Ολύμπου, που είναι πάρα πολύ σημαντικό, αλλά και σχετικά με τις διαπεριφερειακές επιτροπές, γιατί όμορες περιφέρειες αλληλεπιδρούν μεταξύ τους και νομίζω ότι κι αυτό θα πρέπει να το δούμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή Κερκύρας του ΠΑΣΟΚ κ. Άντζελα Γκερέκου.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της εκθέσεως της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Περιφερειών, σύμφωνα με το άρθρο 43 Α' παράγραφος 6 του Κανονισμού της Βουλής.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 25 Οκτωβρίου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 25 Οκτωβρίου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.37' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 22 Δεκεμβρίου 2011 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ